

צוות ששלנו

ביטאון "צוות" ארגון גמלאי צה"ל • גיליון מספר 129 • סתיו תשפ"א • ספטמבר 2020

שנה טובה

1

3

2

נלחמים יחד בנגיף הקורונה: ① אבי דדון, ראש מנה"ר, מוביל את ההצטיידות הרפואית של מדינת ישראל ② יהודה קטורזה, סמנכ"ל תפעול במרכז הרפואי שיבא, מניח את התשתית לראש החץ הרפואי במאבק במגפה ③ מתנדבי "צוות" נרתמים לעזרת חוות קיימא בארוותיים בעת הקורונה

פרופ' תמר אריאב
בית ברל: חלוצת "הטובים בחינוך"

איציק רייכר, עין ורד
חיבור ערכי לחינוך ולהתנדבות

אברהם טאובר תור
על תעצומות הגוף והנפש

נעם זינר, אב ל-14
תרומת כליה אלטראיסטית

בתוך הגיליון (לחץ על החץ המתאים)

32 תבנית נופ הולדתו
איציק רייכר, בן מושב עין ורד, סוקר עשייה ערכית בגדנ"ע וגם לאחר הפרישה

42 מלמדים מרחוק
בוגרי תוכנית "הטובים בחינוך" מספרים על חינוך והוראה בעידן הקורונה

48 צוות בשטח
פעילויות במחוזות ובסניפים:

48 מחוז ירושלים

49 מחוז שרון

52 מחוז יהודה

54 מחוז דרום

55 מחוז צפון

57 מחוז דן

מדורים קבועים

35 "צוות" מטייל

36 "צוות" נוסטלגי

37 מדור בריאות

39 מדור תעסוקה

44 "צוות" קורא

46 מתחברים למסורת

60 הצדעה אחרונה לאלמנות ולחברי "צוות" שהלכו לעולמם

34 מדור "ידיאו צוות" - ראו עמ' 34

03 דבר העורך הראשי
תכלינה הקללות ותבאנה הברכות

04 יו"ר "צוות"
זוהי שעת מבחן לכולנו

06 חדשות "צוות"
עדכונים משולחן מנכ"ל "צוות"

08 הצטיידות כנגד הנגיף
ראיון עם אבי דדון, סמנכ"ל וראש מינהל הרכש במשרד הביטחון

12 לפני כולם
יהודה קטורזה, סמנכ"ל לוגיסטיקה ותפעול בשיבא, על הנחת התשתית לקליטת ראשוני החולים בישראל

16 נתינה בגוף ראשון
בגיל 53, נעם זינר, אב ל-14 ילדים, החליט לתרום כליה

20 הטובים בחינוך
פרופ' תמר אריאב, נשיאת המכללה האקדמית בית ברל, חלוצת החיבור בין חינוך והוראה לבין פורשי צה"ל

23 תעצומות הגוף והנפש
סיפור מעורר השראה: אברהם טאובר תור, הפך את הכושר הגופני למנוע של חייו

27 התנדבות בעת קורונה
חברי "צוות" מתגייסים לטובת מיזם חקלאי-חינוכי-ערכי בחוות קיימא בארותיים

30 שירי קורונה
היצירות הזוכות בתחרות השירים שיזם ארגון "צוות" בעת הסגר

תכלינה הקללות ותבאנה הברכות

אחד מן העומדים בראש נושא הרכש החשוב הזה, הוא חברנו אל"ם אבי דדון, ראש מנה"ר, אשר בראיון עמו מציג את פעילות הרכש בזירה הבינלאומית, כמו גם את ההיערכות לייצור מקומי אשר מבטל תלות חיצונית.

בין מביאי הפתרונות הרפואיים היצירתיים לחולי הקורונה הראשונים בישראל - נוסעי אניית הקורונה, באי חנות הפיראט האדום ובהמשך עוד מאות ואלפים שלקו במחלה - נמצאים חברינו תא"ל פרופ' יצחק קרייס, מנכ"ל שיבא, שהפך לראש החץ הרפואי במשבר, וסמנכ"ל הלוגיסטיקה תא"ל יהודה קטורזה, אשר בראיון עמו מפרט עשייה אינטנסיבית, מצילת חיים, ראשונה מסוגה בעולם.

מוראות הקורונה לא הרגיעו את חברינו מלצאת דווקא בעת הזו, להטות שכם ולהתנדב למען הזולת - בפועל, בשטח. וכך, התגייסו מתנדבים ממחוז השרון לטובת המשך פעילותה של "קיימא בארתיים" - חווה חקלאית-שיקומית מיסודו של חברנו דוד שבח, בה מועסקים בני נוער בסיכון. המתנדבים, בהובלת יוסק'ה ברנע, נטלו על עצמם את הפצת התוצרת החקלאית ללקוחות החווה גם בימי הסגר והמגבלות, מתוך ידיעה כי ללא פועלם היה מפעל חשוב זה בסכנת סגירה.

היבט נוסף של ההתמודדות עם המצב, חוו חברינו המורים, בוגרי תוכנית הטובים בחינוך, אשר מצאו עצמם מתמודדים עם אתגר הלימוד מרחוק. נשיאת המכללה האקדמית בית ברל, פרופ' תמר אריאב, מספרת על חזון החיבור בין פורשי צה"ל לבין מערכת החינוך שנולד ויושם לראשונה במכללה, ומתייחסת לאתגרי החינוך וההוראה בעת הזו.

לסיום, בהצדעה לגדלות הרוח, ברצוני להוקיר מעל דפים אלה את התרומה האלטרואיסטית של חברנו סא"ל נעם זינר, שכתבה מרגשת אודותיו מופיעה בגיליון זה. נעם, אב ל-14, מצא כוחות בתוכו כדי לתרום כליה לאדם שלא הכיר. אקשר זאת עם מדורו של הרב חניאל פרבר, "כל ישראל ערבים זה לזה". זאת ועוד הרבה מאוד תוכלו למצוא בין דפי גיליון זה. תודה לעמיתיי בוועדת קשרי ציבור ולחברי ועדת המערכת.

מי ייתן ושנת תשפ"א אשר לפתחנו, תישא בכנפיה מזור מן הקורונה ותהא שנה שבה נאדיר את המאחד ונדחה את המפריד בתוך עמנו. שנה טובה לחברי "צוות" ובני משפחותיהם ולכל עם ישראל.

שלכם, אהוד גרוס

עמיתיי היקרים,

"לא כל הימים שווים ולא כל השעות שוות. יש ימים ארוכים ויש קצרים, יש יום שנדמה לו לאדם כשנה, יש שנים שהן בעיניו כימים אחדים. יש רגע שנראה שלא יסתיים לעולם ויש חיים החולפים כחלוף עין".

קטע זה הוא מדבריו של הרב חיים סבתו (שספרו "תאום כוונות" בו נכתב סיפורו האישי כתותחן טנק בחטיבה 679 בפיקודו של אז אל"ם אורי אור במלחמת יום הכיפורים, היה הראשון לזכות את מחברו בפרס ספיר).

בעיני הוא מדגיש את המבט האישי של כל אחד מאיתנו, באשר למציאות המורכבת אותה אנו חווים. כל אחד הוא עולם ומלואו וכל אדם חווה את המצב המורכב אחרת. בימי קורונה אלה, משבר הקורונה העולמי שפוקד במלוא העוצמה את ישראל, מחייב כל אחד, בהיעדר מענה ממלכתי הולם, להתמודד עם המצב באמצעים העומדים לרשותו. ועם זאת, הידיעה כי ארגון "צוות" עומד במיוחד בימים כאלה ובסיוע ממשי לימין מי שזקוקים לו, מהווה בהחלט מקור לגאווה. מעבר לסיוע כספי לנזקקים או תמיכה במטלות היומיום (קניות מזון, הבאת תרופות), אני מדבר על האזן הקשבת והלב הפתוח של מתנדבים רבים בארגון, לקולות חברינו הזקוקים לשיחה ולעידוד, בהיותם ספונים בבתיהם.

כמו הארגון כולו על מחוזותיו, סניפיו וועדותיו, גם אנו בעיתון "צוות שלנו" מתמקדים, מטבע הדברים, באירועי הקורונה ובהשלכותיה. עשרות אם לא מאות מחברינו נמצאים בחוד החנית של המאבק - ברמה הלאומית, הרפואית והמוניציפאלית - ונושאים בתפקידים רבי-משקל בהתמודדות הכל כך מורכבת. כעת ברור לכל, כי מערכת הביטחון ויוצאיה, הם ה-"X פקטור" להתמודדות עם המגפה בצורה מיטבית, כמי שמורגלים לתפקד במצבי חירום.

תובנה זו, בשלה רק לאחר ש"כלו כל הקיצים", למרות שאת הפתרונות האקוטיים הראשוניים לבעיית המחסור החמור בצידוד רפואי - כשבעולם כולו נלחמו על כל מסכה וכל מנשם - מצאו אנשי מערכת הביטחון!

תא"ל (מיל) אהוד גרוס

זוהי שעת מבחן לכולנו

חברים יקרים,

מוטי בר דגן

המציאות, לעיתים, עולה על כל דמיון, ובחודשים האחרונים קיבלנו הוכחה לכך, שהממה אותנו בעוצמה חובקת עולם. רק לפני חודשים ספורים לא היה בינינו אחד, שיכול היה לדמיין תסריט קיצוני, בדיוני ומאיים כל כך. וכמובן, איש לא יכול היה לשער או לאמוד את ההשלכות רחבות ההיקף והעמוקות - הבריאותיות, הכלכליות, החברתיות - של התפשטות נגיף הקורונה.

וכך, באחת, הוטלנו כולנו לתוך

מציאות חיים חדשה, זרה, אשר במידה רבה נוגדת את מהותנו כבני אדם - מציאות של איום בריאותי המחייב ריחוק חברתי, התבודדות, הימנעות מקרבה אנושית, עד כדי הפרדות מבני משפחה קרובים ואהובים, רק מפחד ההידבקות.

כמי שהיו מורגלים בעת השירות הצבאי לפעול בעתות חירום, ראינו עצמנו גם הפעם מחויבים להתגייס באופן מיידי למען חברינו. בכך עסקנו בראשית האירוע, בתוך מציאות שרב הנסתר בה על הגלוי, מציאות שלמידה אותנו מדי יום, מדי שעה, מהם הצרכים, מהם האתגרים החדשים ויותר מכל - מי הם חברינו הזקוקים עתה ליד מסייעת, לאוזן קשבת, ללב פתוח.

"צוות" כארגון, נמצא אז לאחר השלמת תהליך בחירות 2020, כשקדנציה חדשה נפרסת לפנינו - ממתניה ליישום התוכניות שהוטו, לתפקוד הנבחרים החדשים, להובלה נמרצת של הנהגה חדורת רצון טוב.

תנופה זו נבלמה באחת - אך רק לכאורה. עד מהרה התעשתנו, ופיתחנו לעצמנו את שגרת העבודה בצל הקורונה - קשובים למתרחש, נענים להוראות ולמגבלות, ונחוישים להמשיך בתנופת העשייה גם בעת המאתגרת שזומנה לנו.

כדי לעשות זאת, נאלצנו "לחשב מסלול מחדש". הדבר היה כרוך בהתארגנות מידית, תוך הבנה מהירה שעלינו לאמץ אמצעים טכנולוגיים ודיגיטליים שיאפשרו לנו את המשך הניהול, ההובלה, התקשורת והעשייה. כפועל יוצא, עודכנו בהתאם תוכניות העבודה הארגוניות, כך שנוכל לתת תשובות ולספק פתרונות הולמים לחברים הנמצאים במצוקה, ובמקביל, להמשיך ולקיים את מהלך העבודה התקין והרציף בארגון.

עשרות רבות של שעות הקדשנו לדיונים פרטניים באשר להיערכות שכזו, אשר תיתן מענה אופטימאלי למכלול הסוגיות שעמדו לפתחנו.

אולם, לפני הכול, הנחנו את המסד המוסרי והחלטנו להעצים וליישם ביתר שאת את ערך הערכות ההדדית - נר לרגלינו בכל עת ובמיוחד בעת הזו. ערך זה, טומן בחובו תחושת אחריות עמוקה ומבטא את מחויבות הארגון

”לפני הכול, הנחנו את המסד המוסרי והחלטנו פה אחד להעצים וליישם ביתר שאת את ערך הערכות ההדדית נר לרגלינו בכל עת ובמיוחד בעת הזו. ערך זה, טומן בחובו תחושת אחריות עמוקה ומבטא את מחויבות הארגון כלפי חבריו לסיוע בכל היבט שיידרש”

כלפי חבריו לסיוע בכל היבט שיידרש - רפואי, כלכלי, חברתי ובטחון אישי. מתוך תפיסת עולם זו, החל תהליך קבלת החלטות מובנה ומוסדר. ברמת המקור, התקבלו החלטות בנושאים עקרוניים ובהתווית דרך, בהנהלת הארגון, בוועד המנהל ובאסיפת הנבחרים. ברמת המיקרו, התקבלו החלטות פרטניות, שהיו כרוכות בהכוננת מחוזות וסניפי הארגון לעשייה קונקרטית מול ולמען החבר, וכך, מילאו הסניפים את ייעודם כמי שעומדים בחזית העשייה ומוציאים מן הכוח אל הפועל את ההחלטות שקיבלנו.

קו פעולה חשוב שגיבשנו טרם היציאה לדרך, תמך בגישה יוזמת. כי אל לנו להמתין לקריאות מצד חברים הנמצאים בבדידות, במצוקה, בבעיה - אלא נטלנו על עצמנו להיות אלה הפונים, מבררים, דורשים בשלום החבר ובני משפחתו, מאתרים את הקשיים וממפים את הצרכים.

בגאווה אעיד, כי לא חסרו בינינו כאלה שהתגייסו מידית למשימה החשובה והרגישה הזו. המערכים הטלפוניים שהוקמו ופעמים רבות פעלו מבתיים הפרטיים של החברים, שלחו את המסרים הראשונים מהארגון לחבריו - אתם לא לבד!

תגובות החברים שהיו ספונים בבתיים על האוזן הקשבת והלב החם מצד אחד, ועל הסיוע הפרקטי שהציעו המתנדבים בהבאת תרופות, מזון או כל עזרה אחרת, היו מרגשות ביותר.

לצד זאת, נערכנו למתן גיבוי כלכלי: עם תחילת המשבר הקמנו "קרן חירום קורונה" בהיקף של 4 מיליון שקל, הענקנו לחברים "הלוואות הדדיות" בערך של כ-5 מיליון שקל וכן מענקים בתווי קנייה, סלי מזון ותרופות בלמעלה מ-600,000 שקל. כמו כן, אנו שוקלים בימים אלה מתן מענק לבעלי גמלה נמוכה - מדובר בעיקר בנגדים ובאלמנות.

ברור היה לכל, כי החזית הרפואית - ובמיוחד בהקשר הישיר עם המגפה - דורשת טיפול פרטני.

אנשי תחום הבריאות ב"צוות" התארגנו במהירות, ויד ביד עם נציגי חברת מדנס נתנו מענה למעל 12,000 פניות ובהן גם בדיקות, ניתוחים, צילומים רפואיים, תורים לרופאים, החזרי תביעות כספיות ועוד.

הטיפול נעשה ללא בירוקרטיה, בלוח זמנים קצר ביותר, ותוך היענות 24 שעות ביממה.

בתוך אי הוודאות בשוק התעסוקה, נרתמה יחידת התעסוקה באופן מיידי לביצוע הכשרות, ימי עיון וכנסים לדורשי העבודה בקרב הפורשים הצעירים ולחברינו שהוצאו לחל"ת - תוך התאמה לצרכי המשק.

לצד כל אלה וכמתחייב ממגבלות השעה, קיימנו כנסי זום רבי משתתפים, בהם הבאנו לידי ביטוי את עולם התוכן של "צוות" בתחום הזכויות, הבריאות, התעסוקה וכן הנחיות להתנהגות נכונה בעידן הקורונה. בכנסים אלה נטלו חלק אלפי חברי "צוות".

למרות הקשיים שעמדו בפנינו בשל המגפה, חשוב היה כי תפקוד הארגון לא ייפגע. וכך, השלמנו את משימותינו כמתבקש לאחר תהליך בחירות - הקמנו את כל מוסדות הארגון, איישנו את הסניפים - 42 במספר - וכך גם את ההנהלות ומועצות המחוזות שחזרו עד מהרה לפעילות. כך היה כמובן גם בוועד המנהל, באסיפת הנבחרים ובכל ועדות הארגון - כולם בצוותים מלאים ובפעילות התואמת את הצרכים והנסיבות שנוצרו. שגרת העבודה בארגון כוללת מפגשים פיזיים לצד ישיבות ויכנוסים בזום - הכול בהתאם להנחיות משרד הבריאות.

העשייה כללה התייחסות מפורטת לתחומים הבאים שעל סדר יומו של הארגון:

תחום הזכויות - נושא מרכזי וחשוב שאיינו מרפים מלעסוק בו. אנו נמצאים בהליך משפטי מתקדם המתנהל נגד האוצר ורשות המסים,

”נטלנו על עצמנו להיות אלה הפונים, מאתרים את הקשיים וממפים את הצרכים. לא חסרו בינינו כאלה שהתגייסו מיידית למשימה החשובה והרגישה הזו. המערכים הטלפוניים שהוקמו ופעמים רבות פעלו מבתיים הפרטיים של החברים, היו הראשונים לשלוח את המסר - אתם לא לבד!”

כך יסוכם הלקחים והמסקנות ויעובדו לכדי נהלים מעודכנים שיצטרפו לתקנון הארגון ויגדירו את שיטת ואופן עריכת הבחירות.

מיתוג "צוות" ותדמיתו - אנו בוחנים את נושא מיתוג הארגון כך שיהיה תואם את התקופה ואת קבוצות הפורשים מזה"ל. מיתוג נכון ורלוונטי יעצים את הארגון הן פנימה כלפי החברים והן החוצה, כלפי הציבור ומוסדות המדינה.

התייעלות וחסכון במשאבים - אנו בוחנים את השימוש במשאבי הארגון העומדים לרשותנו ובכלל זאת צמצום בהוצאות, בשכירויות, בעבודה מול ספקים ונותני שירות, כשהמטרה היא בקרה מוקפדת על כל הוצאה והתועלות הגלומות בה.

אירועי מורשת - תכננו לקיים בשנת 2020 שני אירועי מורשת: מלחמת לבנון ושהיית צה"ל בלבנון, ו-60 שנה לארגון "צוות".

לאור הנסיבות נדחו האירועים ואנו בוחנים מועדים חדשים לקיומם במהלך שנת 2021, וזאת בהתאם למצב ולהנחיות משרד הבריאות.

אין ספק כי אנו נמצאים בתקופה מאתגרת ומטלטלת, המחייבת התאמת הארגון למתן מענה בכל עולמות התוכן בהם הוא פעיל.

היערכותנו עד כה, כך נדמה לי, אין לה אח ורע בקרב ארגוני הגמלאים בישראל, ובאופן לא מפתיע גם בעת הזו הצגנו יכולות מרשימות, המתבססות על מחויבות עמוקה כלפי החברים וערכים המאפיינים אותנו מאז ולתמיד. נמשיך לעמוד איתנים מול האתגרים שעוד נכוונו לנו, כשאנו ערוכים טוב מתמיד.

זהו המקום להוקיר את אלפי המתנדבים מקרב חברינו ואת העובדים בראשות המנכ"ל דן נדיב, על עשייתם המסורה לכל אורך השנה החולפת ובמיוחד בעת האחרונה.

שנה חדשה בפתח, זוהי הזדמנות לברך את החברים כולם לכבוד חגי תשרי בברכת חג שמח, שנה טובה ובריאות טובה.

שלכם ובשבילכם, מוטי בר דגן, יו"ר "צוות"

בנושא תקנה 190 וכן בבג"צ בנושא הגדלת הרמטכ"ל. קיימנו שני מפגשים עם מנכ"ל משהב"ט, אלוף אמיר אשל, היועכ"לית ובכירי אכ"א, בנושאים שאנו מקדמים: שחיקת הגמלה, ההיוון וההסכם עם המגזר הציבורי.

אציין כי דברינו נפלו על אזניים קשובות וזכו לאהדה ולהערכה מצד מנכ"ל משהב"ט שהבטיח לפעול ולסייע בכל נושא שיידרש.

הכשרת בעלי תפקידים חדשים - כאמור, כפועל יוצא של תוצאות הבחירות, אנו נמצאים בעיצומו של תהליך הכשרה של חברים חדשים המאיישים עתה מגוון רחב של תפקידים בשורות הארגון ומוסדותיו. כך, למשל, מועברות השתלמויות והכשרות לגזברים המשולבים במוסדות הארגון, וכן למערך הביקורת במחוזות וברמה הארצית.

העמקת הידע הטכנולוגי - מציאות הריחוק החברתי המחשישה לכולנו את חשיבות השליטה בכלים הטכנולוגיים והדיגיטליים המאפשרים תקשורת רציפה ועבודה יעילה גם מרחוק. אנו מקיימים הכשרות בנושאים הללו, כדי להטמיע כלים לחיזוק השיח והקשר עם החברים בתקופה מורכבת זו. בכלל זאת ניתן למנות גם הכשרות וימי עיון ייעודיים לאוכלוסיית הגיל השלישי, שנועדו לצרפה למעגל השיח והעדכון הדיגיטלי שמפעיל הארגון.

הנגשת השירות - אנו נמצאים בתהליך שדרוג ושיפור השירות לחברים, תוך הטמעת מערכות טכנולוגיות המסייעות בכך ופועלות מול החברים וכן מול שאירים. אנו שואפים לאפשר לכל חבר לפנות ישירות לנותן השירות המבוקש על ידו - פרט, רווחה, תעסוקה, בריאות ועוד - להעביר את בקשתו ולבצע בקרה ומעקב אחר הטיפול בה. הגברת הזמינות ויעילות המענה הן אבני היסוד של שירות איכותי לו ראויים כל חברינו.

תוכנית העבודה - הקמנו מספר צוותים הבוחנים את רלוונטיות תוכניות העבודה האסטרטגיות, תוך מתן דגש לנושאים שברצוננו לקדם בקדנציה הנוכחית 2020-2024. להלן עיקרי הנושאים:

משבר הקורונה: ועדה לבחינת תוכנית הפעולה - הוועדה תבחן את תוכנית החומש האסטרטגית שהותוותה לארגון, מתוך שאיפה להתאימה למציאות החדשה בה פועל הארגון בכל עולמות התוכן. זאת, בדגש על הטמעת מערכות טכנולוגיות לצרכי תקשורת ועבודה ודגשים חדשים המאפיינים את העולם הבריאות, התעסוקה והפנאי.

מבנה "צוות": עם הפנים למחר - בהקשר זה תיערך התאמה של מבנה הארגון לתקופה הנוכחית והקרובה - בסניפים, במחוזות ובמטה. זרקור מיוחד יופנה לעבר בעלי תפקידים ועובדים נדרשים לאור השינויים.

"צוות": ארגון יציג-ארגון מייצג - נושא מהותי זה יעמוד אף הוא לבחינה, ובכוונתנו לקבל החלטה שתשפר את תפקוד הארגון - הן בהיבט של פעילות למען החברים והן בהיבט של פעילות וייצוג מול מוסדות המדינה.

הביטוח הרפואי והסיעודי - אירועי התקופה האחרונה רק מחישו את נחיצות הכיסוי הביטוחי הבריאותי/סיעודי ולאור כך נבצע מעקב והפקת לקחים לשם שדרוג הביטוחים לחברים, כולל התייחסות לעלות שירותים אלה.

תעסוקה: התאמת ההכשרות וההשמות - תחום התעסוקה ספג טלטלה עזה וללא ספק משנה פניו. נפעל לניתוח מדויק של השלכות שינויים אלה, ותרומון להכשרות מקצועיות, הסבות והשמות התואמות את הדרישות החדשות בשוק.

מצה"ל ל"צוות": בחינת הליך הפרישה - אתגר המעבר מהשירות הצבאי לאזרחות ולחברות בארגון מחייב אותנו להתייחסות לקליטת הדור הצעיר, לגמלאי הפנסיה הצוברת ולפיתוח מענה אופטימלי לסוגי האוכלוסייה השונים המרכיבים את ארגוננו. מהלך זה מקודם יד ביד עם אנשי מינהל הפרישה באכ"א.

בחירות בצוות: ועדת לקחי הבחירות הדיגיטליות 2020 - שיטת הבחירות הדיגיטליות שנערכה ב-2020 הוכיחה את עצמה כיעילה וחסכה לארגון כ-600,000 שקל. לפיכך, גם בעתיד ינקוט הארגון בשיטת בחירות זו. לצורך

נלחמים בנגיף הקורונה
חברי "צוות" - הוו דוגמה לציבור!
הישמעו להנחיות
משרד הבריאות
הן מצילות חיים

סרקו את הברקוד והתעדכנו באתר משרד הבריאות:

איחולי בריאות טובה לכולנו

משולחן המנכ"ל

■ ארגון "צוות" הגיש את תגובתו לבג"ץ בנושא "הגדלת הרמטכ"ל" - ובכך מצטרף למשיבים לתביעה הפוגענית ומגן על הפורשים בעבר והפורשים העתידיים.

■ הוועדה לבחינת הגמלה מטעם משהב"ט סיימה את עבודתה, וממצאיה הוגשו לעיונו של מנכ"ל משרד הביטחון הנכנס אלוף אמיר אשל. בין המלצות: המשך הטיפול בביטול המדדים השלייליים וטיפול ייחודי באוכלוסיית חברינו שהכנסתם נמוכה.

בראות

■ אנו נערכים להתחשבות עם חברת הביטוח בנושא הסיעודי, כשהיעד המנחה אותנו לאור הממצאים עד כה הוא שלא תחול עליה בפרמיה במועד הצפוי - אפריל 2021.

■ הוחלט עם חברת הביטוח כי הסכם הביטוח הסיעודי יוארך כל שנתיים, עד שנת 2028. ממועד זה והלאה תינתן ל"צוות" אופציה להאריך אחת לשנתיים את ההסכם לשנתיים הבאות (ראו גם מדור בריאות).

תעסוקה

בתקופה זו מתמקדת יחידת התעסוקה בייזום ובהפעלת מסגרות הסבה מקצועית בתחומים רלוונטיים לשוק התעסוקה ובהם מורי נהיגה, קציני בטיחות בתעבורה ויועצי משכנתאות. זאת לצד המשך קורסים קיימים דוגמת מנעולנים, מנחי נהיגה נכונה, נאמני בטיחות בעבודה ועוד.

אסיפת הנבחרים

בישיבה שנערכה ביום 17.6.20 אישרה האסיפה הכללית את הדו"חות הכספיים לשנת 2019. כמו כן, קיבל ארגון "צוות" מרשם העמותות אישור ירוהל תקין לשנת 2021.

התנדבות

אנו ממשיכים במיזמי ההתנדבות במגבלות הקיימות בעידן הקורונה, ראו כתבה על פעילות חוות קיימא בארתיים בגיליון זה.

מגפת הקורונה

■ בתקופה מורכבת ומאתגרת זו, המשכנו את הפעילות בנושאים המרכזיים המלווים אותנו כל השנה, על-פי ההנחיות המתבקשות של משרד הבריאות. עבודת המטה של הארגון נמשכה אף היא, ובכלל זאת דיוני הנהלת הארגון, הוועד המנהל והאסיפה כללית, שנערכו באמצעות הזום.

■ הסניפים הונחו באשר לטיפול בחברים הנזקקים לסיוע. זוהי שעתם היפה של יו"רי והנהלות הסניפים, הפונים באופן יזום לחברים, דורשים בשלומם, מסייעים

לנזקקים ומהווים "אחזן קשבת" בעת הזו.

■ בסניפים נערכות פעילויות רבות בזום ובחן הרצאות, פעילויות העשרה, מופעים ועוד. חלק מהסניפים אף הצליחו, עם היציאה מהסגר, ליזום פעילויות דוגמת טיולים והרצאות - תחת ההגבלות הקיימות.

■ הנהלת הארגון הגדילה את תקציב הסיוע לחברים נזקקים וכן החליטה להעמיד תקציב למענק לבעלי קצבה נמוכה. פרטים בהמשך.

זכויות

■ על-פי החלטת הוועד המנהל, הוגשה תביעה נגד רשות המיסים בנושא תיקון 190. הדיון הראשון נקבע ל-14.10.20 ואנו מאמינים שבית המשפט יכיר בעוול הנגרם לגמלאינו ויורה לתקן את המעוות.

בפגישת עבודה ראשונה שהתקיימה עם מנכ"ל משרד הביטחון הנכנס אלוף אמיר אשל, הציגו יו"ר "צוות" מוטי בר דגן, המנכ"ל דן נדיב ויו"ר ועדת הזכויות מוטי שניא, את נושאי הליבה של הארגון: זכויות, בריאות, תעסוקה, רווחה והתנדבות. השיחה התמקדה בנושא הזכויות וכללה את שחיקת הגמלה, תיקון 190, בג"ץ "הגדלת הרמטכ"ל", היוון לכל החיים, הסכם המגזר הציבורי לפורשים צעירים, מיסוי כפל הגמלה והיערכות לפנסיה צוברת.

זוכי תחרות "שירי קורונה"

בתאריך 4.8.20 נערך במשרדי "צוות" טקס הענקת הפרסים לזוכי תחרות "שירי קורונה" של "צוות". התחרות הוכרזה בעת הסגר, בעיצומו של "הגל הראשון" ביוזמתו של סמנכ"ל הארגון דרור טוקר.

חברי "צוות" הוזמנו לנצל את הזמן הפנוי בעת השהייה בבית, ולנתב אותו לאפיקים של יצירה וביטוי עצמי. כ-60 חברים נענו לאתגר ושלחו מפרי עטם לתחרות.

למקומות הראשונים הגיעו ארבעה כותבים: שאול נגר - "אהבה בימי קורונה" (מקום ראשון), יוסי אלפסה - "תנו לי עוד רגע" (מקום שני), דוד בן אשר - "שני חמשירים" ועמוס אלדד - "החיים בקורונה" (שני זוכים במקום השלישי). את תעודות ההוקרה והפרסים העניקו לזוכים יו"ר "צוות"

יו"ר "צוות" מוטי בר דגן מעניק את תעודת ההוקרה לשאול נגר

מימין: עמוס אלדד, דוד בן אשר ושאול נגר

מוטי בר דגן, סגן יו"ר "צוות" יצחק חביו ומנכ"ל הארגון דן נדיב. בדברי הברכה שלו אמר מוטי בר דגן, כי הוא גאה בכוחות היוצרים בקרב הארגון, אשר גם בעת משבר גייסו את יכולותיהם ונרתמו לאתגר. הוא גם ציין את תוצרי התחרות הראויים והוסיף: "הארגון התברך בחברים בעלי כשרונות, אשר תורמים מיכולותיהם וממרחם להנאת הכלל". השירים הזוכים - ראו עמ' 40 בגיליון.

משרדי "צוות" לשירותך כתובות ושעות פעילות ברחבי הארץ

דוא"ל: tz-org@tzevet.org.il | אתר "צוות": www.tzevet.org.il

המשרדים הראשיים של "צוות"

במשרדים הראשיים פועלים היו"ר, המנכ"ל, סמנכ"ל, סמנכ"ל לתעסוקה, מנהל הכספים, מנהל הביטוח הרפואי, המבקר.

משרדי "צוות" "בית סלע", רחוב ברוך הירש 14 בני ברק, מיקוד 5120206 (ממזרח לקניון איילון). **כתובת למשלוח דואר:** "צוות" ת"ד 2222 בני ברק, מיקוד 5112102. **טלפון:** 03-6173500 פקס: 03-6173520.

שעות פעילות: א'-ה' 08:00-17:00 ובימי שישי תורנות טלפונית. מנהלת לשכת היו"ר ומנכ"ל: **יונה פרי**, טלפון: 03-6173506.

מנהל הביטוח הרפואי של "צוות": עמיר להב: טל' 03-6173515, 03-6166260 פקס 050-3202152; mbituah@tzevet.org.il | **אילנית לורוב:** 03-6173544, katvanit@tzevet.org.il | **עדנה שסטל:** 03-6173551, tzbituah@tzevet.org.il. **מוקד "בריאות בצוות":** 1-700-700-251.

יחידת התעסוקה: טלפונים, פקס ודוא"ל - במדור תעסוקה בגיליון זה.

משרדי המחוזות - שירות לפרט

מחוז הצפון - מנהל המחוז דוד קוסובר
דוא"ל: mzafon@tzevet.org.il; "בית עופר" דרך בר יהודה 52, קומה ב' ת"ד 521 נשר 3660302; טל' 03-6173519, פקס' 03-6173576.

מחוז השרון - מנהלת המחוז רחל קראוס
דוא"ל: msharon@tzevet.org.il; רח' התע"ש 20 "בית הפעמון", ת"ד 177 כר-סבא 4410101; טל' 09-7667176, 03-6173530/1, פקס' 09-7657318.

מחוז דן - מנהל המחוז אלי ינאי
דוא"ל: mdan@tzevet.org.il; דרך מנחם בגין 82 "בית אופקים" קומה ב', תל-אביב. כתובת למשלוח דואר: ת"ד 20807, תל-אביב 6120701. טל' 03-6173523, 03-6243250, 03-6173522, פקס' 03-6243252.

מחוז יהודה - מנהל המחוז ראובן חמו
דוא"ל: myehuda@tzevet.org.il; רחוב גאולה 4, ת"ד 1824 רחובות 7611701. טל' 03-6173527, 08-9467062, פקס' 08-9316429.

מחוז ירושלים - מנהל המחוז שמעון מלכה
דוא"ל: mjerusalem@tzevet.org.il; בית החייל, רחוב אלוף דוד שאלתיאל 1, ירושלים 945522. טל' 03-6173524/5, 02-6221758, פקס' 02-6235713.

מחוז הדרום - מנהל המחוז אברהם לוגסי
דוא"ל: mdarom@tzevet.org.il; בית החייל, רחוב בית לחם 2, ת"ד 521 באר שבע 8410401. טל' 03-6173529, 08-9903106, 08-6431874, פקס' 08-6417188.

קבלת קהל במשרדי המחוזות בימים ראשון-חמישי בין השעות 08:30-12:30, 13:00-16:00. לפגישה עם מנהל המחוז, יש לתאם טלפונית.

מודעות ב"צוות שלנו" ארגון "צוות", מערכת הביטאון והמו"ל אינם אחראים בשום אופן לתוכן ההצעות המתפרסמות במודעות הפרסום או לאמינותן. אין בפרסום המודעות משום המלצה של ארגון "צוות", או בדיקה שעשה הארגון ביחס למידע המתפרסם ולא תחול על הארגון כל אחריות בקשר עם המודעות ופרסומן. אין ארגון "צוות" יחם, מעורב, או נוטל חלק, במבצעים המיועדים לחברים המתפרסמים בגיליון, ועל כל חבר או חברה בבואם לרכוש מוצר או שירות כתוצאה מקריאת המודעה - לבחון את הדברים על-פי כללי צרכנות נבונה. כל צרופה ("אינסטר") המצרפת לעיתון, הינה פרסום לכל דבר ולכן יש להתייחס אליהן כאמור לעיל.

חברי הוועד המנהל של "צוות"

מוטי בר דגן - יו"ר "צוות"; **יצחק חביו**, סגן יו"ר "צוות"; **ניסן בגולה** - יו"ר מחוז הדרום; **יעקב דרעי** - יו"ר סניף אופקים; **אילן דולפין** - יו"ר מחוז יהודה; **עליזה רז**, מחוז יהודה; **יעקב לבקוביץ** - יו"ר סניף מודיעין-מכבים-רעות; **שמואל פז** - יו"ר סניף יבנה; **לורנס יצחק**, מחוז יהודה; **נעם זמר**, מחוז יהודה; **יוסף וסרמן** - יו"ר מחוז ירושלים; **משה בן דוד**, מחוז ירושלים; **סיגל טל-לוי** - יו"ר מחוז דן; **ירמי אולמרט**, מחוז דן; **בני פרידמן** - יו"ר סניף פתח תקווה; **דן תל-ניר**, יו"ר סניף תל אביב; **מוטי שגיא**, מחוז דן; **נתי פרישמן** - יו"ר מחוז השרון; **אהוד גרוס**, מחוז השרון; **יוסי ברנע**, מחוז השרון; **בנצי נחל**, מחוז השרון; **יוסי משען** - יו"ר מחוז הצפון; **יוסי לוי**, מחוז הצפון; **יצחק שגב**, מחוז הצפון; **יעל דקל**, יו"ר סניף גליל עליון.

עו"ד **ברוך אברהמי** - יועמ"ש "צוות"

רו"ח **דוד כהן** - רו"ח "צוות"

נשיא כבוד - **ד"ר ברוך לוי**

נבחרי ועדת הביקורת וחבר השופטים

ועדת הביקורת הארצית: יו"ר: נחום נוימן, ארז יער, אלי זיכרמן, אבי עבדי, גדעון שני, מרדכי קיאני, שי קדרון, משה כהן, צבי יונדלר.

חבר השופטים: יו"ר: בן ציון פרחי, יהודית אלקה שלם, דנה נוף, מיכאל נבון, שלמה שגב, שבתאי גרוטס, אלדד פלד, גרשון רוטשילד.

חברי ועדת קשרי ציבור והסברה: אהוד גרוס (מחוז

שרון, יו"ר), גיטה גופר (מחוז דן), דינה לוין (מחוז יהודה), ציון אלמלם (מחוז דרום), יעקב פולק (מחוז ירושלים), אורי ילז (מחוז שרון), ניסים חיים (מחוז שרון), יפה בהט (מחוז צפון). **מזכירת הוועדה:** אילנית לזרוב.

קוראים כותבים

מערכת עיתון "צוות שלנו" תשמח לפרסם תגובות קוראים חברי הארגון בלבד לכתבות ולמדורים המתפרסמים בעיתון. התגובות יהיו באורך של עד 150 מילים, אין המערכת מתחייבת לפרסם כל תגובה הנשלחת.

את התגובות יש לשלוח: bitaon@tzevet.org.il

ייעוץ בענייני הביטוח הלאומי

חברנו משה פלד (אל"ם), שעבד בביטוח הלאומי, ממשיך במתן ייעוץ בהתנדבות בנושאי ביטוח לאומי במשרדו במחוז יהודה. לתיאום פגישה, יש להתקשר ל"צוות" רחובות/מחוז יהודה, טל' 08-9467062.

אבי דדון, סמנכ"ל וראש מינהל הרכש במשרד הביטחון אין גוף אחר שיכול באמת לטפל במשימה כזו, בדחיפות ובהיקפים העצומים הנדרשים

כבר בשלבים הראשונים של היערכות להתמודדות מול משבר הקורונה, היה ברור שאת המשימה הלאומית של רכש מכשור וציוד רפואי חיוני, יש לתת בידי אנשי מינהל הרכש במשהב"ט - הגוף המיומן והמנוסה ביותר ברכש ובשינוע בהיקפים הללו. אבי דדון, אל"ם, ראש מנה"ר, מספר על ניהול מבצע הרכש וההצטיידות - תחילה בזירה הבינלאומית ובהמשך "במגרש הביתי", בו ביצע ב-2019 רכש בטחוני בהיקף של כ-11.6 מיליארד שקל

מאת: דוד גרין

קשה להניח, כי כאשר קיבל **אבי דדון** בסוף 2016 את תפקיד ראש מינהל הרכש במשרד הביטחון - שייעודו ביצוע רכש בשגרה ובחירום לצורך בניית הכוח של צה"ל - הוא תיאר לעצמו שיהפוך בפועל ל"ראש מינהל הרכש הרפואי של מדינת ישראל". בראיון בוועדה שאישרה אז את מינויו, הוא נשאל באשר לסיבה לרצונו לקבל את התפקיד. הוא ענה שלהערכתו התפקיד כולל הרבה מעבר לניהול הרכש הבטחוני, ויש לו השלכות לאומיות. הוא לא התבדה.

התפקיד נחת עליו ביום שישי, 13.3.2020, בעת שהיה בביתו וקיבל שיחת טלפון מראש אט"ל, שזימן אותו לישיבה דחופה: הערכת מצב וקידום הרכש עבור צה"ל למאבק בקורונה. בדרך הביתה, קיבל אבי שיחה נוספת, הפעם מעוזר השר להתגוננות, שביקש ממנו להגיע להערכת מצב לאומית. בפגישה זאת, רבת משתתפים, עם נציגי משרד הבריאות והמל"ל, תמונת המצב עדיין לא ברורה לאשורה. ועם זאת, נושא אחד מקבל תאוצה מיידי - מתן מענה לקליטת חולים מחוץ לבתי החולים, כדי לאפשר להם להתמקד בטיפול בחולים הקשים. אבי מציע לעוזר השר לפתוח בעבודה מול בתי מלון. ואכן, למחרת בשבת, מוקם צוות עבודה משותף וכבר בשעות המאוחרות של אותו לילה, מוצאי שבת, נחתמו חוזים עם המלונות הראשונים, לקליטת חולים ומבודדים.

מאז ועד היום, מועד עריכת ראיון זה, הוא שקוע כל כולו לא רק בשוטף, כלומר ברכש הבטחוני, אלא במיוחד בהצטיידות המדינה באמצעים הדרושים למאבק במגפת הקורונה. "זה לא פחות מפיקוח נפש", הוא אומר, "אולי לא פחות משדה הקרב... אנו נלחמים מול אויב בלתי נראה שפגיעתו קשה, ואמצעי התקיפה עדיין אינם קיימים. עלינו לפעול מהר וטוב ככל האפשר כדי להקטין את הפגיעה - ואת זאת אנו עושים אנשי

”הכניסה לסיוע למערכת הבריאות הייתה בהפתעה, הן באשר לפריטים המדוברים והן להיכרות עם היכולות הישראליות בתחום בו לא עסקנו מתוקף תפקידנו. ועם זאת, היה ברור לנו שיש ערך רב במיקוד הרכש ביצרנים מקומיים - בעת הזו ולעתיד לבוא”

מנה"ר המסורים, יחד עם גורמים במשרד - היועץ המשפטי, אגף הכספים ועוד - לילות וימים, שבתות וחגים לאורך כל תקופה זאת". אבי דדון, אל"ם, נשוי לריקי, אב לארבעה, וסב לשניים (השלישית בדרך), שירת במגוון תפקידים משמעותיים בצה"ל, ובכלל זאת קצין לוגיסטיקה של חטיבת בית ספר למ"כים במלחמת שלום הגליל וקצין תחזוקה ולוגיסטיקה פיקוד מרכז בתקופת האינתיפאדה השנייה.

לאחר שחרורו עשה מספר תפקידים בשוק האזרחי ובכללם מנכ"ל תעשיות טיב טעם וסמנכ"ל שירות ותפעול באלבר. למשרד הביטחון הגיע לאחר שהוצע לו להצטרף למיזם חשוב, שעליו לא ניתן להכביר מילים. בהמשך, עם פרסום המכרז לתפקיד ראש מנה"ר ב-2016, הוא ניגש אליו, זכה, והחליף בתפקיד את תא"ל שמואל צוקר.

על היקפי פעילות מנה"ר אפשר ללמוד מהרכש בישראל ב-2019 שעמד על 11.6 מיליארד שקל; צבר ההסכמים וההזמנות הפעילות עמד על 48 מיליארד שקל - רובם ככולם כאמור מתוצרת הארץ.

בין הפרויקטים הבולטים בשנה זו היו רכש אמל"ח לספינות סער 6, מערכות הגנה אקטיבית לנגמ"ש איתן, תחמושת ליחידות החי"ר, פרויקטי תקשוב עתירי טכנולוגיה ועוד. הרכש בישראל מפרנס כיום כ-50 אלף בתי אב, כ-10,000 מהם בפריפריה - באזורי עדיפות לאומית וקו עימות.

האם הופתעת כשקיבלת באותו יום שיש, 13.3.20 את פניית ראש אט"ל?
 "כן ולא. כן, כי לא דובר קודם, לפחות לא איתי, על כך שנקבל על עצמנו לעסוק בנושא הקורונה ברמה הלאומית. לא, כי אין גוף אחר שיכול באמת לטפל במשימה כזו - בדחיפות ובהיקפים העצומים הנדרשים. רק למנה"ר יש את הניסיון, הידע, היכולת, המיומנות והכלים לעשות זאת. למעשה, להיערכות צה"ל לקורונה נדרשנו שבוע קודם לכן - משימה לא מורכבת מדי - שכללה אספקת ציוד רפואי לצרכי הצבא והסבת השימוש במתקני האגודה למען החייל בגבעת אולגה ובאשקלון לטובת שהיית חיילים מבודדים.

זו גם הייתה המשימה הלאומית הראשונה שהוטלה עלינו בשבת, 14.3.20, כאמור, בדיון עם אנשי משרד הבריאות והמל"ל - להוציא מן הכוח אל הפועל את ההחלטה לשכן חולי קורונה בבתי מלון.

וכך, כבר במוצאי שבת, מצאתי את עצמי מנהל משא ומתן עם ראשי התאחדות המלונות על השכרת בתי מלון לצורך הסבתם למלונות קורונה, על כל המשתמע מכך - מינוי מפקד למתקן, העברתו לאחריות פיקוד העורף, אספקת מזון, הכשרת המתחם לקליטת מבודדים ועוד. פרק הזמן שעמד לרשותנו להשלמת המשימה היה ארבעה ימים, אבל תוך כדי המו"מ קיבלנו 'התקלה' ונדרשנו להיות מוכנים לקליטת ראשוני הנדבקים כבר ביום שני."

מו"מ כזה, בנושא אזרחי כה מובהק, טרם ניהלת...

"זה נכון, אבל הניסיון הרב שלנו בניהול מו"מ לרכש במיליארדי שקלים בשנה הוכיח את עצמו גם כאן. המלונאים מצאו מהעבר השני של השולחן לקוח נחוש, שידוע לעמוד על שלו, ושעושה הכול כדי לקבל את התמורה הטובה ביותר עבור כל שקל. אנו זוכרים תמיד - כי אלה אינם כספים פרטיים, הם שייכים למשלמי המיסים במדינת ישראל. נעשה בהם תמיד שימוש מיטבי, בכל סיטואציה של מו"מ."

המשימה המרכזית שניצבה לפתחך עם פרוץ המגפה הייתה רכש ציוד ואמצעים שכלל אינם מוכרים במנה"ר...

"כן, ואתן לך כותרת, בנימה מחויכת: אבי דדון ומנה"ר רגילים לקנות

מטוסים - ועכשיו הם קונים מטוסים... חלק מהמושגים והשמות אפילו לא הכרתי. אבל גם זה אינו חדש עבורנו. אנחנו לא מכירים, בוודאי לא לעומק, כל פריט שאנו נדרשים לרכוש - והאמת היא שזה לא אפשרי וגם לא מתחייב. למדנו במשך השנים להעמיק בפרטים מול הגוף שהציב את דרישת הרכש - בין אם מדובר ביחידות צה"ל השונות ובין אם אלו אנשי משרד הביטחון. הקו המנחה אותנו הוא: 'לא משנה מה אתה רוצה, אלא מה אתה צריך'. כך עשינו גם הפעם.

אסור גם לשכוח, שרכש הוא רק צד אחד של המשוואה. הצד השני הוא הלוגיסטיקה והתפעול. באנלוגיה ביטחונית: לתת לכוחות הלוחמים את הכלים הטובים ביותר, בזמן הקצר ביותר, כדי לנצח את הקרב. עוצמת השריר המיומן שלנו באה לידי ביטוי במצבי חירום בטחוניים - זו הייתה העת לעשות בה שימוש, גם לצורך הלאומי שנוצר.

אנשי הרכש שלנו יודעים להביא כל דבר מכל מקום בעולם. עומדת לרשותנו יחידה מקצועית, מיומנת, שעוסקת בשינוע בינלאומי - הובלה למטוס או לאנייה, הטסה או השטה לארץ, פריקה ישירות למשאית שמחכה בשדה התעופה או על הרציף בנמל - ומשם ישירות ליעד. זו יכולת בלעדית במדינה."

ואין אותה במשרד הבריאות...

"לא, ולדעתי אין צורך בכך. תהליכי הרכש במשרד הבריאות נעשים בדרך אחרת, באמצעות חברת שראל המרכזת את הרכש עבור בתי החולים בישראל. קיימים הבדלים מהותיים, באופן טבעי. המצאתי אפילו מונח המגדיר זאת: מציאות פערית. הכוונה שלי היא לשוני בתרבות הרכש, ביחסים בין הגוף הדורש לגוף הרוכש, ובעיקר בסמכויות האישור הסופיות. אצלנו, מהרגע שמוגדר הרכש והתקציב - ניתן לצאת לדרך, למכרז, ולהשלים את המשימה. שם, גם לאחר שיש תקציב ובוצע מכרז, יש להעביר את ההצעה הזוכה לאישור האוצר."

”לאחר שמצאנו ספקים מתאימים, בעיקר באירופה, הטיל האיחוד האירופי אמברגו על ייצוא ציוד רפואי ולמעשה השער נסגר. הביקוש העולמי גדל ויצר לחץ עצום על הספקים. לא פעם, גם לאחר שכבר סוכמה עסקת רכש והיה ברור שהציוד יגיע לארץ - זה לא קרה

צילומים: אסף דוברות והסברה, משרד הביטחון

אבי דדון (במרכז) בעת הפעלת הרכבת האווירית

- ועדיין, המומחיות שלך היא רכש בטחוני ובשוק המקומי, והפעם נדרשת לרכש רפואי בזירה בינלאומית.

"זה נכון, ולכן הכנסנו לתמונה את משלחות הרכש שלנו בארה"ב ובגרמניה וכן את נספחי צה"ל ביעדים שמצאנו כרלוונטיים. כך יצאנו במבצע בינלאומי כדי לשים יד על מכשור רפואי וציוד שמשרד הבריאות הגדיר כחיוני ונדרש בבתי החולים.

זה לא היה פשוט: לאחר שמצאנו ספקים מתאימים, בעיקר באירופה, כולל במדינה מוכת קורונה כאיטליה - פרסם האיחוד האירופי צו המטיל אמברגו על ייצוא ציוד רפואי ממדינות אלה ולמעשה השער נסגר. המציאות הזו הגדילה את הביקוש העולמי ויצרה לחץ עצום על הספקים. לא פעם, גם לאחר שכבר סוכמה עסקת רכש והיה ברור שהציוד יגיע לארץ - זה לא קרה. היו גם ספקים אחרים שלמרות שהחזרה עימם נחתם, החליטו לנתב את הסחורה למישהו ששילם יותר".

- אתה יכול לתת דוגמא?

"כן, הסיפור שהיה לנו עם מסכות 95N, שכל כך היו נדרשות למיגון הצוותים הרפואיים. הייתה לנו הזמנה לעשרה מיליון מסכות, הכול אושר, כל הניירת הייתה מוכנה, שטרות מטען וכיו"ב - רק לקחת את הסחורה ולהעלות למטוס. והנה מסתבר, שברגע האמת המסכות נמכרו למדינה אחרת, ולא היה אכפת לספק שהוא הפר את ההסכם איתנו. הוא כנראה קיבל יותר, הרבה יותר... נכון, לא איבדנו אף שקל בעסקה הזו, אבל חיי אדם עמדו על כך המאזניים. זה המריץ אותנו למצוא ספק חלופי למסכות".

על ממדי מבצע הרכש והשינוע מרחבי העולם של ציוד רפואי וציוד מגן לצוותים הרפואיים, ניתן ללמוד מהודעה לעיתונות שפרסמה מנה"ר לסיכום חודש וחצי של פעילות:

בכ-30 טיסות מטען הובאו לישראל 811 מכונות הנשמה (מתוך אלפים רבים שהוזמנו), 61 מיליון מסכות כירורגיות שלוש שכבות, 930 אלף מסכות N95, 1.4 מיליון סרבליים ממוגנים וחסוני מים, 403 אלף חלוקים

”המלונאים מצאו מולם לקוח נחוש, שיועד לעמוד על שלו, ושעושה הכול כדי לקבל את התמורה הטובה ביותר עבור כל שקל. אנו זוכרים תמיד כי אלה אינם כספים פרטיים, הם שייכים למשלמי המיסים ונעשה בהם תמיד שימוש מיטבי”

חד-פעמיים, כ-800 אלף מסכי מגן פלסטיים לפנינו, כמיליון ערכות מטושים, ריאגנטים לכחצי מיליון בדיקות קורונה ועוד.

- ואז עלה הרעיון להשיג את הנדרש דווקא בסין, מקור הנגיף, שם אולי היה הצורך הדחוף ביותר בציוד המבוקש לצרכי התמודדות מקומית...

"הדבר עלה על הפרק לאור כושר הייצור הכמעט בלתי מוגבל של הסינים - עובדה ידועה בעולם כולו. הערכנו, כי הכמות שאנו נדרשים לה היא קטנה יחסית להיקפי הייצור שכבר התקיימו בסין במלוא המרץ, לצרכים מקומיים ולא רק.

וכך, באחת השיחות שלי עם חשב המשרד שלנו ועם סגן החשב הכללי באוצר עלה הנושא, ובאותה נשימה דיברנו על הקמת 'ראש גשר' בסין אליו ירוכזו הרכישות ומשם יוטסו לארץ.

באותה ישיבה הועלה הרעיון לפנות לכלי (כימיקלים לישראל), חברה ישראלית ורב-לאומית איתנה בעלת בסיס פעילות רחב בסין. במקביל

הפעלנו גם את המערך הדיפלומטי של משרד החוץ ואת שגריר ישראל בסין צבי חפץ. בתוך שבועיים של פעילות אינטנסיבית, יצאה מסין ב-5.4.20 רכבת אווירית ישראלית של 11 מטוסי מטען של אל על, עמוסים בציוד רפואי חיוני - מסכות, חליפות מגן, מכונות הנשמה ועוד".

- בתקשורת התפרסמו ידיעות כי שר הביטחון הורה "לשים יד" על ציוד כמעט בכל מחיר. זו לא בדיוק האג'נדה של מנה"ר...

"לשים יד על ציוד רפואי כן, בכל מחיר - זו שאלה אחרת. אני יכול לומר לך עם יד על הלב, שלא רכשנו ולו מוצר אחד במחיר שהיה מעבר למחיר השוק בעת הזו. האמת, גם אם היינו יכולים לשלם כל סכום, לא היינו מסוגלים לכך, כי זה לא בד.ג.א שלנו. במנהל הרכש קיימים נהלים ברורים ותהליכי רכש מובנים ומעל לכל - קיימת בקרה מתמדת. גם אם נאלצנו לקצר לוחות זמנים ולעסוק בציוד לא מוכר לנו, לא חרגנו ממנהגנו".

- ועדיין, לא ניתן להימנע לחלוטין משרלטנים שמנסים "לעשות קופה" מהמצוקה העולמית...

"נכון הוא שבשוק העולמי נרשמו לא מעט מקרי הונאה, אך לשמחתי לא נעקצנו אפילו לא בשקל. היה לנו עסק עם ספק אחד, שהסתבר כי זייף מסמכים בקשר לאיכות המוצרים, אבל עלינו עליו בזמן הודות למערכת הבקרה ההדוקה שאנו מנהלים. אם ניקח בחשבון שמדובר בהקצאה של שלושה מיליארד שקל לרכש - זהו ללא ספק הישג מרשים".

- רכש בחו"ל בכלל, והמבצע הסיני בפרט, חשובים ככל שיהיו, הם עדיין פתרון אד-הוק. כמו ברכש הביטחוני, אולי המטבע נמצא מתחת לפנס, כלומר בשוק המקומי, המגרש הביתי של מנה"ר...

"אכן צרכי משרד הביטחון וצה"ל מבוססים ברובם על תוצרת הארץ כדרך חיים. הכניסה לסיוע למערכת הבריאות הייתה בהפתעה, הן באשר לפריטים המדוברים והן להיכרות עם היכולות הישראליות בתחום בו לא עסקנו מתוקף תפקידנו. ועם זאת, היה ברור לנו שיש ערך רב במיקוד הרכש ביצרנים מקומיים - בעת הזו ולעתיד. לא לקח זמן רב עד שהכרנו את פלייט מדיקל בפתח תקווה, יצרנית מנשמים ניידים, את אינוביטק מרעננה, המתמחה בפיתוח וייצור מכשירים רפואיים לא פולשניים, שהתבקשה להסב את הייצור לטובת מכונות הנשמה, ואת מפעל שיאון שבשדרות, לייצור מסכות כירורגיות, שהפך בתוך זמן קצר גם לאחד היצרנים הבוודיים בעולם של מסכות N95.

בתחום המסכות ביססנו גם קו שני של ייצור מקומי, בעזרת חברת

” יכולות הייצור המקומיות היו מבחינתי 'קו ראשון' בהיערכות. פעלנו לאיתור מפעלים שיכולים לעבור הסבה לייצור ציוד חיוני. במקביל, בעזרת מפא"ת, נוצר קשר בין ספקים גדולים דוגמת אלביט/תע"ש, לבין יצרני הציוד, במטרה להגביר את הקצב ולשפר את המוצר הסופי ”

רואים ערך רב בהמשך רכש ממקורות מקומיים, רבים מהם מהפריפריה. זוהי עוד דרך חשובה לחזק את המשק הישראלי בעת משבר כה עמוק, שכמעט ואינו פוסק על אף ענף.”

ענף נוסף שקיבל חיזוק הודות לרכש מנה"ר היה החקלאות. "כבן הראשון למקימי מושב שדות מיכה, החקלאים קרובים ללבי ואני מקפיד ככל האפשר להימנע מייבוא חקלאי - גם אם לעיתים זוהי עסקה משתלמת יותר.

רכש תוצרת חקלאית גבר בתקופת הקורונה, הן בשל הימצאות חיילים רבים יותר בבסיסי צה"ל לתקופות ממושכות והן בשל האחריות שקיבלנו לחלוקת מזון במלונות הקורונה ובערים שנסגרו עקב תחלואה גבוהה. בדרך זו חיזקנו משקים רבים ברחבי הארץ, ברכש מוגבר של ירקות, פירות, ביצים ועוד.

כשאני עובר ביניהם בסיורים שאני עורך, אני מתפעל בכל פעם מחדש מהעוצמה החקלאית שצמחה כאן. בעיניי היא אינה נופלת מהתעשייה הביטחונית המפוארת שלנו. שתייה מהוות עמודי תווך, שעמדו ועוד יעמדו לנו בעת מבחן. הגם שההשלכות הכלכליות של משבר הקורונה הינן קשות ומתמשכות, אני מאמין שבהיבט של הרכש המקומי של מנה"ר - מעז יצא מתוק.” ♦

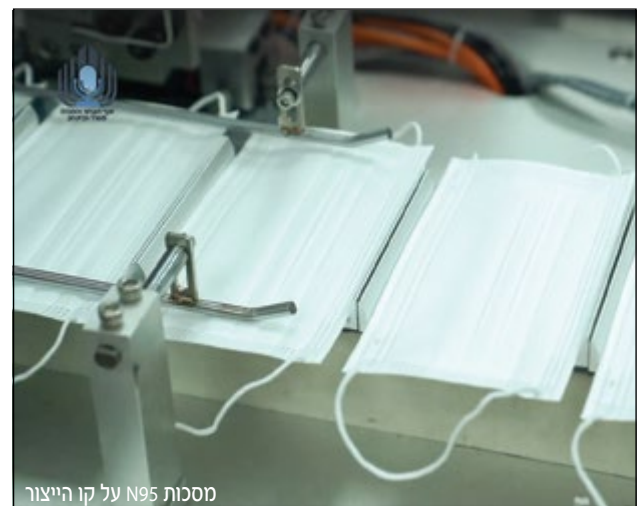
” בעיניי, החקלאות הישראלית אינה נופלת מהתעשייה הביטחונית המפוארת שלנו - שני עמודי תווך, שעמדו ועוד יעמדו לנו בעת מבחן. הגם שההשלכות הכלכליות של משבר הקורונה הינן קשות ומתמשכות, אני מאמין שבהיבט של הרכש המקומי של מנה"ר - מעז יצא מתוק ”

אימפראטק הפועלת מאזור תעשייה ברקן, יצרנית מסכות אב"כ של מערכת הביטחון שעברה לייצור מסכות כירורגיות. ממפעל זה הוזמנו כ-60 מיליון מסכות.

יכולות הייצור המקומיות היו מבחינתי 'קו ראשון' של היערכות חיונית. לא מעט מחשבה הושקעה במציאת המפעלים המתאימים שיכולים לעבור הסבה לייצור ציוד חיוני.

במקביל, בעזרת מפא"ת (מנהלת פיתוח אמצעי הלחימה), נוצר חיבור בין ספקים גדולים המוכרים לנו בתחום הצבאי, דוגמת אלביט/תע"ש, לבין יצרני הציוד המקומיים, במטרה להגביר את קצב הייצור ולשפר את המוצר הסופי. למשל, על-ידי הטמעת סוללה משופרת שיכולה להבטיח המשך פעולת הנשמה גם במקרה של הפסקה בזרם החשמל.

אבל, לא מדובר רק במפעלי הייטק. כך, למשל, היו ערוכות 14 מתפרות מקומיות העוסקות בייצור ציוד לצבא, גם לייצור פריטים אחרים שאינם במגוון שלהן ושהיו חיוניים - דוגמת חלוקים רפואיים. אנו דואגים לשמר את היכולת הזו בקנאות כדי שנוכל לתת מענה לכל צורך, מהרגע להרגע. לשמחתי, עוצמת התעשייה המקומית אפשרה את העמידה באתגרים ואנו

יהודה קטורזה, סמנכ"ל לוגיסטיקה ותפעול בשיבא: לא היה ספק שאנחנו יכולים להיות חלוצים בהתמודדות מול אתגר הקורונה

כשנדבקי "ספינת הקורונה" צפויים להגיע בתוך זמן קצר לישראל, בה מתגלים כבר מקרים ראשונים של הידבקות בנגיף, נוטל על עצמו המרכז הרפואי שיבא בראשות פרופ' תא"ל יצחק קרייס, את המשימה הלאומית - הפעלת מתחם הקורונה הראשון בארץ. מי שהיה אמון על הקמתו בתוך ימים - צידוד, הפעלתו והמשך בניית היכולת להתמודדות מול הנגיף בהיבט הלוגיסטי - הוא תא"ל יהודה קטורזה. בראיון עימו הוא מתאר את השתלשלות האירועים הדרמטיים, הנמשכים גם היום

מאת: דוד גרין

■ ■ ■

תא"ל יהודה קטורזה, 54, גדל כילד דתי בירושלים, נשוי לסימה, אב לארבעה. הוא התגייס לחיל ההנדסה ולאחר קורס קצינים שימש בשורה של תפקידים בחיל, ובהם מג"ד גדוד 601 הוותיק ומפקד בית הספר להנדסה בדרגת אל"ם. הוא רואה בתפקיד זה את גולת הכותרת של עשייתו הצבאית, שכן בו התאפשר לו יותר מבכל תפקיד אחר להשפיע על "עיצוב" דמותם של חיילי החיל ומפקדיו, תוך שיקוף תפיסת עולמו. "לא סוד הוא, שקיימים מספר חילות בצה"ל שהביקוש להצטרף אליהם אינו גבוה, בלשון המעטה", הוא אומר. "נחשפתי לכך במיוחד כשפיקדתי על בסיס הטירונים של החיל. ראשית, המתגייסים ניסו בכל דרך להתחמק מלהגיע לחיל ההנדסה ורמת המוטיבציה של אלה שכבר הגיעו הייתה נמוכה. שנית, שיעור ה'נשר' עמד על 15%. אתה יודע מה זה אומר? איבוד

"ראיונות מהסוג הזה, יהפכו תמיד ללא אקטואליים במרחק יום ואפילו שעות ספורות לאחר שנערכו", אומר תא"ל יהודה קטורזה, סמנכ"ל לוגיסטיקה ותפעול במרכז הרפואי ע"ש שיבא תל השומר בעת הפגישה עמו - ימים בודדים טרם פרוץ "הגל השני" של מגפת הקורונה. "אפשר לדבר על מה שעשינו, על איך התמודדנו, על הפעולות בהן נקטנו ואנו עדיין נוקטים כדי לקדם את פני הבאות. אבל, בגלל רצף האירועים, זה יהיה תמיד בזמן עבר... אנו נמצאים למעשה באירוע מתגלגל, ולכן רלוונטית מתמיד אמירתו של צ'רצ'יל: 'לא מספיק לעשות כמיטב יכולתנו - לפעמים צריך לעשות מה שנדרש'. בעת זו, מה שנדרש הוא לתת מענה מעכשיו לעכשיו, מתוך נקודת הנחה שכל מה שעשינו תוך כדי תנועה - הגם שהעמדנו יכולות בלתי רגילות בזמן קצר ביותר - מהווה רק את השלב הראשון בסולם, ואולי בגרף המתעתע של הנדבקים בנגיף".

יהודה קטורזה, הוא החוליה הראשונה בעשייה הזו, ובעצם סוג של אבן יסוד האמורה להחזיק את הבניין כולו. והבניין, גם במשמעות הפיזית שלו, אמור היה לקום "מהרגע להרגע", כי מתחילת מרץ נדבקי "ספינת הקורונה" מתדפקים על הדלת, מאות אחרים כבר מאותרים בישראל והמחלקות הקיימות אינן ערוכות ואינן יכולות לקבל חולים מחשש שידביקו אחרים, ו"צריך להמציא את הגלגל כל יום מחדש", אומר יהודה, "ולתת להם מענה פיזי עם תשתיות מתאימות שערוכות לצידוד הרפואי וצוותי הרופאים האחיות שיוכלו לטפל בהם. וכל זאת, בסביבת אי-ודאות לגבי המחלה עצמה, ממדיה, שיעור ההידבקות, אמצעי הטיפול וכמובן צידוד מציל חיים כמו מכונות הנשמה".

”המרכז הרפואי שיבא דורג פעמיים - בשנים 2018 ו-2019 - כאחד מעשרת בתי החולים הטובים בעולם. לפרופ' קרייס לא היה ספק שאנחנו יכולים להיות חלוצים בנושא הקורונה, ושגם אם לא הייתה יכולת באותה עת - נבנה יכולת מיידית, כי הרי מדובר בעת חירום”

מאות חיילים שהגיעו לחיל אבל לא ממשיכים בו.

בתפקידי כמפקד בית הספר להנדסה, הייתי נחוש להוכיח כי זו אינה גזרה משמיים. בניתי מודל שהתחיל עוד לפני הגיוס ושרשרת החיול והפך את החיל לאטרקטיבי ומבוקש. בנינו תוכנית הרצאות בבתי ספר, בעזרתה חשפנו בפני מלש"בים את החיל, את תפקידו בצה"ל, את שילובו במערך הלוחם וכמובן - הבאנו סיפורי קרבות וגבורה שהמחישו את תרומת חיל ההנדסה במלחמות ישראל. זה ריתק את התלמידים.

עם מועמדים פוטנציאליים פעלנו ישירות מול המשפחות - הגענו לבתים, דיברנו עם ההורים ובעיקר נתנו למשפחה את התחושה שבנם נמצא בידיים טובות ושנשתף אותן במתרחש לאורך מסלול השירות שלו. ההורים קיבלו את שמות המפקדים ואת מספרי הטלפונים האישיים שלהם - וזה נסך בהם ביטחון. התוצאות לא איחרו לבוא.

במקביל הייתי צריך לשנות 'תרבות עבודה' בת שנים ארוכות, שהתבטאה

ראינו בבירור שהשטח מדבר אליהם. באימונים, בשדה, בפיצוצים - שם אפשר היה לראות את הברק בעיניים, את המוטיבציה ואת הרוח שאנו כה מרבים לדבר עליה."

אתגר אחר, מורכב לא פחות, עמו התמודד קטורזה בתפקידו כקצין הנדסה פיקוד מרכז, היה תופעת המחבלים המתאבדים, שהתעצמה באותה עת וגבתה קורבנות רבים. אמצעי ההרתעה שהפעילה מדינת ישראל היה פיצוץ בתי מחבלים - צעד ענישה דרמטי, שעורר התנגדות עזה לא רק בקרב משפחות המחבלים וההנהגה הפלסטינית, אלא גם מצד דעת הקהל העולמית שהתקשתה להשלים עם ענישה מסוג זה שנתפסה כענישה קולקטיבית.

"היו לילות בהם היינו צריכים לפוצץ בין שלושה לחמישה בתים", מספר קטורזה, "על כל המשתמע מכך מבחינת - היערכות הצוותים שלנו, כוחות הסיוע והתגבור ועוד. המשימה הייתה להרוס את הבית מבלי לגרום נזק

החניון התת קרקעי בשיבא-השוכר לאשפוז חולי קורונה

”המקום נראה ביום ובלילה כמו תל נמלים - מובילים, פורקים, מתקינים, מחברים, מניחים... יכולת לראות על אותו סולם שלושה אנשי מקצוע - חשמלאי שמחבר חוטים, טכנאי גז שמניח צנרת וטכנאי תקשורת שמחבר כבלים. מה שבעת רגילה נמשך כשנה וחצי - הסתיים בארבעה ימים

סביבו. לפעמים אף נדרשנו לפוצץ רק חדר אחד בתוך הבית - פעילות 'כירורגית' שנעשתה בתנאים קשים ביותר."

בהתמודדות מול האתגר הזה, ניסה קטורזה ליישם את מה שהטיף לו בבסיס ההדרכה של החיל: מקצוענות, מוטיבציה, דבקות במשימה, "אבל לא רק של לוחמי 'סיירת יעל' שזה היה תחום התמחותה, אלא גם של יתר גדודי ההנדסה. החיילים שיוועו לפעילות בשטח, רצו בכל מאודם להרגיש נחוצים וליישם את מה שלמדו והתאמנו במשימה איכותית. זו הייתה הזדמנות יוצאת דופן לעשות זאת - לשפר את איכות הפעולה

ביחסי מפקד-טירון שאולי התאימה לשנות ה-60 וה-70, אבל בוודאי לא לשנות האלפיים. היום לא נכון לדבר על 'לשבור' את החייל ו'לבנות אותו מחדש'. הצעתי מודל עבודה - משתף, פתוח, מובנה ומקבל - אך בלי לעשות הנחות בצד המקצועי. חיפשתי היכן אפשר להקל, והיכן נכון לדרוש אפילו יותר."

- כלומר, קודם דרוש מהטירון דברים מיותרים?

"לטעמי כן, ואני נזהר בדבריי מאוד, כי דברים צריכים להישפט בפרספקטיבה של זמן והקשר. מה שנוצר הוא חוסר איזון בין החלק העיוני לבין המעשי. כוונתי ללימוד נושאים רבים שהלוחמים כלל לא הזדקקו להם בשעת מבחן - בשטח, באימון או בקרב. כך, למשל, הם נדרשו לעבור מבחנים על איך פועלת משאבת שמן של טרקטור, למרות שהם לא מיועדים להיות מכונאים. הם למדו על עשרות מוקשים, כאשר רבים מהם ברבות השנים יצאו מהזירה. במקום ידע תיאורטי עודף, במקום אינסוף מבחנים שאת רובם ביטלתי, הושם הדגש על השטח ועל אימונים בשדה.

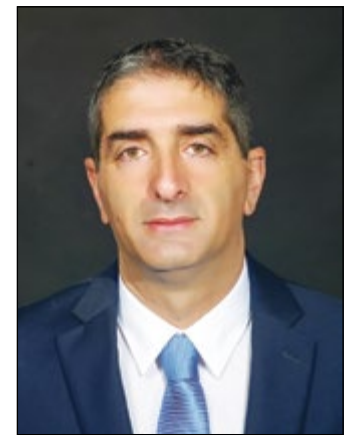

ובמקביל להגביר את המוטיבציה בחיל".

ואיך אתה, באופן אישי, הרגשת באותה עת, כשמוטלת עליך משימה כזו?
 "לא נתתי מקום למחשבות מסוג זה. הרי אני לא הייתי הדרג המחליט. אני חייל שצריך למלא את המשימה על הצד הטוב ביותר. ההחלטות נתקבלו על-ידי גורמים משפטיים ובראשם בג"ץ. האחריות שלי הייתה לבצע את המשימה באופן המדויק ביותר, מבלי לגרום נזק עליו עלולה מדינת ישראל לשלם מחיר כבד. האם יצאתי מחיך אחרי ביצוע המשימה? בהחלט לא".
 שלושת התפקידים הבאים של קטורה - שניים מהם בדרגת תא"ל בצה"ל ואחד מהם באזרחות - היה בהם כדי להכשירו היטב כדי להתמודד בהמשך מול אתגרי המערכת הרפואית המורכבת, וכפועל יוצא מול אתגר הקורונה. האחד, כרמ"ט פיקוד העורף - תפקיד שכלל טיפול במוכנות העורף בחירום ובכלל זאת בתי החולים; השני, כראש מנהלת ההתייעלות בצה"ל ומערכת הביטחון, ליישום המלצות חברת הייעוץ מקינזי שהוגשו לאחר דו"ח ברודט; השלישי, כאזרח (לאחר שהשתחרר ב-2011) - סמנכ"ל בכיר ברשת המזון הגדולה בארץ שופרסל, בעת המחאה החברתית.

באמצע 2017, כשהוא מנהל חברה פרטית שבבעלותו בתחום הייזום והבנייה, קיבל קטורה טלפון מפרופ' תא"ל יצחק (איציק) קרייס, מנכ"ל ב"ח שיבא, שהציע לו להתמודד במרכז על תפקיד סמנכ"ל לוגיסטיקה של בית החולים.

פרופ' יצחק קרייס

עם ניהול נכון, ליצור תשתית ארגונית שעשויה להניב פירות בלוחות זמנים קצרים. ההצעה משיבא נתנה לי הזדמנות ליישם את נסיוני ותפיסות עולמי, ועוד במרכז הרפואי הגדול והמוביל בארץ".

שבעה חודשים נמשך תהליך ועדת המכרזים ובאוגוסט 2017 סגר קטורה את החברה שלו והתייצב ליומו הראשון בבית החולים. "זו עיר לכל דבר", הוא אומר. "צוואר הבקבוק אותו גיליתי עם כניסתי לתפקיד, היה המבנה הארגוני: לא פחות מ-28 בעלי תפקידים היו באחריות, לכל אחד אמנם סמכות מקצועית וניהולית אך ללא כתובת אחת וללא שליטה - מה שיצר בירוקרטיה ותהליכים מסורבלים".

תוך חודשים ספורים שינה קטורה את המבנה הארגוני, כך שיכלול מספר מצומצם של יחידות עצמאיות בעלות תחומי עיסוק מובהקים. מבנה זה איפשר ליישם תוכניות מרחיקות לכת ובראשן חתימה על הסכם פינוי בינוי ענק, במסגרתו פינה בית החולים 200 דונם לטובת בניית 35,000 יחידות דיור חדשות, תמורת מיליארד וחצי שקלים המיועדים לפיתוח, ובכלל זאת הקמת בית חולים לסרטן".

חירום זו הוויה מרכזית בבתי החולים, להם יש תפקיד מרכזי במצבים כאלה. הם ערוכים לקלוט נפגעים - בין אם הם נפצעו בקרב או בפיגוע, ובין אם כתוצאה משפעת שמכה קשה בחורף באוכלוסייה רחבה. זוהי משימה מורכבת ואנו מיומנים בהתמודדות עם מצבי חירום - אלא שקורונה עוד לא הייתה לנו...

- ואז באה הקורונה...

"כן, פתגם יהודי ישן אומר: אדם מתכנן ואלוהים צוחק... בתחילת פברואר, עם הידיעות הראשונות על התפשטות הקורונה וההבנה שהיא הופכת למגפה עולמית, ביצע פרופ' קרייס הערכת מצב - ויצאנו לדרך. ההיערכות הלוגיסטית נעשתה בארבעה צירים מרכזיים: תשתיות, רכש והצטיידות, אספקה וכוח אדם. כשהגיעו הידיעות על שובם של הישראלים שנמצאו על 'ספינת הקורונה' ביפן, אנחנו, כבית חולים מס' 1 בישראל, ניסינו לשכנע את הגורמים המחליטים להביא אותם אלינו".

- בית החולים עוד לא ערוך, המחלה לא מוכרת, ובכל זאת כך החליט פרופ' קרייס?

"כן, שיבא דורג פעמיים - בשנים 2018 ו-2019 - כאחד מעשרת בתי החולים הטובים בעולם. לפרופ' קרייס לא היה ספק שאנחנו יכולים להיות חלוצים בעניין הזה ושגם אם לא הייתה יכולת באותה עת - נבנה יכולת מיידית, כי הרי מדובר בעת חירום".

- המונח חירום שמור בדרך כלל לתחום הביטחוני וכך גם המענים לחירום...
 "חירום זו הוויה מרכזית בבתי החולים. לבתי החולים תפקיד מרכזי במצבי חירום. הם אלה שערוכים לקלוט נפגעים - בין אם הם נפצעו בקרב או בפיגוע, ובין אם כתוצאה משפעת שמכה קשה בחורף באוכלוסייה רחבה. זוהי משימה מורכבת לכל הדעות, אבל אנו מיומנים ויודעים להתמודד עם מצבי חירום, אלא שקורונה עוד לא הייתה לנו...".

- ובכל תסריט זה אתה שאמור "לבנות את היכולת"...

"כן, ולכן כבר בתום הישיבה הראשונה בנושא חולי הספינה היפנית, ערכנו סיור במרחב בית החולים, כדי לאתר מקום מתאים להקמת מתחם שיקלוט אותם. די מהר הבנו כי בשל סכנת ההידבקות שכבר הייתה מוחשית למדי, עלינו למצוא מקום מחוץ לתחומי בית החולים, אך גם בסמוך לו, שהרי כל השירותים צריכים להינתן על ידי בית החולים ומתקניו.

לצורך כך אותר מבנה ישן, בן שישים שנה, ששימש למגורי 30 אנשי סגל. כמובן שלא היו בו תשתיות מתאימות, בוודאי שלא להקמת מתחם חירום רפואי, ועדיין החלטנו שיהיה נכון להכשירו. ביקשנו מדיירי המבנה להתפנות באופן מידי. זה היה ביום שני כשביום חמישי בלילה היינו אמורים לקבל את החולים/נדבקים הראשונים שיגיעו לארץ.

נדרשנו להכין תשתית רפואית ובכלל זה חדרי מתאימים לבידוד, מיטות טיפול נמרץ לחולים הקשים, מערכות תומכות ציוד רפואי (מים, חשמל, חמצן ועוד), מערכות מעקב וטיפול מרחוק. בנינו מתחם מאפס - יחיד בארץ ובעולם".

40 קבלנים, 700 פועלים, מאות אנשי מנהלה ותחזוקה של בית החולים, צוותים רפואיים, עמלו 24 שעות ביממה כדי להקים את מה שנראה בלתי אפשרי. "המקום נראה ביום ובלילה כמו תל נמלים", מספר קטורה, "מובילים, פורקים, מתקינים, מחברים, מניחים... יכולת לראות על אותו סולם שלושה אנשי מקצוע - חשמלאי שמחבר חוטים, טכנאי גז שמניח צנרת וטכנאי תקשורת שמחבר כבלים. מה שבעת רגילה נמשך כשנה וחצי - הסתיים בארבעה ימים, כש-44 חדרי היו ערוכים ומוכנים לקלוט את החולים הראשונים. בעצם, זה לקח אפילו פחות זמן", הוא מוסיף בחיך. "ראש הממשלה בא לבקר, והיינו צריכים להשבית את העבודה, מטעמי ביטחון, למשך כמעט 24 שעות".

במתחם אכן אושפזו החולים מיפן, ולאחריהם נקלטו בו נדבקי הפיראט האדום. עם פתיחתו הפך המתחם אבן שואבת לצוותי בתי החולים מרחבי הארץ, כמו גם לנציגי מערכת הביטחון. "זה היה בית ספר של כל מדינת ישראל בנושא הקמת מתחמי קורונה".

כבר במהלך ימי העבודה האינטנסיביים על המתחם שמחוץ לבית החולים, היה ברור כי המגפה לא הולכת להיעלם, המספרים רק יאמירו וצריך לתת מענה רחב יותר - ובכלל זאת גם לכמות גדולה של חולים שזדקקו לטיפול נמרץ נשימתי.

ומאות עובדים הצליחו תוך שמונה ימים להעמיד מתחם שלא מבייש כל מחלקה אחרת בבית החולים. התחלנו להכניס אליו את ראשוני חולי הקורונה שנדבקו בישראל ומצבם הידרדר. בעולם כולו דיברו על כך. צוות מקצועי מארה"ב יצר קשר איתנו כדי ללמוד איך לתת מענה לצורך המתהווה מהרגע להרגע."

האירוע המשיך להתגלגל ולפיתחו של בית החולים הגיע תרחיש ייחוס נוסף של מערכת הבריאות, שמדבר על 900 חולי קורונה, מחציתם נזקקים לטיפול נמרץ. "כאן כבר היה לנו ניסיון", אומר קטורזה בחיך, "בחרנו בחניון התת-קרקעי של השיקום והגדלנו לעשות, על-פי הלקחים שהופקו כבר אז. הכנו את המקום לחולים בעלי מאפיינים ייחודיים. כך, למשל, הקמנו מחלקה פנימית, אגף יולדות, פסיכיאטריה, ובתוך 20 יום מסתיימות העבודות גם שם, והחולים הראשונים מתחילים להתאשפז - כולל 50 בטיפול נמרץ."

לשמחתו של קטורזה, גם בתחילת "הגל השני" עוד לא נזקק לבית החולים לכל היכולות שהעמיד והוא מקווה שלא יזדקק להן. "צוואר הבקבוק של הקמת המחלקות הללו אינו התשתית הפיזית, כך למדנו, אלא הצוותים הרפואיים. ישנו תרחיש שמדבר על 8,000 חולים קשים וברור שאין למדינת ישראל יכולת להנשים בו זמנית כמות כזו של חולים."

בבית החולים שלנו, ואני יודע שגם בבתי חולים אחרים, עושים מאמצים להכשיר צוותים רפואיים להנשמה. 600 צוותים כבר הוכשרו אצלנו וזה אומר לקחת את כל מי שרק אפשר - רופאי שיניים, אחיות, סטודנטים - ולהכשיר אותם לסצנריו חמור כזה.

מה שמייחד את המרכז הרפואי שיבא הוא שכולם היו חדורי מטרה - צוותי הרופאים והאחיות וכלל העוסקים במקצועות הבריאות והעזר. עבדנו בשיתוף פעולה ובסינרגיה בין האגפים והמקצועות השונים, שהיו מרכיב מרכזי ביכולת ליצור יש מאין בזמן כל כך קצר."

- איך זה ללכת הביתה, לנסות להירדם בלילה, כשאחריות כל כך כבדה מונחת על הכתפיים שלך?

"ראשית, 'ללכת הביתה' ו'להירדם בלילה' לא היו מושגים שכיחים בחודשים האחרונים - ולא רק עבורי אלא עבור כל צוות בית החולים, אשר בהחלט ראוי להוקיר את מקצועיותו ומסירותו האינסופית. לשמחתי, כמו בתקופת הצבא בה 'ביליתי' שבועות ארוכים בשטח, גם כאן זכיתי לתמיכתה המלאה של משפחתי, תמיכה שנתנה לי את הכוח להמשיך ולפעול במרץ בתחומים עליהם אני מופקד. בביטחון מלא אני אומר, כי בית החולים שיבא, בהובלתו של פרופ' איציק קרייס, ערוך ומוכן לכל תרחיש, בתקווה שלא ניאלץ לבחון את יכולותיו ומוכנותו בעתיד."

”היו לילות בהם היינו צריכים לפוצץ בין שלושה לחמישה בתים, על כל המשתמע מכך מבחינת היערכות הצוותים שלנו, כוחות הסיוע והתגבור ועוד. המשימה הייתה להרוס את הבית מבלי לגרום נזק סביבו. לפעמים אף נדרשנו לפוצץ רק חדר אחד בתוך הבית - פעילות 'כירורגית' שנעשתה בתנאים קשים ביותר

שוב מחפש קטורזה מקום מתאים שיהיה מספיק מבודד, לאור האיסור המוחלט על אשפוז חולי קורונה בסמוך למחלקות רגילות. "הצעתי את חניון הרכב התת-קרקעי, פרופ' קרייס קיבל את ההצעה, ובאופן מידי התחילו הצוותים לארגן מיטות מתאימות, להביא מכונות הנשמה וליצור מחלקה שתוכל לקלוט בשיא מאה חולים. גם כאן עבדנו סביב השעון

חברי "צוות"
התנדבו למשימות התנדבות!!!
לעזרת צה"ל, לעזרת הנוער, לעזרת מערכי העורף
הרשמה בסניפי "צוות"

התעדכנו באתר "צוות": www.tzevet.org.il

כששאלו אותי למה לתרום כליה השבתית: למה לא?

סיפורו האישי של נעם זינר, סא"ל, בקר טיסה, חובש כיפה מהיישוב הדתי מרחב עם שבנגב, משובץ בהחלטות ובמעשים יוצאי דופן. מעל כולם מתנשאת תרומת הכליה האלטרואיסטית שבחר לעשות, בהיותו בן 53, אב ל-14 ילדים. המשפחה לדבריו לא עצרה אותו אלא הייתה מקור כוחו, והאמונה העניקה לו את שלוות הנפש ואת ההשלמה עם המעשה

נעם זינר

הפכו אותו, אולי בלי דעת, לאחד הבולטים בין מקימי צוואת דוד בן גוריון ליישב את המדבר, או בדבריו: "בנגב ייבחנו העם בישראל".

מסלול חיים לא מובן מאליו

נעם נולד ב-1965 בראשון לציון, למשפחה דתית שמוצאה בתימן. סבו הגיע לארץ ב-1935 וסבתו היא דור שביעי למשפחה בירושלים. הוא גדל בבית בו יראת שמיים, דרך ארץ ונתינה היו ערכים מרכזיים. עוד לפני שסיים את בית הספר היסודי, נשלח לישיבה תיכונית-מדעית קריית נוער בירושלים.

"זה היה בית ספר לחיים", הוא נזכר. "לא היה פשוט להתבגר רחוק מהמשפחה הגדולה והמלוכדת. אך זה גם נתן את הכוח לדעת להתגבר...". כשסיים את התיכון, בעצת אביו ז"ל שרצה "שלבן יהיה מקצוע בחיים", הוסיף עוד שנתיים לרכישת תואר הנדסאי מכונות, בדרך לשירות במקצוע זה בחיל האוויר. מה שנראה כביכול כמסלול מתוכנן בראש, השתנה כאשר נעם קיבל זימון לקורס טיס - עוף מוזר בין "טובי בחורינו", תימני, דתי, שומר מצווה קלה כחמורה.

עבורו הייתה זו התנסות ראשונה בעולם אחר. "להתאים את עצמך לסביבה לא מוכרת, לחיות בצמוד עם חיילים שאינם כמוך, להמשיך להאמין בסיעתא דשמיא ולהסתדר ללא חברה דתית.

אבל עבורו החיים "בין שמיים לארץ" קיבלו משמעות לא רק פרקטית,

מאת: אוהד יעקב

"גדול" מהחיים". כך, בשתי מילים, אפשר לתאר את סא"ל נעם זינר, 55, מהישוב מרחב עם שבנגב. ועם זאת זילות השימוש בביטוי בשנים האחרונות, עלולה להקטין את גודל פועלו וסיפורו האישי. המסע שעבר אינו בחירה מבחינתו אלא צו אלוהי - הוא רק שליח שפוסע בדרך שנשללה עבורו מראש. מבחינתו, חשיפת סיפורו נועדה לעורר מחשבה ואולי לעודד "לעשות מעשה" לקיים את הציווי "ובחרת בחיים" - גם באשר לחיי הזולת. אולי יש עוד, כמותו, שאינם יודעים עדיין, אך הם יכולים להיות שליחים רבי משמעות בחיי אחרים.

"מתנת חיים": מפעל קודש שבראשו אדם אחד

באמצע חודש אפריל 2020, בשיאה של מגפת הקורונה, אושפז במצב קשה הרב ישעיהו הבר ז"ל, מקים עמותת "מתנת חיים". פטירתו מהמחלה העלתה לכותרות לא רק את דמותו המיוחדת, אלא בעיקר את פועלה של העמותה שעמד בראשה ונגעה ללבם של רבים - עמותה אשר קידמה וליוותה תרומת כליה מאנשים חיים, עבור כאלה הזקוקים נואשות להשתלה.

ההלם העמוק מלכתו של הרב הבר, האדם שהביא כל כך הרבה חיים לעולם, היה מנת חלקם של 789 מושלתי כליה שקיבלו את חייהם, פשוטו כמשמעו, הודות לפועלו. לא פחות מהם כאבו את לכתו מספר דומה של תורמים אלטרואיסטים שהסכימו להיפרד מכלייתם למען הזולת. נעם משתבח ללא קושי בפאזל האנושי המרגש של תורמי העמותה שהחליטו, ובסופו של דבר הצליחו, לעשות מעשה כה נשגב.

מהלך חייו של נעם היה רצוף החלטות הנוגדות את הזרם ואולי אף את ההיגיון. כך, למשל, בגיל 50 קיבל נעם החלטה לעקור עם רעייתו ושלושה עשר ילדיו מהיישוב חשמונאים שבמרכז הארץ בו התגוררו שנים ארוכות ולעבור "לאמצע שומקום", בין ירוחם למצפה רמון, ליישוב הקהילתי-דתי מרחב עם.

התא המשפחתי ברוך הילדים שהקים (בת הזקונים נולדה כבר ביישוב) ומשפחתו המורחבת (שניים מילדיו כבר נישאו ויש להם ילדים משלהם),

”התפקיד החדש בו הוצבתי במחלקת המבצעים של החיל, חשף אותי לעולם חדש של משימות ואירועים שעד כה לא נחשפתי אליהם. זה היה עולם אחר, שונה ממה שהכרתי, אבל די מהר הבנתי שהכול משמיימים... הקדוש ברוך הוא העמיד בפניי זכות גדולה: להיות חלק ממבצע שלמה להצלת יהודי אתיופיה”

נעם זינר לפני התרומה בביה"ח בילינסון

אלא גם רוחנית. דווקא ההתנסות הזו הביאה להתחזקות נוספת בדרך בה בחר - אמונה כחלק בלתי נפרד מחייו. "היה קשה לחבר'ה להבין אותי", הוא אומר, "בחורים מצוינים, הטובים שבטובים, שמכבדים את הדרך שבחרתי, אך מתקשים להבין מה רע בטיול יחד בשבת וארוחה משותפת במסעדה גם אם היא כשרה... חלק מהם נשארו חברים שלי עד היום ובמיוחד אלה שלא סיימו את הקורס ועברו, כמוני, לקורס בקרים. כך הפך חיל האוויר לחלק בלתי נפרד מחיי הבוגרים".

עוף מוזר היה נעם גם בקורס הבקרים האינטנסיבי ובמיוחד בהמשך, בעבודה הכל כך תובענית בבי"א, בה האחריות לתנועה האווירית בשמי ישראל בכלל ולתנועת המטוסים הצבאיים בפרט, הונחה על כתפי קצינים צעירים כמותו.

"גם בי"א איש לא האמין שאחזיק מעמד. קבוצה קטנה של קצינים, במקום קטן ודחוס, יום ולילה, במתח רב, אליו נילוה הצורך הבל יגונה לשבור שגרה ולהתפרק מדי פעם. אמרו לי, שכל מי שבא לכאן לפני הוריד את הכיפיה..."

לאחר תקופת השרות בי"א עבר נעם לשרת בתפקיד מטה במחלקת מבצעים של ח"א. "תפקיד זה חשף אותי לעולם חדש של משימות ומבצעים שעד כה לא נחשפתי אליהם. זה היה עולם אחר, שונה ממה שהכרתי, אבל די מהר הבנתי שהכול משמיימים... הקדוש ברוך הוא העמיד בפניי זכות גדולה: להיות חלק ממבצע שלמה להצלת יהודי אתיופיה".

במסגרת תפקידו היה שותף לתכנון ולביצוע של מבצע, שנערך בחודש מאי '91 ונמשך 36 שעות. בפיקודו של סגן הרמטכ"ל אלוף אמנון ליפקין שחק ז"ל, הועלו למעלה מ-14,000 יהודי אתיופיה ב-30 מטוסי נוסעים ומטען. נעם היה חלק מחפ"ק השליטה האווירית בשטח, בשדה התעופה של אדיס אבבה. "בבית דאגו לי שלא הגעתי כמו תמיד ביום חמישי בערב", הוא נזכר. "ניסו לאתר אותי דרך חבר הוא אמר שאני נשאר בבסיס בתפקיד. כשנחתנו בשבת, אחרי המבצע, נשאיתי בנתב"ג עד צאת השבת. כשהגעתי בערב הביתה, הם סיפרו בהתרגשות על המבצע המדהים שראו בטלוויזיה. חייכתי ואמרתי: אני הייתי שם..."

מי שנתן חיים ייתן מזון

לאחר שירות של כשנתיים במחלקת מבצעים, יצא נעם לשנתיים של חופשת לימודים - תואר ראשון בלוגיסטיקה בבר אילן. בתקופה זו הכיר את אודליה שהפכה לאשתו, ו"הילדים שהגיעו בעזרת השם, עשו את החיים שמחים ומאתגרים". למי שתוהה בסביבתו על המחויבות שנטל על עצמו בהקימו משפחה כה גדולה (14 ילדים) הוא משיב: "מי שנתן חיים ייתן מזון".

לאחר תקופת הלימודים במהלכה נולדו שני ילדיו הראשונים, חזר נעם לשירות לתפקיד שהוצב בו בניגוד לרצונו. "אפשר לומר שהגעתי לתפקיד זה בעל כורחי. ממקום בו נמצאתי 'בשפיץ של השפיץ' של התפקוד של החיל, עברתי לתפקיד שעל פניו נראה שולי: רמ"ד תעבורה במפקדת יחידות הבקרה, שעסק בתכנון תשתיות ובכתיבת נהלי תעבורה עבור חיל האוויר - תפקיד שעד לאותו זמן היה נחשב שולי".

אולם, בתקופה קצרה יחסית, המדור והתפקיד קיבלו נפח רב ומשמעות מרכזית, בעיקר בשל האירועים הפוליטיים והביטחוניים שנבעו משיחות השלום בין ישראל לירדן ובהמשך להסכמים שנחתמו מול הפלסטינאים. מדור תעבורה הפך למדור מרכזי, שהיה שותף לשיחות ולמיסוד הסכמי התעופה בין מדינת ישראל לירדנים ולפלסטינאים.

"עולם חדש נגלה בפני", הוא מספר בעיניים נוצצות, "המגע המתמיד עם רשויות תעופה אזרחיות בארץ ובעולם, השינוי הדרמטי בתעבורה האווירית שהביא הסכם השלום עם ירדן, ההסכמים עם הפלסטינים ופתיחת נמל התעופה דהנייה, השתתפות בדיוני הסכמי השלום ששינו את פני השמיים - כל אלה היו נושאים בהם עסקתי". מאוחר יותר, נוספו גם

”התגובה הראשונית של אמי הייתה קשה. אין לך אחריות למשפחה? אתה בכלל יודע איזה סיכון אתה לוקח? אמרתי לה שבלי הברכה שלה אבטל הכול. אבל, ביקשתי ממנה לשוחח עם בנו של רב הישיבה שבה למדתי בירושלים, שתרם בעצמו כליה. כשסיימה את השיחה אמרה לי: אני גאה בך בני”

הניסויים בטיילי חץ ודומיהם - פעילויות רבות במסגרתן היה צורך לבצע תיאומים בין לאומיים כדי "לסגור את השמיים". נעם, יחד עם עמיתיו מהתעופה האזרחית, היה יוצא לבצע את התיאום מעבר לים. הוא מילא תפקיד זה כקצין מקצועי במשך 18 שנה. במהלך שנים אלו, קיבל דרגת סא"ל באופן אישי ממפקד חיל האוויר. לאחר פרישתו מהצבא באוקטובר 2012, היה עבורו טבעי לתרום מעצמו למערכת החינוך. הוא נרשם ללימודי הסבת אקדמאים להוראה, שבסופם הפך למחנך כיתה ז' בישיבת שעלבים, ובהמשך מורה בביה"ס הממלכתי דתי במועצה האזורית רמת הנגב.

בנגב יבחן העם בישראל

במשך 17 שנים התגוררה המשפחה הגדולה ביישוב חשמונאים, נקלטה במערכות החינוך ובמרקם חברתי, אך לדידו של נעם היישוב הפך "קצת יותר מדי עירוני". לאחר ששמע מחבר על היישוב מרחב עם שבנגב - הגיעו אשתו והוא לבקר בו, הציצו ונפגעו. הם הגיעו ל"שבת קליטה" ביישוב, עם כל בני המשפחה - ורובם תמכו מהרגע הראשון בהחלטה לעבור לשם. וכך, לפני ארבע שנים, קבעה המשפחה את ביתה בקרוואן מורחב ביישוב, בלב השממה. "בוועדת הקליטה של היישוב היה קצת קשה לאכול אותנו", הוא נזכר. "בכל זאת, 15 נפשות, אנשים לא צעירים, שעושים שינוי כה דרמטי באמצע החיים... שאלו למה אנחנו רוצים לעבור ואנחנו השבנו: "באנו לתרום ולהיתרם". התקבלנו בזרועות פתוחות. ואכן המשפחה תורמת ונתרמת, נעם עבד כמורה בבית הספר היסודי

הדתי החדש שנוסד במועצה, מתנדב ביישוב במסגרת עמותה שהוקמה על-ידי רב היישוב, עוסק בעבודת כפיים בתחומים שונים ("קיבלתי מאבי ידיים טובות"), מסייע לאמו ולחמיו הסיעודיים במרכז הארץ וכמובן, נוטל חלק בגידול וטיפוח הילדים.

"זה לא קל", הוא אומר, "יש קשיים, יש התמודדויות, אבל יש גם למי לפנות - לקהילה הקרובה, למשפחה המלוכדת הגדולה והתומכת, ואף לאבינו שבשמיים, מתוך אמונה שהוא יעזור".

בורא עולם הזמין אותי להתנסות...

ואם כל זה לא מספיק, הוא מצא בתוכו כוחות לתת חיים, למי שהחיים הלכו ואזלו ממנו. "נחשפתי לנושא תרומת כליה בהרצאה שהועברה בישיבה בשעלבים, אליה נקלעתי במקרה. את ההרצאה העביר תורם שליטורו היה סוף עצוב - הכליה לא נקלטה והנתרם נפטר. הדברים שאמר

עשו עליי רושם עז. חלקתי עם רעיתי אודליה את תחושותיי, אמרתי לה שאולי אני אעשה את זה, אך מעבר לאמירה לא קרה דבר. החיים האינטנסיביים עשו את שלהם ושכחתי מהעניין.

לאחר שעברנו לנגב, כשאני בחדר מורים בבית הספר מול המחשב, פותח מיילים ומחפש חומרים לשיעור, עולה על המסך מודעה של 'מתנת חיים', שעניינה כמובן תרומת כליה. לא יכול להסביר למה, כמעט בלי מחשבה, שלחתי את הפרטים שלי במייל לעמותה. כשחזרתי הביתה סיפרתי על כך לאודליה והיא בפשטות אמרה לי: "למה לא?".

מכאן התגלגלו הדברים, לא במהירות אך בנחישות ומתוך השלמה מלאה עם הבחירה יוצאת הדופן. "החלטנו שאנחנו לא מספרים דבר לילדים, גם כי לא רצינו להדאיג אותם וגם כדי שלא ישפיעו עלינו לחזור מכך". -מה לגבי המחויבות שלך, כמי שמהווה את עמוד התווך במשפחה כה גדולה?

"אני מאמין בבורא עולם, ואם הוא הזמין אותי להתנסות הזו, מי אני שאסרב? גדלתי בבית שבו העזרה לזולת הייתה חלק מהחיים. אני זוכר כילד אנשים דופקים אצלנו בדלת ושואלים איפה אבא בנימין, כי כולם ידעו שהוא יסייע, לא בדיבור אלא במעשה.

בתלמוד כתוב: 'גדולה שימושה של תורה יותר מלימודה' והכוונה היא שאדם לומד תורה יכול להיות חכם גדול, אבל הגדולה האמיתית היא לשלב את החוכמה בתוך מעשה החיים".

במשך יותר משנתיים עבר נועם מסכת בדיקות מייגעת, ולמעשה עשה זאת פעמיים - תהליך שהיה עלול לרפות ידיו של תורם אחר. "כששאלו אותי היכן ארצה שתבוצע ההשתלה, אמרתי שלא אכפת לי, אך כשעמדו על כך שאחילי, אמרתי הדסה ירושלים, ולא בגלל סיבה מיוחדת. וכך, עשיתי את כל הבדיקות בבית החולים, נסיעות רבות לבדיקות שונות, אבל מושתל מתאים נמצא דווקא בבית החולים בילינסון בפתח תקווה. שם לא רצו להסתמך על הבדיקות שכבר עשיתי ונאלצתי להתחיל את התהליך מחדש. מסע של בדיקות מדוקדקות שנועדו לוודא התאמה מלאה. אתה עובר אותו די לבד, מתקדם לאט, אי אפשר לקצר תהליכים.

”אני מתכוון להמשיך לעשות נפשות למעשה הנאצל הזה, לעודד עוד אנשים לתרום על מנת להמשיך את מפעלו של הרב הבר זצ"ל. הייתי רוצה לצאת יחד עם הנתרם להרצאות ברחבי הארץ בהן נספר יחד את הסיפור שלנו ונאמר לכל אחד: זה יכול להיות גם הסיפור שלך”

זה בעצמו ניסיון".

יציאותיו המרובות של נועם עוררו סימני שאלה בבית. הילדים הגדולים חשבו שקרה לו משהו והוא אינו מספר. "אודליה ואני החלטנו לספר לבנות הגדולות. תגובתן הייתה מרגשת - שמחה, גאווה ופירגון".

אבל, הדרך עוד הייתה ארוכה. אחת המשוכות הגבוהות הייתה ועדת קבלה של משרד הבריאות, בה יושבים נציגי ציבור, רופאים, עובדי סוציאליים, פסיכולוגים - כולם שם כדי לוודא שהתרומה נעשית מהסיבות הנכונות. "הם נתנו לי להבין כי אפשר, בכל עת, לסגת מהעניין ללא ביקורת או שיפוט - אפילו לא שלי את עצמי, אבל זה לא היה רלוונטי עבורי. הייתי שלם ונחוש. המשיכו ושאלו אותי איך ארגיש אם הכליה לא תיקלט, כלומר למעשה לא יהיה ערך ממשי למעשה. עניתי להם: 'אני עושה מצווה ובזה מסתיים חלקי'.

האמנתי בשליחות, האמנתי שאני עושה את הדבר הנכון, האמנתי שהקב"ה ישמור עליי ואם לא - אז כך נגזר. האמנתי בעמותת 'מתנת חיים' וסמכתי מאוד על הרב הבר. הוועדה התרשמה ונתנה את ברכתה".

סעודת ההודיה: נועם זינר עם הרב הבר ז"ל ואשתו הרבנית רחל תבדל"א הממשיכה את דרכו

זה יכול להיות גם הסיפור שלך

המועד הלך והתקרב - יש תורם, יש נתרם ועכשיו צריך לחבר את לוחות הזמנים עם בית החולים. "התקשרו אליי כדי לקבוע תאריך והציעו את אמצע נובמבר. אמרתי שאשתי צריכה ללדת כל יום, ושאני רוצה לתת לה חודש להתאושש..."

גם לאחר שנקבע התאריך, המעגל עוד לא נשלם. "בכל התהליך לא שיתפתי את אמי", מספר נעם. "שבוע לפני הניתוח נפגשתי איתה והעליתי בפניה את העניין. התגובה הראשונית שלה הייתה קשה. איך אתה עושה דבר כזה, היא אמרה לי, אין לך אחריות למשפחה? אתה בכלל יודע איזה סיכון אתה לוקח? אמרתי לה שבלי הברכה שלה אבטל הכול. אבל, ביקשתי ממנה לשוחח עם בנו של רב הישיבה שבה למדתי בירושלים, שתתן בעצמו כליה. התקשרנו אליו, הם שוחחו ארוכות וכשסיימה את השיחה אמרה לי: אני גאה בך בני".

”הניתוח הצליח וסעודת ההודיה שתכנן נעם אכן נערכה ברוב עם, בנוכחות הנתרם הנרגש. הוא הגיע עם כמה מחבריו ונשא נאום, שכלל דברי תורה שהכין במיוחד עבור מארחו. ”זה היה מרגש. המסע נשלם ולסיפור שלנו יש סוף טוב. היינו מאושרים. נוצר בינינו חיבור עמוק”

בבוקר יום האשפוז נסע נעם עם בני משפחתו להתפלל במערת המכפלה, בכותל המערבי ובקבר רחל. "הייתה אווירה נהדרת", הוא נזכר. "תחושת התעלות, גאווה, בקשה מהשם שנעשה ונצליח". בבית החולים שאלו אם הוא רוצה לפגוש את הנתרם. "השבתי בחיוב והלכתי לחדרו. איש מבוגר, בן 69, מהצפון, בלי משפחה - ההיפך הגמור

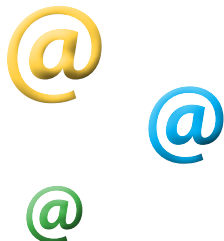
ממני. השאלה הראשונה שהוא שאל אותי הייתה - למה? למה אדם כמוני עם משפחה כל כך גדולה החליט לעשות דבר כזה? עניתי לו בשאלה: למה לא לעשות? הוא לא כל כך הבין...

הסברתי שהמשפחה היא מקור הכוח והבטחתי כי מעכשיו תהיה לו משפחה חדשה. מניתי בפניו את שמות כל הילדים ואמרתי - הנה, תכיר, זו המשפחה שלך מעכשיו. תבטיח לי שאחרי שנעבור הכול בשלום נקיים יחד סעודת הודיה. התחושה הייתה טובה. בחדרו הייתה מיטה פנויה ולמרות שזה היה בניגוד לכללים - עמדתי על כך שזו תהיה המיטה שלי. כך דיברנו עד אמצע הלילה..."

בבוקר הניתוח הפר נעם כלל נוסף: "הודעתי לאחות שאני הולך להתפלל בבית כנסת. היא לא יכלה לעצור אותי. טבלתי במקווה ואחר כך נכנסתי לתפילה בבית הכנסת של הרב זילברשטיין, חתנו של הרב אלישיב וגיסו של הרב קנייבסקי. כשהנחתי תפילין הוא נכנס. ניגשתי אליו וביקשתי ברכה. כשהוא שאל למה וסיפרתי לו, הוא קם ממקומו ואמר: אתה הוא זה שצריך לברך אותי..."

ממש לפני הכניסה לניתוח קיבל נעם שיחת טלפון מרגשת מהרב הרב שחיק אהרן ואמר כי אשתו מדליקה עבורו נרות.

הניתוח הצליח וסעודת ההודיה שתכנן נעם אכן נערכה ברוב עם, בנוכחות הנתרם הנרגש. הוא הגיע עם כמה מחבריו ונשא נאום, שכלל דברי תורה שהכין במיוחד עבור מארחו. "זה היה מרגש. המסע נשלם ולסיפור שלנו יש סוף טוב. היינו מאושרים. נוצר בינינו חיבור עמוק. האירוע הזה ימשיך להשפיע על חיי. אני מתכוון להמשיך לעשות נפשות למעשה הנאצל הזה, לעודד עוד אנשים לתרום על מנת להמשיך את מפעלו של הרב הבר זצ"ל. הייתי רוצה לצאת יחד עם הנתרם להרצאות ברחבי הארץ בהן נספר את הסיפור שלנו ונאמר לכל אחד: זה יכול להיות גם הסיפור שלך". ♦

מחברים לחברים מחויבים לשירות

אנו ב"צוות" פועלים עבורך במספר תחומים: שמירה על הזכויות, ביטוחי בריאות וחיים, סיוע לפרט, סיוע בתעסוקה וקיום פעילויות חברה ותרבות הפנאי.

אנו רואים עצמנו מחויבים למתן שירות יעיל, רלוונטי ובזמן אמיתי. לצורך כך, אנו שואפים לקיים קשר רציף ועדכני עם החברים.

בעידן הנוכחי האינטרנט וכתובות דוא"ל הם תנאי הכרחי לקיומו של קשר זה.

אנו פונים אליך בבקשה לסייע לנו להעניק לך את מירב ומיטב השירותים. אפשר לנו לעדכן אותך במידע חשוב ורלוונטי עבורך.

הנך מוזמן להתחבר אלינו - העבר אלינו עוד היום את כתובת הדוא"ל שברשותך.

הכתובת למשלוח הדוא"ל:

pkida1@tzevet.org.il

פרופ' תמר אריאב, נשיאת המכללה האקדמית בית ברל "פורשי צה"ל מעניקים לנו הזדמנות להעשיר את מערכת החינוך"

"את מה שאנחנו מנסים להקנות לסטודנטים הצעירים - ערכים, ראייה חברתית רחבה, תחושת שליחות ואמונה בדרך - אנחנו כבר מוצאים אצל פורשי צה"ל", אומרת פרופ' תמר אריאב. "אני גאה על זכות הראשונים השמורה למכללה האקדמית בית ברל באשר לתוכנית 'הטובים בחינוך' והיא מהווה אבן שואבת לפורשים מכל הארץ הפונים לחינוך"

תמר אריאב (צילום: אלעד מלכה)

מאת: דוד גרין

כ-35 שנים נמצאת המכללה האקדמית בית ברל במרכז חייה המקצועיים של פרופ' **תמר אריאב**, 12 שנים מתוכן כנשיאה. בהובלתה עברה המכללה מחסות משרד החינוך לאחריות הוועדה לתכנון ותקצוב של המועצה להשכלה גבוהה (הות"ת), ופרצה לכיווני התפתחות חדשים, ביניהם תפירת תכניות לקבוצות איכות.

חלק מהנהלים מכך, הם חברי "צוות" שהוכשרו כמורים בתוכנית "הטובים בחינוך" להסבת פורשי צה"ל להוראה, ושלמכללה שמורה לגביה זכות ראשונים. מסלול הכשרה זה מהווה כיום תוכנית דגל במערך התעסוקה של הארגון, ומקור חשוב לעובדי הוראה איכותיים המשתלבים במערכת החינוך ומעלים תרומה משמעותית.

כבר ב-1987 יושמה במכללה לראשונה תוכנית להכשרת מורים לקבלת תעודות הוראה, שהייתה דו-שנתית וכללה גם שנת הכשרה למנהלי בתי ספר. עד 2003 מצאו כ-500 בוגרי התוכנית את דרכם לבתי הספר - כמורים, מחנכים ומנהלים. אולם, בעקבות משבר תקציבי במשרד החינוך באותה עת, הופסק המימון לתוכניות הסבה לחינוך למיניהן והפעילות בתחום זה בבית ברל נעצרה. חמש שנים מאוחר יותר, עם מינויה של פרופ' אריאב לנשיאת המכללה, היא ראתה צורך בחידושה של התוכנית ופעלה בנחישות להשבת הפעילות במסלול לימודים ייחודי זה.

"כשנכנסתי לתפקיד הצהרתי שאני רוצה להחזיר עטרה ליושנה", מספרת אריאב. "יד ביד עם אנשי 'צוות' ובראשם אל"ם מוטי שגיא, הנענו תוכנית חדשה, כשברקע כבר הושקה תוכנית 'אבני ראשה' להכשרת מנהלי בתי ספר. ביצענו שינויים והתאמות בתוכנית תוך מיקוד בהכשרת מורים בלבד, כך שניתן היה לצמצם את אורכה לשנת לימודים אינטנסיבית אחת, כולל התנסות בבית ספר. ראיתי בפורשי צה"ל משאב אנושי מיוחד המעניק לנו הזדמנות להעשיר

”ראיתי בפורשי צה"ל משאב אנושי מיוחד המעניק לנו הזדמנות להעשיר את מערכת העובדי הוראה ייחודיים, שיכולים להביא עימם יכולות מוכחות, ניסיון וערכים. סטטיסטית, 85% מאלה שהצטרפו לתוכנית סיימו את לימודיהם והפכו חלק ממערכת החינוך - שיעור גבוה יותר מהמוצע הכללי”

את המערכת בעובדי הוראה ייחודיים, שיכולים להביא עימם יכולות מוכחות, ניסיון וערכים. סטטיסטית, 85% מאלה שהצטרפו סיימו את לימודיהם והצטרפו למערכת החינוך - שיעור גבוה יותר מהמוצע הכללי. במהלך שנותיי כנשיאה סיימו למעלה מ-500 בוגרים נוספים את התוכנית ובהם גם 80 בוגרי תוכנית 'מתמטיקה ופיזיקה מעל ומעבר'."

שנותיה הרבות בהוראה ובחינוך בארץ ומעבר לים - כמורה, מרצה ושותפה בפרויקטים משמעותיים ובכלל זאת חברה במועצה להשכלה גבוהה - העניקו לאריאב פרספקטיבה לגבי פרופיל המורה האופטימאלי.

"את מה שאנחנו מנסים להקנות לסטודנטים הצעירים מעבר לכישורי הוראה - ערכים, ראייה חברתית רחבה, תחושת שליחות ואמונה שהם עושים את הדבר הנכון - אנחנו כבר מוצאים אצל הפורשים מצה"ל", היא אומרת. "אנשי מערכת הביטחון פנו לחינוך מתוך בחירה כאשר לרובם היו ודאי הצעות נוספות, מפתות יותר, לתעסוקה בקריירה שנייה בתחום עיסוקם המקצועי. לכן רמת המחויבות שלהם לעבודת החינוך גבוהה מלכתחילה.

צה"ל משקיע רבות בנושא החינוך והדבר מקבל ביטוי בעשייה נרחבת שאנו

המכללה האקדמית בית ברל (צילום: ויקספדיה, אילן ארד)

”גם לנו יש ממי ללמוד. מדובר באנשים שעשו משהו בחיים, חלקם קצינים בכירים מאוד שניהלו ופיקדו על מערכות גדולות. ניסיונם לאורך שנים גם בהדרכה ובלימוד - מאפשר להם להפנות זרקור לנושאי מהות ואף להוביל שינויים לטובת הכשרת הדורות הבאים”

שיצרו. פעמיים בשנה מתקיימים מפגשי משוב מעמיקים, שמהם אנו לומדים רבות - גם מניסיונם של הבוגרים שמגיעים למפגשים אלה - ואם צריך לשנות אנו עושים זאת תוך כדי תנועה. גם לנו יש ממי ללמוד. בכל זאת מדובר באנשים שעשו משהו בחיים, חלקם קצינים בכירים מאוד שניהלו ופיקדו על מערכות גדולות. ניסיונם לאורך שנים גם בהדרכה ובלימוד - מאפשר בזמן אמת להפנות זרקור לנושאי מהות ואף להוביל שינויים בתוכנית לטובת הכשרת הדורות הבאים של הסטודנטים.”

את יכולה לתת דוגמא?

”למשל, שני קורסים שהסטודנטים אמרו שיש ביניהם חפיפה אוחדו לקורס אחד; הקדמו קורס מסמסטר ב' לסמסטר א' כי הוא נדרש לדעתם לשלב הראשוני בהכשרה; הבחינות הומרו במשימות אקדמיות שיש בהן כדי לבטא טוב יותר את כישוריהם של הלומדים בתוכנית ועוד.

לא פחות חשוב היה הצורך שעלה מהשטח להתגבר על משוכה שניצבה בין הלומדים בתוכנית לבין חדר המורים... קיבלנו לא מעט הערות על סגנון פיקודי שאינו מתאים להקשר הבית ספרי. כדי לעשות את המעבר מהמסגרת הצבאית הנוקשה וההיררכית לבית הספר חלק יותר, בנינו את 'מעברים' - מסגרת לימוד שממוקדת בהיבטים שונים של מעבר ממפקד של חיילים למחנך של תלמידים. מסגרת זו גם חשובה לגיבוש ולליכודות הקבוצה - הרי לא כולם הגיעו מאותה יחידה ולא כולם באותה דרגה או קבוצת גיל. הגיבוש הזה הפך לכוח מניע, שאיפשר להם ליזום בעצמם אפיקים חדשים במסגרת התוכנית.

במסגרת ההכשרה אצלנו אנו מדגישים את עבודת המחנך לצד משימות ההוראה. אנו רואים בדמות המורה כמי שיכול לקדם חשיבה עצמאית בקרב התלמידים - מורה שיכול להעלות בפניהם סוגיות ערכיות ולסייע להם להתמודד

נהנים ממנה 'מן המוכן'. הם מגלמים באישיותם ובניסיון הצבאי שלהם את מהות העיסוק בחינוך. הם מנוסים בהדרכה ובהובלה של אנשים צעירים ואלה נכסים חשובים למי שאך זה חבש את ספסל הלימודים בהכשרה להוראה. בנוסף, מבחינת הגילאים, הם עצמם הורים לילדים הנמצאים במערכת, חווים אותה מקרוב בביתם ומכירים את עולמם החברתי של הילדים ובני הנוער.”

הרחבת התוכנית לפני פחות מעשור למכללות קיי ואורנים עוררה לא מעט חששות במכללה שהיו לה מוניטין מעולים בתכנית "הטובים בחינוך". "בנינו תוכנית הכשרה נהדרת, הגיעו אלינו כוחות מעולים, קיבלנו משוברים מצוינים מבתי הספר אליהם הצטרפו המורים בוגרי התוכנית שלנו, והקשרים עם 'צוות' התבססו. חשבתי שהמכללה האקדמית בית ברל, עם הניסיון הרב והיוקרה שצברה התוכנית, צריכה להמשיך להיות המוקד להתפתחותה - כולל אפשרות לפתיחת כיתות נוספות. חששנו שפיזור יורסם באיכות התוכנית ואולי גם יקל על הקריטריונים לקבלה.

עם זאת, אני יכולה לומר לך, שעדיין המכללה האקדמית בית ברל מהווה אבן שואבת לפורשי צה"ל מכל הארץ. באותה נשימה אומר, כי אני מברכת על כל סטודנט שמסיים את התוכנית בכל מכללה, שבוודאי עושה את המיטב כדי להכשירו למשימה.”

לדעת אריאב תוכנית כזו לא הייתה יכולה להימשך ולהצליח לאורך ימים ללא שיתוף הפעולה והקשר ההדוק עם "צוות", ולא רק מפני שהוא זה שמגייס את המועמדים. "המיונים של 'צוות' ואחר כך של ועדות הקבלה המשותפות, הם שלב קריטי בתהליך. מוטל עלינו לבחור לא רק את הטובים והמוכשרים, אלא גם את אלה שלהערכתנו יתמידו בתוכנית, ישתלבו במערכת החינוך וישמשו בתפקידים לאורך שנים.”

לאורך השנים נוצרו, לדבריה, יחסי עבודה מעולים עם ראשי הארגון בעבר, והיום - היו"ר מוטי בר דגן, המנכ"ל דן נדיב, סמנכ"ל "צוות" לתעסוקה - שרית רחנצוויג ומנהלת תעסוקה מחוזות דן ושרון - אילנה שורר, אשת קשר קשובה וזמינה לכל דבר ועניין.

העובדה הזו מוסיפה לתחושת הביטחון של הסטודנטים. הם לא 'נזרקו' למערכה, אלא צועדים יד ביד עם 'צוות'. הדבר בא לידי ביטוי במודל העבודה המשתף

- אז אולי דווקא מורים צעירים שנולדו עם המקלדת ביד יכולים לעשות זאת טוב יותר?

"הטכנולוגיה היא רק כלי. צריך לזכור שאין תחליף לאדם, לערכים שהוא מביא אתו, לתקשורת הבינאישית, לניסיון ולרצון האמיתי להצמיח דור חדש וטוב יותר מקודמו. פורשי צה"ל הם דמויות מפתח, רבים עוברים לניהול בתי ספר, ניהול רשתות חינוך וניהול מחלקות חינוך ברשויות - בתפקידים האלה הם בהחלט יכולים לחולל שינוי".

- אחד האתגרים הגדולים של בוגרי המחזור האחרון של התוכנית היה לא רק לימוד מרחוק בשל מגבלות הקורונה, אלא גם התנסות מרחוק...

"נכון, כמו כל אלפי הסטודנטים שלנו גם הם נאלצו לצלוח את שנת הלימודים בלמידה מרחוק ונדרשו בנוסף - כמו כל המורים במערכת החינוך - להתמודד עם אתגר ההוראה מרחוק בעת הזו: להצטרף לזום הכיתתי, להקל על המורים במשימה, לקחת על עצמם משימות 'אחד על אחד' מול תלמידים מתקשים ועוד. רבים מהם גם יזמו פעילויות אינטראקטיביות מותאמות לסיטואציה ותרומתם הייתה משמעותית. זו התנסות חשובה ביותר, שכן כבר מדברים על גל הקורונה הבא. ההתנסות השנה הכינה אותם היטב להעביר בעצמם כמומים שיעורים מקוונים, במידה והמערכת תצטרך להתמודד שוב במצבים כאלה".

- מה היית אומרת במשפט אחד למי ששוקל להצטרף לתוכנית?

"שהבחירה בהוראה ובחינוך היא בחירה בדרך חיים".

”הטכנולוגיה היא רק כלי. אין תחליף לאדם, לערכים, לתקשורת הבינאישית, לניסיון ולרצון האמיתי להצמיח דור חדש וטוב יותר. הפורשים הם דמויות מפתח, רבים עוברים לניהול בתי ספר, ניהול רשתות חינוך וניהול מחלקות חינוך ברשויות - שם הם בהחלט יכולים לחולל שינוי“

מול תופעות שליליות בחברה, אליהן תלמידים נחשפים בתקשורת. חשובה גם הדרך בה פועל המורה כדי לקיים דיאלוג שמאפשר שונות בדעות, מקנה לתלמידים כלים להיות אנשים חושבים, פתוחים, שיכולים לנהל דיון מכבד. תוכנית ההכשרה חושפת את הסטודנטים לפדגוגיות חדשניות כמו 'כיתה הפוכה', עבודת צוות פרויקטאלית, למידה ממוקדת בעיות, למידה מקוונת, יישומי תקשוב בהוראה ולמידה אישית. גישות אלה, מחליפות גישות מסורתיות שבהן המורה מלמד ידע באופן פרונטלי. כיום תלמידים רבים כבר מתמודדים עם רמת הידע הבסיסי בעצמם, ועל סמך הידע הזה נערכים דיונים בכיתה שמעודדים חשיבה, שמעלים דילמות, שמעוררים ביקורת, שמאפשרים חקר ועבודה יצירתית וצוותית".

גם צה"ל לדבריה נערך לכך. בראיון עיתונאי עם סא"ל לירון גרשון מבית הספר למקצועות ההגנה והסייבר, נאמר: "אחד הדברים המהותיים שאנחנו דוגלים בהם בהכשרה זו, למידה מותאמת אישית, כשכל אחד מהחניכים בוחר למעשה איך ללמוד - אם לשבת בכיתה סטנדרטית, ללמוד לבד או ללמוד בצורה מקוונת. מדהים לראות איך לאורך הקורס חניכים אף משנים את שיטות הלמידה שלהם".

המכללה האקדמית בית ברל (צילום: חן גילי)

תחרות הצילום השנייה של "צוות" יוצאת לדרך! ישראל פנים רבות לה

הינכם מוזמנים להגיש צילומי דיוקנאות הממחישים את הישראליות על עושרה הרב-גוני

הצילומים הנבחרים יפורסמו בביטאון "צוות שלנו" ובאתר "צוות"

שלושת הצילומים שייבחרו על-ידי ועדת שופטים יזכו את יוצריהם בפרס

תקנון התחרות:

- כל חבר יכול לשלוח עד שלושה צילומים שונים.
- גודל הצילומים צריך להיות 3300x2300 פיקסלים לפחות.
- נא הקפידו לצלם מראש בגודל המתאים ולשלוח את הצילום בגודל המקורי (לא בהקטנה).
- את הצילומים יש לשלוח למייל: bitaon@tzevet.org.il.
- זכויות השימוש בצילומים למטרת הצגתם בביטאון ובאתר, וכן לצורך תערוכה, יהיו של ארגון "צוות".

תאריך אחרון למשלוח הצילומים: 31.12.2020

הניצחון של אברהם טאובר תור הילד ששרד שנתיים בתוך בור, הפך את הספורט לדרך חיים וחינך דורות של חיילי ומפקדי צה"ל

בין אם יכתוב אברהם טאובר תור את סיפור חייו בעצמו, כשכותרת כבר יש לו - "אני ניצחתי" - ובין אם יעשה זאת מישהו אחר, די בקלות ניתן יהיה לשזור עלילת חיים מרתקת: שואה ותקומה, חומר ורוח, חינוך וערכים, צבא וביטחון, אהבת הארץ והאדם. כולם יחד, שזורים על החוט המקשר של סיפור חייו - עבודת הגוף, הספורט, כמקור העוצמה בחיים

מאת: דוד גרין

אברהם טאובר תור

סיפורו של אברהם טאובר תור, כבר כתוב, בעצם, במאות ואלפי מכתבים, תמונות, תעודות, מדליות וגביעים - כולם תלויים על קירות ביתו או שמורים בעשרות אלבומים מסודרים. המוצגים המרגשים מוצגים בגאווה, לראווה, לכל הבא בשערי ביתו בכפר יונה, זה אשר שמונה דגלי ישראל על תרנים גבוהים מונפים בחזיתו.

עשרות אלפים ברחבי הארץ - חיילי ומפקדי צה"ל לדורותיהם, בוגרי המכללה לפיקוד ומטה, שחקני ומאמני כדורסל, תלמידים וסטודנטים בכלל ולחינוך גופני בפרט - נוצרים בלבם זיכרונות מהאיש, שעוד לפני שהטמיע בהם את האהבה לספורט, היה מופת לאהבת האדם.

אברהם, חבר "צוות", יליד 1934, ניצול שואה, נשוי לנורית. הוא אב לשלושה בנים מנישואיו הראשונים - הבכור, סא"ל חיים תור ז"ל, חבר "צוות", ליאור ועמית יבדל"א - ולבת שרית.

גם היום, והוא בן 86, מקפיד אברהם לקיים את אשר הטיף לו כל חייו - נפש בריאה בגוף בריא.

הוא מקיץ כל יום בשלוש לפנות בוקר ומתחיל באימון באחד משני חדרי הכושר שהקים בעצמו - הראשי בחצר והמשני, לימות החורף, בבית פנימה. שלוש-ארבע שעות ברצף, חמישה טון משקולות ביום.

תפוח, שני תמרים, שלושה אגוזי ברזיל, בקבוק מים - והוא כבר בדרכו לטיול ממושך בשדות המקיפים את ביתו, עם כלב הזאב האהוב עליו צוקי, שהצטרף לביתו בעת מבצע "צוק איתן" ועל שמו נקרא. וכך, כל יום, חורף קיץ, שנה אחר שנה.

כשהוא חוזר, הבטלה ממנו והלאה. לרשותו עומד בית מלאכה קטן מאובזר ומסודר להפליא, אותו הקים בחצר ושם יימצא כל אביזר או כלי נדרש לו - שהרי כמעט כל מלאכה ומטלה בבית וסביבו הוא עושה במו ידיו.

הוא פונה לטיפוח הגינה הפורחת, לה הוא מקדיש שעות, מעלה על הכתב את דברי ימיו, ופעם בחודש לא שוכח לפקוד את קברו של סבא היינץ היימיש (לימים הרב הראשי של חדרה) אשר לו הוא חב את חייו. בטלוויזיה הוא כמעט אינו צופה, "חוץ מספורט", הוא אומר בחיוך המסתיר כאב על אובדן הדרך, על מלחמות היהודים, על שנאת חינוך ואי כיבוד הזולת. "קשה לי ראות, קשה מאוד לקבל, לא כך חשבנו שיהיה...".

ועדיין, הוא אינו אדם ממורמר, אולי ההיפך הוא הנכון. מי שחייו החלו במקום הנמוך ביותר בעולם, חבוי שנתיים בבור אפל, מי שחווה את

האנושות ברגעיה השפלים והמזוויעים ביותר - לא נתן לכל זאת להעכיר את מהלך חייו.

דווקא מאירועים אלה, אולי שאב את האמונה שהכול אפשרי, שיש אנשים טובים בעולם כמו אלה שהצילו אותו, והצליח לגבש תפיסה אופטימית

לפיה מהתחתית - ניתן רק להתרומם. כשהיה בן 70, עם ציון יובל לפו"מ, ערכו לכבודו מפקדי המכללה הרב זרועית לפיקוד ומטה בה שירת שנים ארוכות, מסיבת פרידה רבת משתתפים בסגנון "חיים שכאלה". מנחה האירוע, עמוס אטינגר, קרא מקאמה שכתב, בה שזר את פרקי חייו של אברהם - שורות ממנה מלוות כתבה זו.

"העיניים שוב מפנות מבט ארוך, רב ערך, אל השנים, אל הימים שהם ראשית הדרך..."

השנה 1934, המקום - ברודי, עיירה יהודית בפולין, שחמש שנים מאוחר יותר סופחה לברא"מ כחלק מאוקראינה. 10,000 תושבים חיו בה, בהם גם לאה וחיים טאובר, שחבקו באותה שנה את בנם בכורם. הם קראו שמו בישראל אברהם, ובחיבה, בפייהם, מומי.

האב חיים, מתאגרף מצטיין, שהיה לדברי אברהם מועמד לייצג את פולין במשחקים האולימפיים, עסק במסחר בעורות - כמו סבו מצד אמו, היינך היימיש, יהודי אדוק שהתגורר בקוזין הסמוכה.

החיים בברודי התנהלו על מי מנוחות, המשפחה התגוררה בבית נאה, עם חצר גדולה, בה גידלו בעלי חיים. בבית דיברו יידיש ופולנית, נולדו עוד אחים לאברהם, והוא הבכור כבר הולך ללמוד בחידר. איש לא יכול היה לתאר לעצמו שהעולם כבר לא ייראה כפי שהיה.

המלחמה פרצה, הגרמנים שכובשים את פולין משתלטים על האזור. ב-1940 נכבשת העיירה. הגרמנים "מתחילים במלאכה" - סלקציות, מחנות ריכוז, מחנות השמדה. מעטים מנסים לברוח.

"אבא, עם החושים המחודדים שלו, התעשת די מהר", נזכר אברהם, "הוא קרא לי וליוסי בן דוד שלי שהתארח אצלנו ופקד עלינו: 'מומי, יוסל'ה,

"הגוי חפר בור מתחת למתבן - שני מטר רוחב, שלושה מטר אורך, מטר וחצי עומק. חיינו שם בחשיכה, בצפיפות, בדממה. מחכים לדלי שיודר אלינו עם כמה תפוחי אדמה, ועולה בחזרה עם הצרכים שלנו. בחורף הייתי מעז להוציא יד, לחפון מעט שלג, להמיס ולהרטיב את השפתיים. רק כשיצאנו מהבור, הבנו שחלפו שנתיים"

אימון גופני במסגרת פו"ם

"זה היה ערב חג חנוכה. היה לי קול יפה ונתבקשתי לשיר בפני האורחים את 'מעוז צור'. השתררה דממה. רק הקול שלי מפלח את הלב. כמה ימים אחר כך חזר למחנה חבר המשלחת מנחם גמורמן, ואמר לי: 'אברהם, התרגשתי מאוד משירתך. אני רוצה לאמץ אותך לבן'. חיבקתי אותו חזק. לא יכולתי להיפרד ממנו"

אנטלוייפ, אנטלוייפ (תברחו) לסבא היינך".

וככה, שני ילדים, מומי בן שש ויוסל'ה בן עשר, מתחילים לרוץ לכיוון לביתו של סבא היינך שמתגורר בקוזין, מרחק 60 ק"מ, שהייתה כבר יותר משנה בשליטת הצבא האדום. לבד, ביער, רעבים ומותשים, הם מנסים לפלס דרכם. באורווה קטנה באחד הכפרים הם גונבים סוס, ועל גבו רוכבים השניים לעבר בית סבא.

המצב בקוזין, לא היה טוב יותר. כמה ימים לאחר פרוץ מבצע ברברוסה, נכבשה העיירה על-ידי הגרמנים. רכוש יהודי הוחרם ונשדד, בתי כנסת הועלו באש ומעשי רצח התרבו, בעיקר בידי אוקראינים.

טאובר: "הזיכרונות מאותם מראות זוועה של אוקראינים עושים שמות ביהודים, מכים והורגים תינוקות וילדים, תולים אנשים בכירות העיר, אינם מרפים..."

בשירות בחיל הים

בקיבוץ אשדות יעקב

לפני העלייה לארץ

"בריתה עם סבא, ושנתיים של אימה בתוך מסתור, בכוכ קטן, עם לחם צר, עמוק בתוך הבור"

"אם שרדתי את הבור אשרוד הכול" - מצליח מומי, כנגד כל הסיכויים להתאושש גופנית, להתחזק ולעמוד זקוף מול אויביו החדשים. "הרבצתי בחזרה חזק, אבל עם חיוך", הוא אומר.

"בדרך לא דרך, ללא קרוב, ללא גואל, אתה סוף סוף מגיע לארץ ישראל"

השנה, 1946, שליחי הסוכנות היהודית פועלים במרכז אירופה כדי לסייע ליהודים פליטי שואה. מומי ויוס'ה מועלים על רכבת ומועברים לאחד ממחנות העקורים. שם, באחד המבנים, סנטה טיליה, הוא פוגש ילדים יהודיים כמותו, רובם ככולם יתומים כמותו, שארית הפליטה. שם, בפעם הראשונה מזה זמן רב, הוא מגלה יד דואגת ומחבקת, מזון ראוי ומסתבר מאוחר יותר גם דמות אב שתאמץ אותו לחיקה. שם נודע לו גם שמשפחתו אבדה.

במחנה הם פוגשים את השליחים, לומדים עברית, מאזינים לסיפורים על ארץ ישראל, והעלייה ארצה בעיניו היא רק עניין של זמן. שם במחנה, זוכים הילדים לביקור יוצא דופן של יו"ר הנהלת הסוכנות היהודית, דוד בן גוריון, העומד בראש משלחת מארץ ישראל.

"זה היה ערב חג חנוכה", נזכר אברהם בהתרגשות. "ידעו שיש לי קול יפה ונתבקשתי לשיר בפני האורחים את 'מעוז צור'. השתררה דממה. הקול שלי נשמע צלול וברור, מפלח את הלב. לא חלמתי שהשיר הזה ישנה את חיי.

כמה ימים מאוחר יותר חזר למחנה אחד מחברי המשלחת, מנחם גמורמן, פעיל תנועת "הבריחה" שפעלה להצלת ילדים יהודיים והעלאתם ארצה באופן בלתי לגאלי. מנחם אמר לי: 'אברהם, שמעתי אותך, התרגשתי כל כך. אני רוצה לאמץ אותך לבן'. חיבקתי אותו חזק. לא יכולתי להיפרד ממנו".

"בקיבוץ אשדות יעקב אתה נקלט כילד חוץ, וכנער יתום אתה מאומץ על ידי משפחה בקיבוץ"

מסנטה טיליה לארץ ישראל, לקיבוץ אשדות יעקב ולמשפחת גמורמן - הדרך כבר לא הייתה ארוכה. מנחם דאג שאברהם ועוד 25 ילדים יועלו ארצה. וכך, ב-1946, הוא מצא עצמו באנייה ששמה שמפלין, "שצברה ותק", בקו לארץ ישראל (על סיפונה הפליג שנה קודם לכן, הלוחם והמשורר אבא קובנר, וב-1930 המשורר הלאומי חיים נחמן ביאליק). "כשראיתי את הכרמל מסיפון האנייה התקשיתי להאמין למראה עיניי. ארץ ישראל. חלום הפך מציאות. ירדתי לרציף ושם חיכה לי בחור שהציג את עצמו כבן קיבוץ אשדות יעקב שהתבקש לקחת אותי למשק.

על הקיבוץ שמעתי רק בסיפורים במחנה. עכשיו הייתי חלק מחברת הנוער, בנו של מנחם גמורמן, עוד לא בן 12 אך מרגיש כמבוגר בחבורה.

סבא היינך שהיה בעל ממון וקשרים, מצליח לשחד את השומרים האוקראינים, עושי דברם של הנאצים, כדי להבריח את הילדים לכפר סמוך, בו התגורר גוי עמו עמד בקשרי מסחר. שוב יוצאים השניים לדרך ובשבילי הבריחה פוגשים קבוצות יהודים נוספות המנסות להימלט. הם מותקפים על-ידי איכרים מקומיים המחפשים בכליהם מטבעות זהב, ומומי, תיק קטן תלוי על צווארו, זוכר היטב את "ריצת חיוך" שנועדה לחמוק מידיהם...

"בדרך לא דרך הצלחנו להגיע, יחד עם כמה קרובי משפחה, לביתו של אותו גוי, שכבר חפר בור מתחת למתבן ולשם הוא הכניס אותנו. שני מטר רוחב, שלושה מטר אורך, מטר וחצי עומק. חיינו בחשיכה, בצפיפות, בדממה. לא ראינו בוקר, לא ידענו מתי ערב. רוב הזמן רעבים וצמאים, חרדים למשמע כל קול. מחכים ומחכים, כמה ימים, לדלי שיורד אלינו עם כמה תפוחי אדמה, ויועלה למעלה, בחזרה, עם הצרכים שלנו. בחורף הייתי מעז להוציא יד מהבור, לחפון מעט שלג, להמיס ולהרטיב את השפתיים... בקיץ אפילו שתיתי את השתן של עצמי. ככה עוברים עלינו יום ועוד יום, ועוד שבוע ועוד חודש. איבדנו את הספירה ורק כשיצאנו מהבור, הבנו שחלפו שנתיים".

"ואחר כך ההצלה, ועוד תלאות שונות ומשונות, הורים ומשפחה אבדו באש המחנות"

המלחמה הסתיימה, הרוסים מגיעים, כיסוי הבור מוסר. מומי, רזה, חלש, תשוש, ילד בלי ילדות, יוצא מהבור. יחד עם קרוביו הוא מגיע לעיר דובנו במערב אוקראינה, ועדיין אינו יודע אם הוריו ואחיו בין החיים. התלאות לא תמו. הוא מועבר לבית יתומים יחד עם יוס'ה בן דודו, ובמקום שאמור היה להגן עליו - הוא נחשף לאימה מסוג חדש: התנכלות והתעללות מצד נערים גויים בריונים, רעב, מכות, מעשי אונס, שלטון בכוח הזרוע של הבוגרים והחזקים, שהיו שולחים את הקטנים לגנוב עבורם בשוק... אולי בזכות הגנים של אביו המתאגרף, אולי בזכות ההחלטה שקיבל -

"שמעה של תוכנית הכושר הגופני של אברהם טאובר נפוץ בצה"ל כולו ויחידות רבות אימצו אותה. הוא נקרא לשרת כקצין כושר גופני בבית הספר לטיסה בתל נוף, שם החדיר את תורתו לטייסים הצעירים. שנתיים לאחר מכן, הוצב באותו תפקיד בבית הספר הטכני של חיל האוויר"

טאובר מאמן קבוצות הכדורסל של מכבי חיפה והפועל קריית חיים

התחזקתי מאוד מבחינה פיזית. די מהר הצטיינתי במקצועות ספורט שונים וזכיתי להערכה מצד חבריי. התייחסו אליי כשווה מול שווים. זה לא היה מובן מאליו, לזכות ביחס כזה מצברים, קיבוצניקים, כפליט שואה". פרידה כואבת חווה אברהם עם פטירתו של אביו המאמץ מנחם גמורמן, אך הוא לא נותר לבד. פולה מלמוד, המטפלת בבית הילדים, פורסת עליו את חסותה ומגדלת אותו יחד עם בעלה משה כבנה, אח לארבעת ילדיה. רצה הגורל ופולה, לא זו בלבד שנולדה לא הרחק ממחוזות ילדותו של מומי (עלתה לארץ כעשר שנים קודם לכן), אף הייתה ספורטאית מצטיינת. אולי היו אלה השורשים המשותפים באירופה הרחוקה, אולי אהבת הכושר ועבודת הגוף שחיברו בין הלבבות והפכו את מומי לחלק בלתי נפרד ממשפחתה.

אברהם כמו כל ילדי הקיבוץ לומד בתיכון החקלאי האזורי בית ירח, עובד במשק בחקלאות ובמדגה, עוסק בספורט באופן אינטנסיבי, משתתף בתחרויות אזוריות וארציות, זוכה בגביעים ומדליות וב-1951 מתגייס לצה"ל.

עם אלוף עמוס ידלין בטקס הפרידה מפו"ם

"ההיסטוריה הצבאית שלך עוברת בשייטת ובחילות הים והאוויר, ושם את תורתך אתה מצליח היטב להעביר"

ספורט וצבא, שתי אהבותיו הגדולות, הופכות עם גיוסו לחלק בלתי נפרד מחייו הבוגרים. הוא מתנדב לקומנדו הימי, תוך זמן לא רב מתמנה לקצין אימון גופני בבסיס ההדרכה בת גלים, והופך ל"אורים ותומים" של החיל בנושא. הוא בונה מערכי שיעור, יוזם קורסים לאימוני כושר גופני ומדריך בעצמו את החיילים והקצינים.

באותה עת מבקר ראש הממשלה, דוד בן גוריון בבסיס. הוא מבחין בחייל שנראה לו מוכר ושואל: "אתה לא מומי, הילד ששר בסנטה טיליה מעוז צור?".

"כן, אני הילד", עונה לו אברהם. "ומה שמך היום?", שואל בן גוריון. "שמי הוא אברהם טאובר", הוא נענה. "אתה יודע שטאובר זו יונה?", שואל ראש הממשלה ומיד פוקד: "מעכשיו יקרא שמך אברהם תור".

"גם לאחר שאימצתי את השם תור, המשיכו לקרוא לי טאובר. רק בעיתוני הספורט, בכתבות שנכתבו עליי, נרשם השם אברהם תור".

שמעה של תוכנית הכושר הגופני של אברהם נפוץ בצה"ל כולו ויחידות רבות אימצו אותה. הוא נקרא לשרת כקצין כושר גופני בבית הספר לטיסה בתל נוף, שם החדיר את תורתו לטייסים הצעירים. שנתיים לאחר מכן, הוצב באותו תפקיד בבית הספר הטכני של חיל האוויר.

במקביל, הוא מעשיר את השכלתו בתחום הספורט, יוצא שלוש פעמים ללימודים בארצות הברית, לומד הוראה במכללות אהלו ובווינגייט, וקונה את פרסומו באותה עת כאתלט רב-הישגים, שחקן כדורסל בליגה

הראשונה ו... אפילו דוגמן לנעלי הספורט הגבוהות של חברת המגפר. חובבי ספורט בארץ הכירו היטב את שמו גם כאחד מבכירי מאמני הכדורסל בישראל. במשך מעל שני עשורים שימש אברהם כמאמן של קבוצות מכבי חיפה (3-1962, 4-1973) והפועל קריית חיים (74-1965). במקביל שימש כמאמן כושר גופני במספר קבוצות כדורסל בכירות, ובהן הפועל כפר סבא, הפועל חיפה והפועל פתח תקווה.

שנים ארוכות היה מורה במכון וינגייט ובסמינר אוהלו וההרצאות שלו מילאו אולמות. ברבות מהן פרש את משנתו: "פילוסופיית החיים שלי אומרת שאדם לא חי זמן רב בעולם, ומרבית הדברים המתרחשים בחייו הקצרים לא תלויים בו. היכולות והכישורונות שלו אינם באים תמיד לידי ביטוי, מבחינת הערכה לה הוא זוכה או כסף שהוא מרוויח. אבל, מה שכן תלוי בו, זו השפעה שלו על הסביבה - וכאן אני מגיע לנושא הכושר הגופני. זהו אלמנט חשוב שיכול להעניק לכל אדם דימוי אישי כמו זה שהוא רוצה להיות. החיזוק הספורטיבי נותן לאדם ביטחון, אומץ ואפשרות להתמודד פיזית ונפשית בצורה טובה וחזקה. האדם צריך להיות פעיל ולהתקרב לטבע, משום שאז יהיה יותר שמח, וינהג יותר בטבעיות. אז יהיה אדם שנעים לפגוש בו - ואני מרגיש אחד כזה".

עם שחרורו משירות קבע ממושב ב-1975, התגייס אברהם שוב לצה"ל, הפעם כאזרח, לשורות המכללה הבין זרועית לפיקוד ומטה. שם, במשך 23 שנים, היה אמון על חוסנם וכושרם הגופני של מפקדי צה"ל. הוא היה עבורם דמות אהובה, נערצת, והפך, לדברי רבים שפגשו בו, לאגדה בחייו. וכך מסיים אטינגר את המקאמה שכתב לכבודו:

"כאן, במשך שנים ללא סימני דרגות ותואר, פגשת, טאובר, את מיטב המפקדים ומיטב הנוער.

ממך הם קיבלו את תורתם ביושר, אצלך קיבלו ריצות, שפשוף וכושר.

יכולת לזהות באופן ברור וקל, מי ינשור בהמשך ומי יהיה אלוף או רמטכ"ל.

את כל אלה עשית בלהט, בתחושת שליחות, לחיי פקודיך וחניכיך הענקת טעם ואיכות.

הרי בשבילך אימון גופני אינו רק כושר, זוהי תורת חיים שסופה יביא אושר.

כן, בשורות קצרות, מנסה אטינגר להביא את התורה כולה, לקבץ יחד תפיסת חיים ואמונה פנימית, לעטוף את הכול בחום אנושי ובחיוך שבא מהלב, להתבשר בחינויות, בפשטות, בקשר הישיר המתקיים באדם בין הגוף לנפש.

תקצר היריעה מלגולל בה הכול, אך מידה רבה של אמת פשוטה וצורפה, מחלק גם היום אברהם תור טאובר, עם כל הפוגש אותו, בבית או בחצר, בעיר או בשדה, תמיד נמרץ, חזק, פעיל ובעיקר אופטימי. ♦

” ספורט וצבא, שתי אהבותיו הגדולות, הופכות עם גיוסו לצה"ל לחלק בלתי נפרד מחייו הבוגרים. אברהם מתנדב לקומנדו הימי, מתמנה לקצין אימון גופני בבסיס ההדרכה בת גלים, והופך ל"אורים ותומים" של החיל בנושא. הוא בונה מערכי שיעור, יוזם קורסים לאימוני כושר גופני ומדריך בעצמו את החיילים והקצינים בחיל

חוות קיימא בארותיים בעת קורונה: מתנדבי "צוות" נותנים יד למיזם חקלאי-חינוכי-ערכי

דוד שבח ורעייתו אירית הקימו חווה חקלאית בה מועסקים בני נוער בסיכון בעבודת האדמה, וזוכים למשכורת המתקבלת ממכירת התוצרת. מיזם חינוכי-ערכי זה, מסייע להשבתם למסגרות נורמטיביות ואף לגיוסם לצה"ל. הפצת התוצרת הייתה "צוואר בקבוק" בפעילות החווה, במיוחד בתקופת הקורונה. זאת עד שלמשימה התגייסו מתנדבי "צוות" המאפשרים את המשך פעילות החווה

יוסק'ה ברנע

דוד שבח

ייתכן שבני הנוער המגיעים אלינו, היו הולכים לאיבוד, בעיקר מאבדים את האמון בעצמם, ולא מגיעים לצה"ל. כאן הם מקבלים כלים והרבה תמיכה אישית המעודדת אותם להשתלבות כאנשים נורמטיביים - בחברה ובצה"ל". דוד נפגש עם יוסק'ה ברנע, כיום יו"ר ועדת ההתנדבות של הארגון, וביקש להשתלב במסגרת מיזם "בשביל הארץ" כמרחצ. "זה לא היה פשוט להוסיף זאת לעבודה האינטנסיבית בחווה - אבל גם אני וגם אשתי אירית הבנו את הערך שיש בדבר ולא ויתרנו". וכך, מעביר דוד הרצאות בבתי ספר ובבתי כלא צבאיים, ורעייתו עושה זאת בפני חיילות המרצות עונש מחבוש צבאי. החיבור הערכי בין שני המיזמים, לא נסתר מעיניו של יוסק'ה ברנע, המאמין כי בני הנוער הם אוכלוסיית היעד החשובה ביותר למיקוד נתינה חינוכית-ערכית.

באחד המפגשים בין השניים, בו הציג דוד בפירוט את פעילות החווה, עלה נושא הפצת התוצרת החקלאית המהווה למעשה "צוואר הבקבוק" של החווה. "ביקרתי בחווה, התרשמתי מהפעילות, הבנתי את הצורך והרגשתי שבין שורות הארגון יהיו לנו חברים מתאימים למשימה הזו", מספר יוסק'ה. "פניתי לרכזי ההתנדבות בסניפים כדי שיפיצו את הקריאה לגיוס מתנדבים. הצבתי כמטרה שכל ההפצה של חוות קיימא בארותיים תיעשה על-ידי אנשינו. זה לא בשמיים. מדובר בהתנדבות של פעם בחודש, למשך מספר שעות - והיא זו שיכולה להיות ההבדל בין קיום כלכלי הולם של החווה לבין היקלעות לקשיים שייסכנו את המשך הפעילות. המיזם הזה למען הנוער חשוב מכדי שניתן לאירית ולדוד להתמודד לבד".

מגפת הקורונה, כאמור, התווספה אל הקשיים התמידיים, לאור העובדה שמדובר בתוצרת חקלאית בעלת חיי מדף מוגבלים. "הכי פשוט היה לסגור את החווה מיד עם פרוץ המגפה", אומרת אירית. "במיוחד כאשר קיבלנו הודעות מתורמים שלנו, שלא יוכלו לממש את התחייבותם בתקופה זו, כי

לא ניתן להפריז בחשיבות המשך פעילותה של חוות קיימא בארותיים עבור בני הנוער הבאים בשעריה. הפתגם "כל המציל נפש אחת..." הולם יותר מכל את פועלם של יזמי החווה, חבר "צוות" **דוד שבח ורעייתו אירית**. בחווה שהקימו לפני כשש שנים בחלקה הסמוכה לביתם, מועסקים בני נוער בסיכון, בעבודה חקלאית המעניקה להם תחושת ערך ויעוד. הם משתכרים תמורת עמלם, הודות למכירת סלי הירקות האורגניים ללקוחות, ששמחים על האפשרות ליהנות מתוצרת איכותית לצד נתינה קהילתית. לא ניתן גם להמעיט מחשיבות פועלם של מתנדבי "צוות", במיוחד בעת זו של מגפת הקורונה, שנרתמו לתפעולה השוטף של החווה, ועושים שימוש ברכביהם הפרטיים, כדי להעביר סלי תוצרת ללקוחות אחת לשבוע. "חוליה מרכזית במיזם היא ההפצה", מסביר דוד, "מתנדבי 'צוות' מאפשרים להמשיך את הפעילות בחווה, ולשווק את התוצרת שאחרת הייתה יורדת לטימיון".

מגפת הקורונה שינתה סדרי עולם בחווה הפסטורלית שבמושב בארותיים המוריק, בלב השרון. ככל שהדבר התאפשר, בהתאם כמובן למגבלות משרד הבריאות, המשיכה החווה לקלוט את בני הנוער - והתוצרת המשיכה לעשות דרכה אל הלקוחות, באזור השרון אך גם מחוצה לו. עבור בני הנוער זה היה בפירוש עוגן של שיגרה, עיסוק, שמירה על סדר יום וגם על יכולת השתכרות. הרעיון לצרף אנשי "צוות" כמתנדבים לחלוקת התוצרת החקלאית, עלה אצל דוד שבח שנים לאחר שהקים את החווה. הוא מספר כי למרות שאינו פעיל בארגון, כשנחשף לפרויקט "בשביל הארץ" מייסודו של **יוסק'ה ברנע**, הדבר נגע בו באופן אישי.

"הבנתי לראשונה את עוצמת הארגון, המוביל עשייה חברתית-חינוכית-ערכית בממדים אדירים - פעילות רציפה ומוערכת בעשרות בתי ספר ברחבי הארץ, כדי לקדם את חינוך בני הנוער לאהבת הארץ, הכרת המורשת ועידוד הגיוס לצה"ל. זה התקשר לי ישירות עם מה שאנו עושים כאן בחווה. בהחלט

דוד שבח: החשיפה לפרויקט 'בשביל הארץ' המחישה לי את עוצמת הארגון, המוביל עשייה חברתית-חינוכית-ערכית, כדי לקדם את חינוך בני הנוער לאהבת הארץ, הכרת המורשת ועידוד הגיוס לצה"ל. זה התקשר לי ישירות עם מה שאנו עושים בחווה. כאן הם מקבלים כלים והרבה תמיכה אישית, המעודדת אותם להשתלבות כאנשים נורמטיביים - בחברה ובצה"ל"

מימין: יוסקה ברנע, נועם שפירא, אורית שבת, דוד שבת, אפי שרון, דני ווינברגר

”יוסקה ברנע: ביקרתי בחווה, התרשמתי מהפעילות, הבנתי את הצורך והרגשתי שבין שורות הארגון יהיו לנו חברים מתאימים למשימה הזו. מדובר בהתנדבות של פעם בחודש - והיא זו שיכולה להיות ההבדל בין קיום החווה לבין היקלעות לקשיים. המיזם הזה חשוב מכדי שניתן לאירית ולדוד להתמודד לבד“

נועם גם נטל על עצמו לרכז את מיזם חוות קיימא בבארותיים, ובמקביל להתנדבות האישית שלו בחווה החל לגייס חברים נוספים. "אף אחד לא עומד בתור להתנדב", הוא מספר. "פניתי באופן אישי לכמה חברים וביקשתי מהם ליטול חלק בפעילות החווה. זו אינה התנדבות מחייבת מדי, אבל חייבים לעמוד בלוח הזמנים - הירקות הטריים לא יכולים לחכות...". למשימה נענו חברי סניף רעננה אברהם נירל, גיורא חביון וצביקה אפל. היה לנו מתנדב נוסף, שאחרי סבב אחד של הפצה אמר: 'אני לא חושב שסניף 'צוות' צריך להיות מוביל ירקות לעשירי רעננה'. אמרתי לו בחיור: 'קודם כל, מזל שיש את עשירי רעננה, אחרת לא היה מי שייקנה את התוצרת...'. כן, גם זו דרך לראות את הדברים, אבל היא ממש שגויה ולא מאפיינת את חברינו. אני רוצה להדגיש, שלאורך כל תקופת הקורונה, ובכלל זאת גם בעת של הוראות מחמירות יותר, המשיכו המתנדבים להוביל את התוצרת ואף הצטיידו במכתב מיו"ר הסניף המאשר זאת, שמא יעוכבו על-ידי המשטרה או הפיקוח העירוני בזמן סגר".

"הקושי ברור לנו ואנו מעריכים כל ניסיון לעזור", אומר דוד ומוסיף, "לאור המצב הכלכלי פחתו גם ההזמנות מהחווה אבל אנחנו משתדלים לספק ירקות ולקוחות הקבועים גם אם הם מתקשים בתשלום. למשל, יש לנו לקוחות, שיום אחד הפסיק להזמין מאיתנו. ביררנו דרך לקוחה אחרת והבנו שהוא דייל באל על שיצא לחל"ת. רצינו להביא לו תוצרת בחינם אבל היא אמרה: 'הכסף חשוב לפרויקט לכן אני אשא בהוצאה'. זו הייתה מחווה מרגשת ביותר. סביב הטוב נוצר עוד טוב".

גם הם חווים את ההאטה הכלכלית. אבל, הבנו כי סגירה כזו פשוט עלולה להיות הרת-אסון לבני הנוער.

דוד ואני נמצאים בקבוצת סיכון. לא יכולנו להיכנס למתחם, אבל אפשרנו לעשרה בני נוער ולשני מדריכים להמשיך לעבוד בשדה, לקטוף, לארוז ולהכין את התוצרת בארגזים. וכך, הנערות והנערים שלנו המשיכו לעבוד, לקבל משכורת כבעבר, ובעזרת אנשי 'צוות' הצלחנו לפתור את בעיית ההפצה. זו עזרה כל כך משמעותית ובעלת ערך מהרבה בחינות. זו גם דוגמא נפלאה לבני הנוער שלנו - איך להירתם למטרות חשובות ולעשות למען האחר".

■ ■ ■

אל"ם נועם שפירא מחיל המודיעין, 72, בתפקידו האחרון רמ"ט 8200, החל להתנדב במסגרת סניף רעננה ב-2016. הוא נענה לקריאת רכז המתנדבים אורי אמיר, ונטל על עצמו לרכז את מיזם גרעין צבר במרכז הקליטה בעיר. במסגרת הפרויקט גייס את חבריו בסניף לשמש כמשפחות מאמצות לנערות ונערים יוצאי מדינות ברה"מ לשעבר. גם נועם עצמו עשה זאת, ויחד עם חבריו תפקדו המתנדבים כ"הורים" - מחבקים, מחנכים ומהווים דמויות מפתח בחיי הצעירים. הם אלה המשמשים אוזן קשבת, מסייעים במתן פתרונות לקשיים, עוזרים בתהליך הגיוס לצה"ל, מלווים לאורך השירות ומגיעים כהורים גאים לטקסי סוף מסלול, קורסים ועוד.

”נועם שפירא: אף אחד לא עומד בתור להתנדב. פניתי אישית לכמה חברים כדי שייטלו חלק בפעילות. זו אינה התנדבות מחייבת מדי, אבל הירקות הטריים לא יכולים לחכות... בכל תקופת הקורונה, וגם בעת הוראות מחמירות יותר, המשיכו המתנדבים להוביל את התוצרת ואף הצטיידו במכתב מיו"ר הסניף, למקרה שיעוכבו על-ידי המשטרה בזמן סגר

אירית ודוד נוטעים לא רק צמחים, שיחים ועצים - אלא בעיקר אופטימיות ותקווה. במהלך השנים רקמו קשרים עם הגורמים הרלוונטיים ומיצבו את הפעילות בחווה כחלק בלתי נפרד ממערכת הלימודים של הנערים. "הצלחנו להגיע להבנה עם המפקחת האזורית, שהנערים שלנו יקבלו תעודה המעידה על סיום 12 שנות לימוד - הגם שנמצאו בחווה שלושה ימים מתוך שבוע הלימודים - וכבר אי אפשר להתווכח עם האפקטיביות שלה", מספרת אירית.

"חשוב להדגיש את המחויבות שלהם", מוסיף דוד. "הם חותמים על חוזה עבודה, מקבלים תלוש משכורת ומגיעים לעבודה בעצמם ובזמן, אנחנו מקפידים על כך. יש נערים שמביאים את ההורים שלהם לראות את הערונות ששתלו - ואלה רגעי השיא שלנו.

כל נער חווה את מחזור הגדילה של הצמח כמו את חייו שלו. הם שותלים, זורעים, נוטעים, משקים, מטפחים - והנה צמח לתפארת. חלק באים לבקר כאן עם מדים, בגאווה, מציגים תעודות הצטיינות. אנחנו גאים בהם כמו בילדים שלנו. מבחינתנו המעגל הושלם. אבל אנחנו פותחים כל יום עוד מעגל של תקווה לצמיחה".

"זה דור העתיד שלנו", אומר יוסק'ה, "עלינו לטפח, לטפל ולדאוג לכך שהצעירים של היום, בכל שכבות החברה, יהפכו לאזרחים מועילים, מעורבים ותורמים. אני קורא לחברים לתת יד למפעל המופת הזה - חוות קיימא בארתיים". ♦

סא"ל אפי שרון, 70, מחיל השלישות, בתפקידו האחרון רע"ן ביקורת כוח אדם, פגש לפני כשבע שנים בביקור אקראי בסניף כפר סבא את נפתלי (נפתול) שגיא ז"ל, יו"ר הסניף - ומאז הפכה ההתנדבות חלק בלתי נפרד מחייו. "מעכשיו אתה חבר הנהלת הסניף ואחראי על התנדבות החברים הדתיים", אמר לו נפתול ומבחינתו זו הייתה פקודה. "נפתול היה מג"ד שלי בנח"ל ולקול הרועם שלו אי אפשר לסרב".

המשימה המרכזית שלו כיום בסניף היא גיוס וטיפול במתנדבי "כוח נפתול" המסייע לעיריית כפר סבא בעת חירום, כמו גם היענות לבקשות הרשות המקומית לפעילות במוסדות שונים ובהם "אלומה" - עמותת הפועלת להנצחת ולהנחלת מורשת השואה והגבורה. אפי מספר כי הוא משקיע זמן רב בגיוס מתנדבים ובחודשים האחרונים בשל הקורונה מתמטעות הפעילויות. "כל או רוב הפעילויות הפרונטליות נעצרו", אומר יוסק'ה, "אבל אלה שאפשר לקיים בטלפון או בזום - מספרן דווקא עלה. בכל הסניפים יוצרים קשר עם החברים, מבקשים לדעת אם הם זקוקים לדבר מה ומציעים עזרה. בקרב מי שרוצה ויכול לתת - הרצון להתנדב רק עולה בזמנים כאלה".

"הלכתי לבקר בחווה", מספר אפי, "והתרשמתי מעבודת הקודש שעושים שם. החלטתי להתנדב בעצמי וביקשתי מדני ויינברג לשמש כרכז ולגייס מתנדבים נוספים למשימה.

דני ויינברגר, רס"ן, איש חיל האוויר, בתפקידו האחרון בצה"ל רמ"ד בלהק ציוד, הצליח לגייס לפעילות את ישראל ולדמן, אהרון נוף ומשה שר מסניף כפר סבא, את יוסי סגל מסניף הוד השרון, ואת שמואל ארז מסניף רמת השרון. "נכון, מדובר בארגונים עם ירקות, לפעמים במשקל כמה קילוגרמים, אך זו לא עבודה פיזית קשה מדי", אומר דני. "מה שחשוב יותר מכל זו ההתמדה. יש מועד להתייצבות וצריך להביא את התוצרת לנקודת האיסוף בעיר. זה נכון שיש אולי התנדבויות יותר 'סקסיות', אולי מתנדבים רוצים יותר את הממד האנושי ופחות את הלוגיסטי. לא פשוט לגייס מתנדבים לחוות קיימא, אבל בעיניי החוכמה היא לבצע משימה חשובה - ולשים את עצמך בצד. נתינה נטו.

אני מקווה שהחשיפה בכתבה זו תעזור לנו להביא עוד מתנדבים, אולי אפילו להרחיב את אזורי החלוקה. אני בטוח שהיה כאלה שיבינו היטב כמה קריטית חוליית ההפצה בשרשרת הנתינה שנועדה לתמוך בבני נוער בסיכון". יוסק'ה מספר, כי בחודש יוני הצטרפו ארבעה מתנדבים מקריית אונו למיזם וערכו ארבעה סבבי הובלה מבארותיים לקריית אונו. אולם, המרחק הרב וזמן הנסיעה הארוך הקשו עליהם, והמתנדבים הפסיקו את השתתפותם בפרויקט. "פעילות אנשי 'צוות' מבורכת מעוד זווית", מוסיף דוד. "הנערים רואים את החבר'ה הלא צעירים האלה, שואלים מי הם, ואנו מספרים שהם פורשי צה"ל ששירתו שנים ארוכות ועתה מסייעים בהתנדבות לחווה. הם מתרשמים מכך והמתנדבים הופכים בעצמם לדמויות לחיקוי".

ולמי שעדיין לא השתכנע, להלן המספרים: 169 בני נוער בסיכון שנפלטו מבתי הספר עבדו בחווה בחמש השנים האחרונות, בממוצע תשעה חודשים כל אחד. 163 מתוכם, חזרו למסגרות נורמטיביות - בתי ספר, מקומות עבודה, ולבסוף התגייסו לצה"ל או לשירות לאומי.

"אנחנו זוכים לפגוש את הצעירים ברגע האחרון. את אלה שכבר אף מסגרת לא רוצה. אצלנו פותחים להם דלת, נותנים להם מגפיים ויוצאים לשדה. הם לומדים חקלאות, חווים את הטבע, מקבלים אחריות וחזקים לאמון".

התנדבות בחווה חברים המעוניינים להתנדב בחוות קיימא בארתיים, מוזמנים לפנות ליוסק'ה ברנע, יו"ר ועדת ההתנדבות הארצית של "צוות", דוא"ל: jo.barnea@gmail.com או לצביקה פרוור, יו"ר ועדת ההתנדבות של מחוז השרון, דוא"ל: tzevet.hasharon@gmail.com

”דני ויינברגר: נכון, מדובר בארגונים עם ירקות, לפעמים במשקל כמה קילוגרמים, אך זו לא עבודה פיזית קשה מדי. מה שחשוב יותר מכל זו ההתמדה. אולי יש התנדבויות יותר 'סקסיות', אולי מתנדבים רוצים יותר את ממד האנושי, אבל בעיניי החוכמה היא לבצע משימה חשובה - ולשים את עצמך בצד. נתינה נטו

לא נפסיק לכתוב...

את הזמן הפנוי שנמצא פתאום בשפע בעת הסגר, ניצלו חברים רבים כדי להיענות להזמנת "צוות" ליצור סביב נושא הקורונה, ולהגיש לתחרות "שירונה" שירים קצרים בצל המגפה ■ השירים המקוריים התעלו לרמה גבוהה והציבו אתגר לצוות השופטים. אנו מביאים בזאת את השירים הזוכים במקומות הראשונים, בצירוף ברכות ותודות לכל מי שנטל חלק ביוזמה

מקום ראשון

אהבה בימי קורונה

מאת: שאול נגר

נגיף פֶּשֶׁט עַל הָעוֹלָם
אֲשֶׁר נִמְצָא כָּלֵל לֹא מְשָׁלֵם.
מִכְפָּר גְּלוּבִּי בַחֲלָל
הַחֶפֶשׁ שֶׁל תְּנוּעָה נִשְׁלָל,
הַתִּירוֹת עַל הַפְּנִים
זֹאת קִשָּׁה כָּלֵל לְהַפְּנִים.
לֹא אֲרוּעִים רַבִּי קֶהֶל
וּלְבִידוּד יֵשׁ מֵאֶהֱל,
בְּכָלִי תַחֲב"ץ דְּרוֹשׁ אֲוִירוֹ
זֶה גַם מוֹבֵן וְאֵף בְּרוּר.
בִּינְתִים לְמוֹדִים פֶּסְקוֹ
יַעֲסֻקִים רַבִּים קָרְסוֹ.
מָה יֵלֵד יוֹם לְדַעַת אֵין
וְאֵין עַל מִי לְהַשְׁעוֹן,
הַשְׁלִטוֹנוֹת מְגֻשָּׁשִׁים
וּפְתֻרוֹנוֹת מְבוֹשָׁשִׁים.
נִכּוֹן, יָדִים אֵין לְלַחֵץ

כִּי כָךְ קוֹרוֹנָה אֵין לְמַחֵץ,
עַל הַהִיגִינָה לְהַקְפִּיד
לְבַל נִדְבֵק-נִדְבִיק בְּסִפִּיד.
שְׁמָרוּ מִרְחָק אֶךְ לֹא דִיסְטַנְס,
דְּבָרוּ בְצִלִּיל שֶׁל קוֹנְסוֹנָנְס,
זָכְרוּ שֶׁכָּל רְחוֹק - קָרוֹב
וְאַל תִּפְסִיקוּ לְאַהֵב.

מקום שני

תנו לי עוד רגע

מאת: יוסי אלפסה

תָּנוּ לִי עוֹד כְּמָה יָמִים שֶׁל בִּידוּד,
לְמַצָּא מִחֻדָּשׁ אֶת הַזְּמַן הָאֲבֹד.
עִם מָה שֶׁצָּרִיךְ כָּבֵד שְׁנִים לַעֲשׂוֹת,
וְאִם לֹא צָרִיךְ, נַעֲשֶׂה בְּכָל זֹאת.
רַק עוֹד יוֹם שֶׁל בִּידוּד אִם אֶפְשָׁר,
בְּלִי לְהִבִּין אִם הַיּוֹם כָּבֵד מִחֵר.
אִם שְׁעוֹל שְׁשׁוּעַל הוּא יִבֵּשׁ אוֹ רֹטֵב,
זֶה בְּכָלֵל סִימָן רַע וְאוֹלִי סִימָנְטוֹב?

מקום שלישי

החיים בקורונה

מאת: עמוס אלדד

יושב עם בת זוגי ומקשיבים לשדורים
בערוצים דו"ח יומי על מספר החולים
הנראות מחמירות במיוחד לקשישים
זה אנחנו, אלינו הם באמת מתכננים
לא להאמין איך עברו כל כך הרבה שנים
אבל, שער שיבה וקמטים אותנו מסגירים
הילדים שלנו בגרו, הם כבר לא ילדים
ולא שכחנו את הנכדים אנחנו הרי הסבים

במים כתקנום אנחנו זוכים מדי פעם לחבוקים
היום המגפה כופה עלינו להיות רחוקים
מסכות של חיצוניתות על הפנים
לחיצות ידים החלפו בנגיעת מרפקים
מוזדים במטרים את המרחק מהנכדים
חסרה הקרבה, הנשיקות והחבוקים

את ליל הסדר ערכנו בתקשורת של זום
יום זכרון ועצמאות בבידודות כאלו כלום
את מסרת המנגל והציאה ליערות
מחליפים הבליי בבית זאת היום המציאות
לא יוצאים מהבית ובני המשפחה לא באים
למעט תרופות וקניות של מצרכים
שמניחים ליד הדלת ומיד מתרחקים

גם הם שומעים על הזהירות לקשישים
הנדבקים בקלות ממגע עם הצעירים
כך נשאר, כנראה לעוד הרבה ימים
עד שתמצא התרופה ויהיו החסונים

רק תנו לי שעה אחרונה של בידוד,
לפני שהכל כאן יחזור לתפקוד.
לפני ששני מטר יעלמו לעלמא,
ושב נצטופפה חסרי נשימה.

אז תנו לי עוד רגע קטנטן של בידוד,
לטיפס על קירות, לרקד על עמוד.
רק עוד קמצוץ מהשקט הזה,
לך ותדע, אימתי שוב לו נזכה.

מקום שלישי

שני חמשירים

מאת: דוד בן אשר

חפשו קורונה וקורון מקום למפגשים
שבו יוכלו אהבתם בשקט להגשים -
מקום של בץ ומדמנה,
ריב ומדון, רויי טינה -
מצאו מקום להתאכסן, קוראים לו - "אנשים".

■■■

לך, קורונה, נגיפונת, התודה והברכה,
כמו פיה טובה יודעת ללכד ת'משפחה,
אמא, אבא, בן ובת
חדש יחד כמו שבת,
זה נחמד, אבל דחילק, תני עכשו קצת מנוחה

החיבור בין הצבא לנוער, לחינוך ולערכים היה המקום הנכון עבורי

איציק רייכר, סא"ל, איש גדנ"ע בכל רמ"ח אבריו, פנה לעסוק בחינוך, הוסיף לכך משפט ועריכת דין, ולרגע לא זנח, מאז ראה אור שירו הראשון בעלון בית הספר, את האהבה למילה הכתובה בשורה קצרה. עם ציון 90 למושב עין ורד, שבין מקימיו היה סבו, מספר רייכר על החיים בתוך "פיסת גן עדן", שלא נפקד מהם גם אובדן ושכול

מאת: דורית טל אור

ברחוב הראשונים במושב עין ורד, המציין השנה 90 להיווסדו, אי אפשר לפספס את הבית של משפחת רייכר. השם מתנוסס על הגדר הבנויה באותיות גדולות וחלולות, בעדן נשקף נוף הבית, טבול בגינה מוריקה. בבית הזה נולד ב-1953 **איציק רייכר**, סא"ל, איש גדנ"ע, מורה ומחנך, עורך דין, משורר ומתנדב סדרתי. כשהוא מתבקש לבחור מבין כל הכובעים שעל ראשו אחד, הוא עונה ללא היסוס: סבא! עיניו מצטמצמות ועל פניו נמתח חיוך רחב. "זה מה שאני הכי אוהב להיות".

רייכר, דור שלישי מבין חמישה דורות במושב הציוני שבשרון, איש רב מעש, מוקף בטבע ובמחשבות, הוגה רעיונות ורוקם תוכניות, יומנו עמוס פגישות ועתותיו תמיד בידו. "אמי עליה השלום אמרה לי: רק אדם עסוק, יש לו זמן פנוי, ולאור כך אני חי כל חיי. עסוק מאוד ופנוי תמיד".

העברית שבפיו עשירה וססגונית כמו שכבות הירק בגנו: עצי פרי וסרק, שתילים פורחים בכדים מצוירים, פרחי קרמיקה צבעוניים ששוללת רעיונות,

” מטבע הדברים אני עוסק כעורך דין בתחומים הקרובים אליי - נחלות, קרקעות, משפחות, וכמובן הרבה עזרה פרו-בוגו. אני עורך דין שבע, כמו שאומרת אשתי. לכן אני יכול לעזור - ועושה זאת בחפץ לב ”

מיכל, אמנית חומר, לצד פסלים, יצירות פסיפס וצלמיות חימר מעשה ידיה - שפע שאומר חיבור עמוק בין האדם לאדמה, בין היצירה לטבע, בין העבר לעתיד, בין שלושה דורות המתגוררים בנחלה סבים, הורים ונכדים. סיפור המשפחה מסועף ומרתק, ורק לשם הבנת ההווה נספר כי סבו של רייכר, משה סמט, איש ירא שמיים יליד גליציה, הגיע לארץ בשנת 1919. כבנאי במקצועו, עבד בנהריים אצל רוטנברג וכן היה שותף לבניית בית ביאליק ובית הכנסת הגדול בתל אביב. הוא היה זה שהגיע עם משפחתו - רעייתו רבקה ובתו התינוקת, אמו של רייכר, יהודית - אל הגבעה השוממת עליה נטוע היום מושב עין ורד. זה היה בשנת 1930.

יהודית, שגדלה במושב בו הקים אביה את בית המשפחה ומשק חקלאי לתפארת, נישאה לימים לשלמה רייכר, יליד רומניה, פליט שהגיע לארץ בגפו ב-1946 ונאסף לבית קרובי משפחה במושב. הם נישאו בשנת 1950, רכשו נחלה במושב ועליה בית סוכנות קטן. בבית הזה נולד איציק, וארבע שנים מאוחר יותר גם זוהר, אחיו הצעיר, המתגורר במושב גם היום, ממש ממול, מעבר לכביש.

את מהלך החיים המשלב עבודה, משפחה, ציונות וערכים, קוטע השכול המכה במשפחה הצעירה. שלמה, שהשתתף במלחמת השחרור ובמבצע סיני נקרא למילואים לאמן קבוצת טירונים עולים חדשים. במהלך האימון שולף אחד מהם נצרת רימון ומשליכו. שלמה מתעשת מיד, משתטח על הרימון, ומציל את חיי הטיירונים. הוא היה אז בן 29.

איציק זוכר בבירור את המתרחש באותה עת במושב הקטן ובמיוחד את

העובדה שידע - אבל לא הבין. "באותו בוקר נפרדתי מאבי בחיבוק והוא אמר לי, שלא כהרגלו: "צחקל", תשמור על אמא". לא הבנתי מה אני אמור לעשות. לימים הצטמרתי מהאמירה הזו שלו. ההודעה על המקרה הגיעה לביתנו בצהריים. ראיתי את אמי מתעלפת, את סבא משה וסבתא רבקה מאבדים את הדם מהפנים - אבל לא הבנתי. למחרת בבוקר באה אלינו הגננת ולקחה אותי בשעה שש וחצי לגן הילדים. ישבתי שם לבד וחיכיתי לילדים שיגיעו. שעתיים וחצי, היא הכינה לי קקאו וטעמו המר לא עזב אותי עד היום. באותו יום אמרו לי שעכשיו אני אשן שבוע אצל הדוד שניאור. הייתי בביתו, שיחקתי עם בן דוד ופתאום הוא אומר לי: בוא, נעלה על הגג של המחסן, נראה איך קוברים את אבא שלך. הלכתי איתו ועם עוד כמה ילדים ואכן צפינו מרחוק על המתרחש אבל לא הבנתי מה זה לקבור. אף אחד לא אמר לי מה קרה. הבנתי מתוך הסביבה, מתוך המבטים, מתוך המתרחש בבית, את מה שאירע. בגיל שש עוד לא ידעתי לקרוא - אבל את הקדיש על קברו של אבי דקלמתי ברהיטות וללא כל שגיאה. סבי לימד אותי."

אז היית הילד בלי האבא?

"יותר משהיית הילד בלי האבא, הייתי הילד עם האבא. אחי הצעיר זוהר היה אז בן שנה. הבנתי מהר מאוד שאני אחראי עליו, על כל מה שקורה איתו. וזה נכון עד עצם היום הזה. זה לא משהו שעוזב אותך..."
האם יהודית אמנם ניסתה בכל מאוזה לשקם את חייה, ואף נישאה לאלו מאירי, מורה לאנגלית שהיה כאב לאיציק ולזוהר הקטנים. היא האריכה שנים, והלכה לעולמה בבית ילדותה במושב - אך עד יומה האחרון הייתה עדיין אפופה בצל המוות שהיכה בה, מתקשה להתאושש.
איציק, שכבר מצעירותו אחז בקולמוס וכתב שירים, הקדיש לה את ספרו "פֶּצֶל" שראה אור ב-2016, עטוף בכאב אובדנה שלה ובצער הפרידה ממנה.

עיניה כבויים / לבה פועם / אזניה כרויות / קולה דומם
באפה נשימה / פניה נעכרו / כבדה בתנועה / זיכרונותיה נעקרו
מאספת רגליה / לבין מצעים / האור מעליה / והיא בצללים

בספרייה שבמשרדו - מבנה קטן נוסף בנחלה המשפחתית - שמורים שבעה עותקים של הספר, עטופים בשקית שקופה. "את זה הכנתי ליום שאחרי לכתי, בגיל 120. כל ספר מוקדש אישית לכל נכד. היום הם צעירים מכדי לקרוא אותו. זה ספר קשה. כשיגדלו יקבלו אותו".
איציק מתכתב עם עברו ועתידו - הקרובים והרחוקים - כמעשה שגרה. גם את ההספד שייאמר על קברו הוא כבר סיכם עם כל הנוגעים בדבר. "שבע מילים - שבעת שמות החיבה שהענקתי לנכדי - מילים מיוחדות שלא קיימות בעברית, המצאתי אותן כי הן מתאימות לכל אחד מהם באופן מיוחד. את זה לא תוציאי ממני", הוא ממתיק סוד. "הספדים בלאו הכי נועדו לקומץ קטן של בעלי עניין - כל השאר לא באמת מתעמקים בדברים..."
נדמה שבחלוף השנים, איציק הולך ומתקרב אל אביו, חש אותו סמוך, והוא חי. "אני רואה אותו בבניי, ובמיוחד באייל. בחג הוא עלה לתורה ואני עצמתי את עיניי ושמעתי את אבי מברך. אחד לאחד".

גדלת על ברכיי סיפור הגבורה של אביר?

"לא הייתי מנסה זאת כך. להיות משפחה שכולה זה מעמד שאתה לא באמת מבין מה הוא כולל, ובעיקר - איך רוצה בו. השכול היכה בנו שוב, כעבור שנים ספורות, כאשר גיסי מצד אבי החורג, קרלו שגב ז"ל, נפל במלחמת ששת הימים. הייתי אז בן 14 ואני זוכר היטב את הרגע שבו אמי הלומת הגעגועים לאבי מגיעה לנחם את האלמנה הטריה, נויה, אם לילדה קטנה ובהריון... האירועים הטרגיים האלה הרחיקו אותי משירות קרבי והתגייסתי לגדנ"ע - פיקוד שהקסים אותי מהרגע הראשון והיה כור מחצבתי עד השחרור בשנת '94. החיבור בין הצבא לבני נוער, לחינוך, לערכים, לשורשיות וגם לרב-גוניות החברה הישראלית - זה היה המקום הנכון עבורי. משיכה מיוחדת הייתה ונותרה לי למי שרחוקים ממני - עולים חדשים, מתקשים בלימודים, בעלי

רקע משפחתי קשה, נטולי שורשים."

לכאורה מה לך, מלח הארץ - ותיק, שורשי, מבוסס - ולהווייה הזו?

"זה משהו שלמדתי מהבית, מסבא שאסף לביתו ניצולי שואה שהגיעו למושב, מאמא שתמיד האכילה עוד משהו. ראיית הזולת הייתה חלק בלתי נפרד מהבית. תמיד היה מבט שחיפש למי אפשר לעזור. במושב שלנו הוקם מעון לבני נוער בסיכון. כנער הגעתי לשם וביקשתי להתנדב - להכיר, להיות חבר, לעזור בשיעורים. ככה גדלתי וכך אני גם היום".
מתוך הנאמר, לא מפתיע כי כשאיציק מתבקש לסכם את פסגות השירות הצבאי שלו - 22 שנה - הוא מונה שני תפקידים: הראשון, קצין מגויסי כלא תל מונד, האחראי על פרויקט הכנתם לגיוס וקליטתם של אסירים שהגיעו לגיל 18. על יסודות תוכנית זו הוקם לימים מקא"ם (מרכז קידום אוכלוסיות מיוחדות); והתפקיד השני, מפקד חוות הגדנ"ע בערבה באר אורה, 19 ק"מ צפונית לאילת, מקום ייחודי רווי הווי וזיכרונות, בו הוקמה לימים גם מכינה קדם-צבאית.

"כיום אני שותף בעמותה המשמרת את מורשת הגדנ"ע, בראשה עומד נשיא 'צוות' ברוך לוי. על-פי התוכניות שאנו מקדמים, בבאר אורה יוקם 'מוזיאון הנוער' אשר יביא ברבים את העשייה הייחודית במקום ובחיל כולו".

איציק השתחרר מצה"ל בשנת '94. בתפקידו האחרון היה מפקד בית הספר להשכלה של צה"ל, שעסק בהשלמת פערי ידע (השכלה של שמונה שנות לימוד) בקרב מגויסים.

"היה לי רצון ברור להיות מורה". הוא הגיע לראיון קבלה בבית ברל, לתוכנית הסבת אקדמאים להוראה של 'צוות', וכשנשאל מי הממליצים שהביא עמו, הכניס לחדר את שלושת ילדיו: רננה, היום בת 42, גרה בהודו עם משפחתה והתאומים אייל ושחר, היום בני 40 המתגוררים בנחלה המשפחתית. הם הכבירו מילים על אבא וכשנשאלו אם לדעתם הוא צריך להיות מורה ענו בעליצות: "כן, אבל לא בבית ספרנו..."

"נכראה שעשיתי איתם עבודה טובה והתרשמו מהם. עובדה שהתקבלתי ולאחר הלימודים חוויתי פרק מרתק של 22 שנות הוראה וחינוך בתיכון 'היובל' בהרצליה. לימדתי סוציולוגיה ואזרחות. שם פיתחתי תוכנית ייחודית לתלמידים מתקשים שנקראת מב"ר (מסלול בגרות רגיל). לימים הפכה היוזמה למסלול מוכר במערכת החינוך, והיא נותנת מענה לתלמידים שצברו פערים לימודיים ובזכותה מצליחים להשלים תעודת בגרות".

המעבר שלך מהצבא לחינוך היה טבעי, אבל זה לא תמיד כך אצל הפורשים המגיעים לתחום.

"נכון. אצל רבים מהם המעבר פשוט לא מצליח. אני יכול לספר על עצמי, שגם עבורי זה לא היה חלק לגמרי למצוא את מקומי בחדר מורים; להבין שאף אחד לא הולך להכין לי קפה; להתעקש לשבת בשולחן בעומק החדר, כך שכולם פרושים מלפניי, כמו שעשיתי כשהייתי מב"ר..."

למדתי דברים רבים תוך כדי, אבל דבר אחד היה ברור לי מהיום הראשון: חינוך זה לא בפקודה. בבית הספר עברתי פרק חשוב של התבגרות נפשית, התפכחות, הבנה שהדברים יעבדו רק מתוך בנייה של מערכות יחסים, מתן דוגמא אישית, נטיעת אמון. והכל בשקט, מבלי להרים את הקול ובחינוך.

במשך שנים הדרכתי מורים חדשים מקרב הפורשים, שהיו נכנסים לכיתה זעופים, עם ידיים על המותניים, ומתחילים לצעוק כדי שיש שקט. הייתי מוריד להם את הידיים מהמותניים ומבקש מהם להיכנס בחיוך. אם כבר

”השכול היכה בנו שוב, כאשר גיסי קרלו שגב ז"ל, נפל במלחמת ששת הימים. אני זוכר היטב את הרגע שבו אמי, הלומת הגעגועים לאבי, מגיעה לנחם את האלמנה הטריה, נויה, אם לילדה קטנה ובהריון...”

באת זועף, איך ידעו שאתה באמת כועס? אם תבוא מחוץ - ירגישו מיד כשהחיוך שלך יימחק...".

לא השתמשת בעובדה שהיית מפקד, סגן אלוף, איש צבא, כדי לבנות את מעמדך בכיתה?

"ממש לא. ההיפך הוא הנכון. אף אחד לא ידע את דרגתי. לדעתי זה לא רלוונטי. אני יודע שרבים מספרים שהתלמידים מתפעלים מכך, שזה מעורר כבוד ויראה. אני חושב שזה מחזיק כמה דקות, ואחר כך כבר לא תורם כלום. כשאתה בא לחנך, אתה צריך לבוא מוכן לנתינה, פתוח ושלו אל מול כל מה שיקרה מכאן ואילך".

רייכר פרש מהווראה בתום 22 שנים, כשבאמתחתו כבר נמצא העיסוק הבא שלו - עריכת דין. פרקים מהחומר הכיר כבר כשלמד במסגרת הצבא לתואר במדעי החברה, והם עמדו לזכותו כשנרשם ללימודי עריכת דין במכללת שערי משפט. משנת 2012 הוא עוסק במקצוע ממשדו הנמצא, כאמור, בתחומי הנחלה, 40 צעדים מהבית. "מטבע הדברים אני עוסק בתחומים הקרובים אליי - נחלות, קרקעות, משפחות, וכמובן הרבה עזרה פרו-בוגו. אני עורך דין שבע, כמו שאומרת אשתי. לכן אני יכול לעזור - ועושה זאת בחפץ לב".

כעורך דין, הוא יכול לתרום רבות גם במקומות ההתנדבות שלו - כיו"ר ועדת תקנון באגודה החקלאית של המושב, וכפעיל במהלך להשבת זכויות במקרקעין לבעלי הנחלות. לכן יש להוסיף הרצאות שהוא מעביר: במועדון הוותיקים של היישוב, בפני חיילים הנמצאים בבתי כלא צבאיים, במועדון "עמך" של ניצולי שואה בנתיניה ועוד. "ההרצאות נסובות סביב מגוון רחב של נושאים שמעסיקים אותי - חינוך, משפט, שפה, יצירה. אני ממשיך להיות מעורב ופעיל בהיבטים רבים של החיים, ושואב מכך הרבה בריאות ושמחה. לבקשת צביקה פרוור מסניף נתניה אני שולח מדי שבוע שיר שכתבתי והוא מתפרסם באתר הסניף. זו עוד דרך לתת, להעשיר, בעיקר בנקודות מבט על נושאים אקטואליים ורלוונטיים".

ספרו האחרון של איציק, החמישי במספר, נקרא "ירוקים". "כל התחלה היא במצב 'ירוק', ובחיים נקרות התחלות חדשות לרוב", כותב המשורר באחרית דבר בספרו האופטימי וירוק הדפים. אך מבין תולדותיו וקורותיו, נדמה שהשיר הקצר שכתב על עץ הזית, הולם אותו במיוחד:

**אוצר שמנו הזך / בתוך פריו המר.
מעומק שרשו הרך / חוסן עצו נצבר. ♦**

"ידאו צוות"

בתקופת הקורונה נמשכה פעילות וידאו "צוות" באופן מותאם להנחיות. מכיוון שמרבית חברי וידאו "צוות" הינם מתנדבים מבוגרים, נערכה הפעילות בזום.

■ במהלך תקופה זו הצגנו את מגזין 137 (פעם נוספת, עם תוספות ועריכה מחודשת). לינק

לצפייה במגזין זה: www.youtube.com/watch?v=fbxEapglak

המגזין מורכב משלושה סרטים: ניצחון הרוח - סיפורו של תא"ל דרור פלטינ שניפגע קשה בתאונת צניחה בהיותו מפקד ביה"ס לצניחה. פלטינ הצליח בכוח רצון עז להשתקם ולהפוך למחנך. הפקה, עריכה, בימוי וקריינות: שרה רותם גיבורי. לצידה פעל צוות מתוגבר של צלמים: אריק קנה, שמעון סבג ואריה און. את התסריט כתב עמוס צוקר, שגם ערך בהנחייתו של שרה. את הסרט מלווה שירם של שלומי שבת והודה פוליקר "בגלל הרוח".

הסרט השני במגזין סוקר טיול שערך עמוס עם רעייתו בנימיניה, בתקווה שבקרוב נוכל שוב לצאת, לטייל ולטוס ליעדים יפים ומעניינים בעולם. צילם וערך עמוס צוקר, קריינות: רעיתו רותי ויס צוקר, שהייתה עמו בטיול המשותף.

■ למגזין זה צורף הפיילוט שנערך בסניף ראש העין ב-9.11.19. עוד בטרם משבר הקורונה, ובו מוצגת תוכנית לניסוי גמלאים צעירים שהצטרפו לארגון לפעילות וידאו "צוות". הפיילוט נקרא "בראש צעיר" והוא כולל ראיונות שערכה דפנה גוטוויץ עם יוזם הפיילוט איתי ויצמן, יו"ר הסניף וחברים וחברות שהצטרפו והופיעו באירוע זה. את התסריט והבימוי עשה לראשונה חברנו אלי נמזר ואת העריכה שלמה עובדיה. צלמים: אלי נמזר ויוחנן הראל.

לינק לצפייה בפייילוט: youtube.com/watch?v=gdxTQJhMYNk

■ מגזין 138 מורכב מארבעה סרטים. שניים מהם הופקו בטרם התחולל משבר הקורונה והשניים האחרים צולמו בעת הסגר על-ידי חברים, בעזרת סמארטפונים. המגזין נפתח בקריאת השיר "בקשה", מאת חיים גורי, מתוך ספר שיריו האחרון "אל המקום האחר", שראה אור לאחר מותו. קריאה: צילה גנות.

הסרט המוביל במגזין זה, סוקר תקופה היסטורית בתולדות מדינת ישראל, שבה במסגרת הסכמי שביתת הנשק הוחלט כי הר הצופים בירושלים יישאר

כמובלעת אשר על אחזקתה יופקדו שוטרים שיחלפו מדי מספר שבועות ויהיו מעין משמר ההר. בפועל, הופקדה המובלעת בידי יחידת מצוף 247 - חיילי צה"ל מוסווים. את הסרט הפיקה, תחקרה, בימה וקריינה דפנה גוטוויץ, כשליציה צילמו החברים צילה גנות, אליעזר זינגבוים, יעקב מאוטנר, אריה און, שלמה עובדיה, ואת העריכה ביצע עמוס צוקר. סרט זה נבחר על-ידי משרד החינוך כדי להציגו לתלמידי בתי הספר במסגרת שיעורי היסטוריה ואזרחות.

הסרט השני במגזין זה, עוסק בקבוצת מתנדבים מסניף "צוות" קריות, אשר עברו השתלמות והדרכה במסגרת פיקוד העורף לצורך היערכות לרעידות אדמה.

חברים אלה אוגדו ליחידה הנקראת "סער" (סיוע עזרה ראשונית) המתפקדת עד להגעת אנשי פיקוד העורף לזירת האירוע. את הסרט צילם, ראיין וערך גרשון איתן. שני הסרטונים החותמים מגזין זה של עת קורונה הינם קליפים המתייחסים למציאות החיים בצל המגפה. הראשון צולם ונערך על-ידי שמעון סבג, אשר תיעד את המתרחש ממרפסת ביתו בשכונת אבני חן במודיעין; השני צולם על-

ידי מספר חברים נמצאו בסגר ולמרות הכול המשיכו לתפקד בביתם ובחצרותיהם. את הקליפ ערך גרשון איתן.

לינק לצפייה במגזין זה:

<https://www.youtube.com/watch?v=hxCl-yq8gd0>

■ מגזין 139 מורכב משני סרטים ומוגש על-ידי בלהה אמבר. הראשון הינו סרטו של חנן קליפשיטין גמלאי "צוות" יוצא חיל המודיעין, שראיין את אל"ם בדימוס פסח מלובני, היסטוריון צבאי, חוקר, מרצה ופרשן שהיה קצין איסוף ביחידת המודיעין 8200. הפקה, תחקיר, ראיונות וקריינות: חנן קליפשיטין. צילום: צילה גנות ועמוס צוקר אשר גם ערך את הסרט.

החומר הארכיוני לסרט זה, נלקח מארכיון המרכז למורשת המודיעין, בו מבלה פסח מלובני זמן רב ובו גם נמצאים הספרים שכתב.

הסרט השני הוקרן בפעם השנייה, בעקבות פטירתה של הגושת הראשונה בחיל האוויר בתיה אורי, שהתנדבה לחיל האוויר בשנות ה-50 וסיימה קורס טייס בשנת 1954. בתיה הלכה לעולמה זה לא מכבר והסרט הוקרן לזכרה.

היא עשתה היסטוריה כאשר השתתפה במבצע קדש, בעת שניווטה את המטוסים שהצניחו את לוחמי חטיבת הצנחנים במיתלה. בימוי, צילום וקריינות:

צביקה מור, תחקיר: בלהה אמבר, עריכה: צילה גנות.

לינק לצפייה במגזין: youtube.com/watch?v=0m8SkBg9Q7w

מאת: משה אבן-פז, סגן מנהל וידאו "צוות"

מימי קדם עד ימינו: מתל-גזר לגמזו

מאת: שבתאי קו*

מפעל המים בתל גזר

מגרש הבייסבול היחיד בארץ מצוי בקיבוץ.

מוקד סיורנו במקום מתקשר למלחמת העצמאות בימי תש"ח. ב-10.6.48 תקף הלגיון הירדני את הקיבוץ וכבש אותו בהפתעה, בהשתתפות פעילה של פורעים מהיישובים הערביים באזור השפלה. אלו לא היססו לבצע במקום גם שוד וביזה. בקרב נהרגו 20 חברי קיבוץ ותשעה חיילים (כולל קבר של חייל אלמוני), ונפלו בשבי 14 נשים ו-15 גברים. לעת ערב נערכה התקפת נגד של יחידה מחטיבת יפתח, ששחררה את הקיבוץ מהפולשים. המשק נחרב ונבנה מחדש.

קבר האחים לחללי הקרב ממוקם בבית העלמין. המקום המטופח מכבד את זכר הנופלים. לידו ניתן לבקר בפארק "שורשים" המעוצב בסגנון תנכ"י. כיום מתגוררים בקיבוץ כ-300 תושבים.

גמזו - מושב גמזו ממוקם מדרום-מזרח לעיר לוד ומשתייך לזרם פועלי אגודת ישראל. ההתיישבות הראשונה במקום הייתה של קבוצת חסידי סאטמר ונדבורנא ועולים ממרוקו. שמו של היישוב הקדום השתמר בשמו של הכפר הערבי שחרב במלחמת העצמאות והיה ממוקם על תל סמוך. באתר נמצאו שרידים ארכיאולוגיים מתקופות שונות, שראשיתם בתקופת הברונזה הקדומה (3,300 לפני הספירה).

בימי הבית השני התקיים במקום ישוב יהודי. יתכן ונחום איש גמזו התגורר במקום.

על התל הסמוך ניצבת אנדרטה בשם "מצפה השניים", המוקדשת לזכר שני לוחמי הפלוגה הדתית של חי"ש תל אביב, שנפלו ב"מבצע דני" בקרב לשחרור המקום.

שם נוסף הוא "מעלות יהונתן" לזכר יהונתן איינהורן בן המושב שנפל במלחמת לבנון השנייה. מרפסת מקורה בפסגת התל (אליה ניתן להגיע במדרגות עץ), מקנה תצפית היקפית מרהיבה ביותר. יש להקפיד על הנחיות הבטיחות בשלושת האתרים.

למעוניינים במידע משלים - שבתאי קו, טלפון: 052-6007566

מסלול הטיול כולל שלושה אתרים מרשימים ובעלי חשיבות היסטורית בתולדות ארץ-ישראל בשפלת יהודה מימי קדם עד ימינו.

העתק "לוח גזר" בכניסה לתל גזר

תל-גזר - ניתן להגיע לתל הממוקם בצפון השפלה, סמוך ליישוב כרמי יוסף, בדרך עפר מקיבוץ גזר. בתקופת המקרא הייתה העיר גזר בעלת חשיבות רבה, שנבעה ממיקומה האסטרטגי: בסמיכות לדרך הים הבינלאומית (ממצרים הפרעונית לסוריה ומשם למסופוטמיה - "ארץ הנהרות" ביוונית) ודרך מרכזית ממישור החוף לירושלים.

ליד העיר נבעו מעיינות והיא מוקפת באדמות חקלאיות פוריות. היישוב הראשון בתל הוקם בתקופה הכלכליתית (כ-4,500 לפני הספירה), והוא כולל שכבות ישוב הנבדלות זו מזו כפי שעולה מהממצאים הארכיאולוגיים.

העיר נזכרת לראשונה במקורות היסטוריים ברשימת הערים שערך המלך הפרעוני תחותמס השלישי (בשנת 1468 לפנה"ס) בדרכו לארץ ישראל. תחותמס ערך 16 מסעות מלחמה - חלקם משולבים ביבשה ובים - שהובילו לביסוס השליטה המצרית על כנען, פניקיה וחלקים מסוריה.

גם במכתבי אל עמרנה מן המאה ה-14 לפני הספירה ישנם אזכורים רבים לחשיבותה של העיר הממוקמת במרכז ארץ ישראל.

גזר הייתה בתחומי נחלת שבט אפרים, אך נראה שהיא לא נכבשה מידי הכנענים. פרעה שישק מלך מצרים ותגלת פלאסר השלישי מלך אשור, כבשו את העיר במאה העשירית והשמינית לפני הספירה בהתאמה.

הממצא החשוב ביותר בתל הוא "לוח גזר" - כתובת עברית המתוארכת למאה העשירית לפני הספירה. מדובר בלוח שנה, המציין את הפעולות החקלאיות השונות ונועד ככל הנראה כתרגיל כתיבה לתלמידים.

השרידים העיקריים בתל כוללים שער מרשים, מגדלים וחומות מתקופת הברונזה התיכונה, וכן מפעל מים מרשים, המורכב מפיר ומנהרה חצובה בסלע שהגיעה אל מפלס מי התהום. במדרון דרומי למכלול הביצור שהוזכר קודם, התגלה "שער שלמה" הדומה לשערים שהתגלו במגידו ובחצור. קיימת מחלוקת לגבי התארוך - האם ליחס אותו לתקופת המלך שלמה במאה העשירית לפני הספירה או לאחריה.

מוקד מרתק נוסף באתר הוא "מקדש המצבות" המוכר כמתחם פולחני שנועד יתכן לכריתת בריתות של שבטים או ערי מדינה.

ימי תש"ח בקיבוץ גזר - הקיבוץ נוסד ב-1954 ונקרא על שם העיר הקדומה הנמצאת מדרום לו. ב-1974 התיישבו במקום גרעיני עלייה מארה"ב. וכך,

מצפה "מעלות יהונתן" בגמזו

קבר האחים בקיבוץ גזר

חידת "צוות"

מי הדמות?

הוא נולד בארץ שלא נוקתה מאשמה / לאב סוחר יינות ולאם אחות בנשמה ■ אשר גורלם כמו של רבים היה / ואז הוא מחליט לעשות עלייה.

על חזון הקיבוץ הוא אינו מוותר / אך לומד גם מקצוע תובעני ביותר ■ הוא צולל לעמקי הנפש ומגלה תובנות / ומשלב זאת עם צלילים ומנגינות.

בין אם כך ובין אם כך / הוא מחליט להתגייס לפלמ"ח ■ לאחר רצח אכזרי שביצע האויב שממול / הוחלט בממשלה על פעולת תגמול ■ שהייתה הגדולה מכל הפעולות / ואיגדה בהיקפה את כל החילות.

בדרכם אל היעד הם נתקלו בהתנגדות עזה / שלא נחלשה ולא נבלמה גם לאחר ההפגזה ■ ובעוד חלק מהכוח על הבניין מסתער / צצה בדרך עמדה חבויה בהסתר.

היא עיכבה את הציר ומנעה התקדמות / והותירה במקום שניים מחיילינו למות ■ המפקד הבין וראה שהמצב בכירע / ולחפות עליו לסגנו הוא הורה.

הוא זינק לתעלה כשמסביבו אבנים / וירה צרורות כדורים לכל הכיוונים ■ הוא חיסל תשעה מאויביו בקרב פנים אל פנים / כשבידו רק מקלע עוזי וכמה רימונים...

בכך איפשר לסיוע להגיע במהרה / ולחבור לכוחות שנלחמו במשטרה ■ תוך כשעה עתירת קרבות / הפכה המצודה לתלי-חורבות! ■ במהלך נסיגת הכוחות הקרב לא תם / ובסך הכול 18 מחיילינו מצאו את מותם.

על חירוף נפשו של הקצין בשעת הלחימה / ועל ההקרבה העילאית, על המופת והדוגמה ■ הנפש הומה והלב בגאווה מתמלא / עת הוענק לו האות שמכולם נעלה! ■ ואשר הבהיק על חזהו בצהוב / באותה ארץ אוב / נכריה וזרה / ממנה הוריו לא חזרו חזרה.

הוא פושט מדוי ומתרכז בלימודיו / מאושר עם אשתו ועם ילדיו ■ כותב מאמרים ומפורסם הפרופסור בתחומו / ואין סטודנט שאינו מכיר היטב את שמו.

הוא נפטר לפני מספר שנים / והותיר מורשתו לדורות הבאים ■ ועת הרוח תסער ותלחש לעלים / נזכור את הלוחם רב המעללים.

את גבורתו נמשיך בעתיד לתעד / ונבקר בעיר שהציבה למבצע גלעד ■ שם נעמוד דום ונצדיע לזכרו / של איש הרוח שהיה יחיד ומיוחד בדורו!

מאת: **זהבה צויקל (רס"ן)**

פתרונות לחידת "מי היה" ותשובות לזיהוי התמונה, יש לשלוח לדוא"ר bitaon@tzevet.org.il, או בדואר לביטאון "צוות", רח' ברוך הירש 14, ת"ד 2222, בני ברק 51121, או בפקס 03-6166260 (נא לציין על המעטפה: "חידת צוות"). בין הפותרים יוגרלו שלושה ספרים.

ההיסטוריה שלנו בתמונות

במדור זה אנו מפרסמים צילומים מהעבר ובחלקם מופיעים חברי "צוות". חלק מהדמויות המופיעות בתמונות אינן מוכרות או אינן זכורות. נשמח אם תעדכנו אותנו בפרטי המופיעים בתמונות

חברי "צוות" מוזמנים לשלוח תמונות מהשירות הצבאי ולציין את האירוע ואת שמות המצולמים. יועדפו תמונות מאירועים מיוחדים, אישיים או בעלי משמעות היסטורית.

מי מופיע בתמונה? מתי ובאילו נסיבות צולמה?

צילום: מיכה בר-עם, ארכיון צה"ל ומערכת הביטחון.

היסטוריה בתמונות מהגיליון הקודם (מס' 128)

את התמונה זיהו מספר חברים שצינו כי מדובר במפקדי **מבצע "חרגול"** (פעולת תאופיק) מתאריך 31.1.60. בכיתוב התמונה המקורית מאוסף ארכיון צה"ל צוינו מפקד סיירת גולני סרן יוסף קסטל, מח"ט גולני אל"ם אלעד פלד, וסא"ל יהודה (אשנפלד) גולן.

פתרון "מי הדמות?" (גיליון 128): **זרובבל (בבל) הורביץ ז"ל**

את החידה פתרו, בין היתר, צבי גינתי מהרצליה, רחלי וינברג מחשמונאים ויפתח גת מרחובות שכתב תמצית ביוגרפית על הורביץ, יליד ליטא שעלה בשנת 1932 לקיבוץ תל יוסף. הוא נודע בעקבות התקרית בה כמפקד משוריין החלוץ (פורץ המחסומים) עלה עם שיירת אספקה לגוש עציון הנצור. השיירה נתקלה במחסומים בדרכה בחזרה, והמשוריין שלו נקלע לקרב. רוב אנשי השיירה שנעצרה התבצרו על גבעת קבר הנביא דניאל (נבי דניאל) ואילו הורביץ המשיך לנהל קרב מתוך המשוריין שלו. בשלב מסוים הורה לפצועים קל לחלץ עצמם, בעוד הוא והפצועים קשה נותרו בפנים. בעוד ההמון מתקרב למשוריין הוא פוצץ אותו ובעשותו זאת הסב אבידות רבות לאויב. על מעשהו זה הוענק לו אות גיבור ישראל.

חגית מישוב, רעייתו של אפי ז"ל: "לפחות נלחמנו, מיצינו את כל האפשרויות"

אפרים (אפי) מישוב ז"ל (צילום: רון רחמים)

כשחגג אל"ם אפרים (אפי) מישוב יום הולדת 50, הוא ידע בתוך לבו כי זו תהיה בעצם מסיבת הפרידה שלו. הוא וחגית רעייתו הזמינו עשרות חברים ובני משפחה לסוף שבוע ארוך וגדוש בירושלים, שהייתה בו הרבה שמחה אך בוודאי גם דאגה ועצב. שלושה חודשים לאחר מכן, ב-22.1.2020 נפטר אפי ממחלת הסרטן.

"אפי היה אדם חזק, בריא ואופטימי", מספרת חגית, "שום דבר לא יכול היה לרמוז כי מחלה מקננת בו. לכן, כשסיפר שהוא מתקשה בבליעה, הכתובת הטבעית הייתה רופא המשפחה. זו אולי לא אנגינה, חשבנו, אבל גם לא הרבה יותר מכך...".

מכאן הדברים התגלגלו במהירות. בדיקת דם, צילום קיבה שהראה עיבוי, אנדוסקופיה ונטילת ביאופסיה.

"התוצאות זיהו משהו לא בסדר, אבל לא חשבנו שזה משהו מאוד לא בסדר...", אומרת חגית. "לא עלתה תמונה ברורה. חשבו שאולי זו דלקת ורצו לטפל בו באנטיביוטיקה".

■ ■ ■

אפי נולד באוהד שבחבל אשכול, בן למקימי המושב, בו למד והתחנך. הוא התגייס לצה"ל ובמשך 27 שנים עד לשחרורו מילא תפקידי פיקוד והדרכה בעיקר במערך הלוחם. בין השאר שימש כמ"פ בבה"ד 1, כקצין אג"ם באוגדה 80, ותפקידו האחרון היה מפקד מחוז דן של פיקוד העורף בתקופת מבצע "צוק איתן".

עם שחרורו בדרגת אל"ם עסק בביעוץ והכנה לחירום של רשויות מקומיות, שימש כמזכיר מושב שדי אברהם וכמנהל מרחב דרום של האגודה למען החייל. בבחירות לרשויות המקומיות בסוף 2018 העמיד עצמו לבחירה לראשות מועצה אזורית אשכול אך לא נבחר.

ההבנה שמדובר במשהו יותר גדול לחלילה בעיקר לאחר שאפיר ירד במשקל עשרה קילוגרמים. בדיקות ה-CT אליהן נשלח כבר היו מחשידות והוא נשלח לבדיקות דם נוספות, בהן התגלה הסרטן. בביאופסיה נוספת נקבע בוודאות - סרטן הקיבה.

"לכולם היה ברור מהרגע הראשון כי לא מרימים ידיים והיו, לצערי, רגעים רבים בהם ההתמודדות הלכה ונעשתה קשה יותר", מספרת חגית. "למרות שאפי ידע על הביטוח הרפואי של 'צוות', לא פנינו לארגון כי עדיין לא נזקקנו לו. טיפולי כימותרפיה עשינו דרך בית החולים והתרופות שנטל היו במסגרת הסל".

ביולי 2019 נכנס אפי לניתוח בבית חולים בילינסון לכריתת הקיבה. במהלכו התברר כי גרורות התפשטו בחלל הבטן והכריתה בוטלה. "הייתה

”אני זוכרת שיחה קצרה ועניינית עם עמיר שהבהיר מה עלינו לעשות כדי להפעיל את הביטוח. הדברים התבררו כפשטות ואיפשרו את הגעת התרופות בזמן. השיחה הזו הייתה משמעותית, כי הכי חששנו מבירוקרטיה שרבים חווים דווקא בשעות הקשות ביותר להם”

לנו תקווה להיאחז בה והיא נגזזה", אומרת חגית. "ובכל זאת חיפשנו כל דרך כדי להניע תהליך - כזה שאולי טרם חשבו עליו קודם".

הם הגיעו לפרופ' אבירם ניסן, מומחה בתחום ניתוחי סרטן במערכת העיכול וטיפול בגידולים בחלל הבטן באמצעות כריתת הגידולים ושטיפת הבטן בכימותרפיה. "זה היה אמור לחסל את הגרורות בצורה ישירה. עשינו שלושה טיפולים כאלה, במקביל אפי לקח עוד תרופות כימותרפיות והייתה לנו תקווה שאולי הדברים יכולים להסתדר. אבל כשהתגלה שהגרורות התפשטו גם לסרעפת, כל מה שנשאר לנו היה למשוך זמן".

■ ■ ■

כשתרופות להן הזדקק אפי לא היו במסגרת סל הבריאות, הוא פנה לעמיר להב מנהל הביטוח הרפואי של 'צוות'. "אני זוכרת שיחה קצרה ועניינית. עמיר הבהיר מה עלינו לעשות כדי להפעיל את הביטוח. הדברים התבררו כפשטות ואיפשרו את הגעת התרופות לבית החולים בזמן.

השיחה הזו הייתה מאוד משמעותית, כי הכי חששנו מבירוקרטיה שרבים חווים דווקא בשעות הקשות ביותר להם. לא קל להתמודד מול מערכת, בעיקר לא לאדם מן השורה, גם אם יש לו ביטוחים משלימים למיניהם. לא תמיד מספרים לחולה מה מגיע לו. לשמחתנו הצלחנו להימנע מכך. עמיר הפך לדמות חשובה בחודשים האחרונים לחייו של אפי, והוא הרגיש שיש לו על מי לסמוך".

הביטוח הרפואי של "צוות" בא לידי ביטוי גם בשלב בו ניסו לטפל באפי בתרופות ביולוגיות. "זה לא רק המענה המהיר, ובזמן, שכרוך היה רק בהרמת טלפון, אלא גם הימנעות ממבוכה שהייתה יכולה להיות מנת חלקנו. לדוגמה, כאשר הזמנו תרופות והתחלנו לקבלן - ובשלב מסוים היה צריך לבטל את העניין כי הן לא עזרו - נענינו בהבנה, באמפתיה".

■ ■ ■

ילדי הזוג שחר (18), קורן (16) וזוהר (14) נחשפו למצבו של אפי בחודש

עדכוני הביטוח הרפואי

דוגמאות למסמכים הנדרשים:

- **ייעוץ רפואי:** קבלה, סיכום ייעוץ, טופס תביעה.
- **טיפול רפואה משלימה:** קבלות, הפנייה של הרופא, דו"ח גמר טיפולים, תעודה מקצועית של נותן השירות, טופס תביעה.
- **בדיקה אבחנתית:** המלצה של רופא מומחה, סיכום הבדיקה, קבלה וטופס תביעה.
- **מדרסים:** הפנייה מאורתופד (פירוט הבעיה הרפואית), קבלה, טופס תביעה.
- **מכשירי שמיעה:** המלצה של רופא א.א.ג, קבלה, טופס תביעה.
- **תרופות (שאינן בסל הבריאות):** המלצה רפואית, מרשם, קבלה וטופס תביעה.

נותני השירות בארגון "צוות":

- עמיר להב - מנהל אגף הבריאות, 03-6173515
mbituah@tzevet.org.il
- אילנית לזרוב, 03-6173544
katvanit@tzevet.org.il
- עדינה שסטל, 03-6173551
tzbituah@tzevet.org.il
- ◆ פקס: 03-6166260

מוקד הבריאות של "צוות": 1-700-700-251

מאת: אילן דולפין, יו"ר ועדת הבריאות

ועמיר להב, ראש תחום הבריאות

ביטוח הסיעוד בחברת "מנורה-מבטחים"

תקופת הביטוח של הביטוח הסיעודי של "צוות" ב"מנורה-מבטחים" הוארכה לשנתיים נוספות עד 31.3.28. במקביל אושר מול חברת הביטוח, שבתום השנתיים תוארך תקופת הפוליסה בשנתיים נוספות (דהיינו ב-1.4.28 תוארך הפוליסה עד 31.3.30 וכך הלאה בהמשך).

ביטוח הבריאות בחברת "הפניקס"

הכיסוי בגין תרופות שאינן בסל הבריאות הועלה ל-4 מיליון שקל וזאת ללא שינוי בפרמיה של החברים בביטוח.

הגשת תביעות בריאות למדנס

במוקד השירות של "צוות" במדנס בוצע שינוי כדי לשפר את הטיפול בתביעות. המוקד הטלפוני, עבור "צוות" בלבד (טל' 1-700-700-251), אוחד יחד עם מטפלי התביעות וזאת כדי לקצר את התהליך. אנו מזכירים שניתן היום לשלוח את התביעות בדוא"ל: zevet@madan.es או לפקס: 03-6380399 (כולל קבלות). חשוב לזכור שיש למלא בכל תביעה טופס תביעה (ניתן להוריד באתר "צוות" או לקבל ממוקד "צוות"), ולצרף את המסמכים המלאים על-פי דרישת הפוליסה.

קבלת התרופות הביולוגיות. הוא סבל מכאבים, עוד גרורות התגלו והמצב הידרדר. יומיים לפני פטירתו, שוחחו חגית ואפי עם הילדים וכולם ידעו שהגיעה העת להיפרד.

■ ■ ■

השיחה עם חגית מישור כלל הנראה לא הייתה מתקיימת, אלמלא הייתה רוצה להעביר מסר - הצורך הקריטי בביטוח הרפואי - הגם שהסיפור האישי שלה נגמר בכי רע.

"בתי החולים מציעים טיפולים בהתאם לרמת הביטוח שיש לחולה", היא אומרת. "ביטוחים משלימים אמנם עוזרים, אך הם אינם מכסים הכול. הבדיקות, הטיפולים, הרופאים, התרופות, בחירת בית החולים - כל אלה אינם מתאפשרים לכל אחד.

יש אנשים שאומרים 'לי זה לא יקרה', אבל כשחלילה נקלעים למצב רפואי קשה, כמו זה שאפי נקלע אליו, מבינים כמה הביטוח חשוב. אני מדברת גם על הסיבות הכספיות - אבל לא רק. יש חשיבות לכך שקיים עוד גורם תומך, שאפשר לעבור איתו את הימים הקשים ביותר. הרגשנו שהאחוזה שקיימת בצה"ל ממשיכה גם אחרי השחרור.

לאחר פטירתו של אפי שוחחתי עם עמיר, הודיתי לו וחיידשתי את הביטוח הרפואי לי ולילדים. אני מרגישה שלא ויתרנו, נלחמנו כדי למצות את כל האפשרויות. לפחות לא נותרנו בתחושה שהיה משהו שיכולנו לעשות ולא עשינו".

מרץ 2019. אמרנו להם בפשטות כי לאבא יש סרטן קיבה, אבל הפגנו גם אופטימיות, נזכרת חגית. "דמותו של אפי כאדם חזק ונחוש נסכה בכולם ביטחון. סיפרנו להם על המסלול שנצטרך לעבור והם הצליחו להמשיך בשגרה שלהם - בלימודים ועם חברים. ביולי אפילו נסענו יחד לחופשה בכרתים, ובאוקטובר למרות המצב הקשה נסענו כולנו עם הוריי לברצלונה. אפי היה במיטבו, למרות מצב המחלה. בנובמבר 2019 חל יום הולדתו ה-50 של אפי והוא יזם אירוע. "הזמנו כ-20 זוגות חברים ומשפחה ליומיים גדושים באירועים לפי תוכנית שהוא התווה - טיול בירושלים, הופעת זמר, ארוחות. להרצאת אורח הזמנו את אהוד אולמרט. הוא ידע שזה עלול להיות יום ההולדת האחרון שלו, אבל היה במצב הכי טוב רגשית. אפילו הפגין אופטימיות מסוימת". חגית ואפי המשיכו לחפש דרך אחרת, טיפול אחר, רופא אחר. "הגענו לביה"ח וולפסון, אפי היה בתת-משקל. הוא היה זקוק להזנה לפני

”כשחלילה נקלעים למצב רפואי קשה, מבינים כמה הביטוח חשוב. אני מדברת גם על הסיבות הכספיות - אבל לא רק. יש חשיבות לכך שקיים עוד גורם תומך, שאפשר לעבור איתו את הימים הקשים. הרגשנו שהאחוזה שקיימת בצה"ל ממשיכה גם אחרי השחרור”

קורס התקנה ושירות למתקני קירור ומיזוג בתיים במחוז דרום
ב-20.6.29 הסתיים קורס התקנה ושירות למתקני קירור ומיזוג בתיים במכללת עתיד בבאר שבע. יו"ר ומנהל המחוז ומנהלת תעסוקה מחוז דרום השתתפו בטקס הענקת התעודות לבוגרי ההכשרה.

סל הכשרה לסיוע להשתלבות במעגל העבודה - באפשרותם של חברי "צוות" דורשי עבודה המעוניינים לעבור הסבה מקצועית שתסייע להם להשתלב במעגל העבודה, לקבל סיוע כספי למימון ההכשרה מתוך תקציב "סל הכשרה" העומד לרשות יחידת התעסוקה. קבלת הסיוע מחייבת עמידה בקריטריונים. לקבלת פרטים נוספים ניתן לפנות למנהל התעסוקה במחוזות.

כנס תעסוקה בימי קורונה - ב-26.4.20 התקיים ביוזמת יחידת התעסוקה כנס זום בנושא: תעסוקה בימי קורונה - היום שאחרי. מטרתו הייתה להציג בפני החברים את הפעילויות המתוכננות וכן לענות על שאלות. את הכנס פתחו מנכ"ל "צוות" דן נדיב וסמנכ"ל "צוות" לתעסוקה שרית רזנצוויג.

הרצאות הכנס: פתרונות מיסוי - חיים חיטמן, מנהל מחלקת ביטוח לאומי בחברת "ארצי, חיבה, אלמקייס, כהן - פתרונות מיסוי בע"מ"; שכר ופנסיה בשוק החופשי - דן ארז, יועץ לחברי "צוות"; תעסוקה ביום שאחרי: ממשיך להזדמנות - סיניה לוי, מנחת סדנאות העצמה ותעסוקה מטעם מכון שיפור. הרצאתה כללה סקירת השינויים הצפויים בשוק העבודה, טיפים לכתובת קורות חיים והיכרות עם תהליכי המיון למשרות. משתתפי הכנס הביעו את שביעות רצונם מהיוזמה ומהתכנים החשובים שהועברו בכנס.

"צוות - הטובים בחינוך"

תוכניות להסבה מקצועית וקורסים מוכוונים תעסוקה - משבר הקורונה משפיע על שוק העבודה - בישראל ובעולם כולו - ו"כללי המשחק" משתנים בהיבט התעסוקתי. כבר עתה ניתן לזהות מגמות בשוק העבודה, שידרשו הכשרת עובדים בתנאים משתנים, תוך הקניית מיומנויות עסקיות וכלים להבנת המציאות העסקית החדשה. ברוח זו, סביר כי רבים יבינו שלא כדאי לסמוך על מקור פרנסה אחד וינסו ליצור לעצמם אפיק הכנסה נוסף.

היום יותר מתמיד נדרשת יחידת התעסוקה ב"צוות" "לתווך" בצורה נכונה בין דורשי העבודה לבין המעסיקים, לתרגם נכון את המושגים המשתרשים ואת השינויים החלים, ולהתאים את עצמה למתן מענה מיטבי לחברים דורשי העבודה.

כחלק מאסטרטגיית ההשתלבות בשוק העבודה, נתמקד בהוצאת חברים להכשרות מקצועיות נדרשות וחיוניות במשק, בבחינת "מנועי השמה" חדשים מחוללי תעסוקה העונים להגדרה: הכשרות מוכוונות תעסוקה. יחידת התעסוקה, בשיתוף פעולה עם מכללות שונות בארץ ומינהל הפרישה בצה"ל, פותחים תוכניות להסבה להוראה וכן קורסים שונים ומגוונים. כל הקורסים מפורסמים באתר "צוות" - תחום התעסוקה.

תוכנית להסבת אקדמאים להוראה: "צוות - הטובים בחינוך",

שנה"ל תשפ"א - יחידת התעסוקה של "צוות" בשיתוף מינהל הפרישה בצה"ל, נערכת לפתיחת מחזור נוסף של התוכניות להסבת אקדמאים להוראה "הטובים בחינוך" לשנת הלימודים תשפ"א.

התוכניות מכשירות פורשים משירות קבע בצה"ל בעלי תארים אקדמאים למשרות חינוך והוראה בחטיבות עליונות. תוכנית ההסבה להוראה קתנה מקום של כבוד, כנדבך בעל חשיבות וערך למערכת החינוך. התוכנית מופעלת בשלושה מוסדות להשכלה גבוהה: מכללת בית ברל בכפר סבא, מכללת קיי בבאר שבע ומכללת אורנים בקרית טבעון. בנוסף לתוכניות הנ"ל, אנו פותחים גם תוכניות להסבת הנדסאים להוראה טכנולוגית באורט בראודה בכרמיאל, בסמינר הקיבוצים בתל אביב ובמכללת קיי בבאר שבע. פתיחת שנת הלימודים באוקטובר 2020. חברים המעוניינים להשתתף בתוכניות המוצעות מוזמנים לפנות למנהל התעסוקה במחוזות.

קורס מנעולנים - מחוז יהודה - ב-28.6.20 נערך טקס סיום קורס

מנעולנים במחוז יהודה. כיבדו בנוכחותם יו"ר "צוות" מוטי בר דגן, המנכ"ל דן נדיב, סמנכ"ל "צוות" לתעסוקה, מנהל תעסוקה מחוז יהודה ומנכ"ל חברת אמנות הפריצה והמיגון. מוטי בר דגן נשא דברי ברכה לבוגרים ובמעמד זה הוענקו תעודות סיום. בוגרי הקורס הביעו את שביעות רצונם מהכשרה וחלקם השתלבו בשוק העבודה.

סדנאות העצמה לדורשי עבודה חברי "צוות" - יחידת התעסוקה ב"צוות" ממשיכה לקיים סדנאות העצמה לדורשי עבודה בכל המחוזות. מטרת הסדנאות לפתח ולשפר את מיומנות השיווק העצמי בתהליך חיפוש העבודה, ולהעניק כלים לניצול הזדמנויות לתעסוקה. במסגרת הסדנאות ניתנות הרצאות בנושא שכר והיבטים פנסיוניים. הנחיית הסדנאות מבוצעות על-ידי מכון שיפור. ממשובי המשתתפים בשנים האחרונות עולה, כי הסדנאות תרמו להם רבות והשיגו את מטרתן - השתלבות החברים במעגל העבודה.

סדנת העצמה מחוז צפון, יוני 2020

סדנת העצמה מחוזות דן ושרון, יוני 2020

סדנת העצמה מחוז דרום, יוני 2020

מועדי סדנאות העצמה המתוכננות ברבעון ד' 2020: מחוז צפון - 9.11.20, מחוזות שרון ודן - 2.12.20, מחוז דרום - 6.12.20, מחוז יהודה - 10.12.20. חברים המעוניינים להשתתף בסדנאות יפנו למנהלי התעסוקה במחוזות.

סמינר עסקים קטנים ובינוניים - מחוז יהודה - ב-26.2.20 נערך סמינר עסקים קטנים ובינוניים באשדוד. במסגרת זו הוצגו מגמות וטרנדים בעולם העסקים הקטנים, וניתנו כלים לפעילות במציאות עסקית משתנה, בדגש על חדשנות, שיווק ויזמות. מנהל תעסוקה מחוז יהודה נכח בכנס, והציג את שירותי יחידת התעסוקה של הארגון.

ימי עיון: קריירה, תעסוקה ושיווק עצמי - ימי עיון בנושא קריירה, תעסוקה ושיווק עצמי, המתוכננים בחציון שני 2020: מחוז צפון - 8.9.20, מחוז יהודה - 25.11.20, מחוז דרום - 30.11.20. חברים המעוניינים להשתתף בימי העיון מוזמנים לפנות למנהלי התעסוקה במחוזות.

יריד תעסוקה וירטואלי במחוז צפון - ב-18.6.20 התקיים יריד תעסוקה וירטואלי, בשיתוף עם אוניברסיטת חיפה. במסגרת זו הוצג סרט תדמית של יחידת התעסוקה, נערכה היכרות עם מעסיקים שונים והועלו הצעות לשיתוף פעולה במטרה לחשוף את חברי "צוות" דורשי העבודה למשרות מגוונות. את יחידת התעסוקה ייצגה מנהלת תעסוקה מחוז צפון, דליה סלוצקי.

מכתב תודה

פרשתי בשנת 2009 ומאז אני עובד ברוך השם. בעקבות הקורונה פוטרתי מהעבודה ונאלצתי להיות בבית. לאחר הסרת הסגר ניסיתי למצוא עבודה ולא הצלחתי, פניתי לצוות מחוז יהודה - לארגון וציונה - ומאז הם לא הרפו לרגע עד שמצאו לי עבודה שמתאימה לכישורים שלי. היום אני עובד ברכבת הקלה בתל אביב ומאוד מרוצה. אני רוצה להודות שוב מקרב לב לציונה ולארגון על דבקות במטרה - פשוט לא עצרו לרגע עד שמצאו עבורי עבודה מתאימה.

א.י.

יחידת התעסוקה - היחידה שעובדת בשבילך

mtasuka@tzevet.org.il	טל': 03-6173535 פקס: 03-6165268 נייד: 050-4509801	ברוך הירש 14, בני ברק 5120206	שרית רוזנצוויג סמנכ"לית "צוות" לתעסוקה
ptasuka@tzevet.org.il	טל': 03-6173537 פקס: 03-6169568 נייד: 052-3255278	ברוך הירש 14, בני ברק 5120206	רונית אזולאי מזכירת יחידת התעסוקה
wzafon@tzevet.org.il	טל': 03-6173518 פקס: 04-8200326 נייד: 050-2819533	דרך בר יהודה 52, נשר 3668034	דליה קוקוש סלוצקי מנהלת תעסוקה, מחוז צפון
awzafon@tzevet.org.il	טל': 03-6173540 פקס: 04-8200326 נייד: 050-2760218	דרך בר יהודה 52, נשר 3668034	אהובה אברט רכזת תעסוקה, מחוז צפון
wcenter@tzevet.org.il	טל': 03-6173536 פקס: 03-6169568 נייד: 050-9340426	ברוך הירש 14, בני ברק 5120206	אילנה שורר מנהלת תעסוקה, מחוזות דן ושרון
awcenter@tzevet.org.il	טל': 03-6173538 פקס: 03-6169568 נייד: 054-2550058	ברוך הירש 14, בני ברק 5120206	אסתי לוי רכזת תעסוקה, מחוזות דן ושרון
wyehuda@tzevet.org.il	טל': 03-6173533 פקס: 08-9471239 נייד: 050-3329726	גאולה 4, רחובות 7627211	משה ארגון מנהל תעסוקה, מחוז יהודה
awyehuda@tzevet.org.il	טל': 03-6173545 פקס: 08-9471239 נייד: 050-2776350	גאולה 4, רחובות 7627211	ציונה דן רכזת תעסוקה, מחוז יהודה
wdarom@tzevet.org.il	טל': 03-6173542 פקס: 08-6439293 נייד: 050-8211052	בית לחם 2, בית החייל באר שבע 8477732	דניס אוחנה מנהלת תעסוקה, מחוז דרום
awdarom@tzevet.org.il	טל': 03-6173542 פקס: 08-6439293 נייד: 054-5741698	בית לחם 2, בית החייל באר שבע 8477732	רונית אזולאי רכזת תעסוקה, מחוז דרום
mjerusalem@tzevet.org.il	טל': 03-6173524 פקס: 02-6235713 נייד: 050-9895263	האלוף שאלתיאל 3, בית החייל ירושלים 9455524	שמעון מלכה מנהל תעסוקה, מחוז ירושלים
awjerusalem@tzevet.org.il	טל': 03-6173546 פקס: 02-6235713 נייד: 052-9278882	האלוף שאלתיאל 3, בית החייל ירושלים 9455524	דנה בן עזרא רכזת תעסוקה, מחוז ירושלים

כתובת הדוא"ל שלך אצלנו?

האם אתה מקבל מ"צוות" אחת לחודש בדוא"ל את ה"צוותון" - המידעון האינטרנטי של "צוות"?
אם לא - נא שלח את פרטיך האישיים בדוא"ל אל:

pkida1@tzevet.org.il

מדגם מצטוותים* באמצעות יחידת התעסוקה

מחוז צפון

יוצא חיל ההנדסה, מתגורר בלפיד, השתלב בעבודה ב-י.מ. הברקות נדל"ן, כמנהל בניין משרדים. □ **איתן סתר**, סא"ל, יוצא חיל האוויר, מתגורר במודיעין, השתלב בעבודה כאב בית במגדלי דוד במודיעין. □ **נסים כץ**, רנ"ג, יוצא חיל הטכנולוגיה והאחזקה, מתגורר בראשון לציון, השתלב בעבודה ב-י. קמחי בע"מ, כטכנאי מכונות חקלאות. □ **יעקב אברהם**, רס"ב, יוצא חיל האוויר, מתגורר במודיעין, השתלב בעבודה בגלובל יעקבי ארבר, כממונה בטיחות עבודות בנייה. □ **מאיר כהן גרשון**, רס"ב, יוצא חיל האוויר, מתגורר בראשון לציון, השתלב בעבודה בסמארט-סטפ, כאב בית במגדל מגורים בבת ים.

מחוז דרום

□ **אייל גרלנטר**, רס"ב, יוצא חיל הטכנולוגיה והאחזקה, מתגורר בבאר שבע, השתלב בעבודה כאחראי מחסן באלביט חצרים. □ **ולרי מרדכי**, רנ"ג, יוצא חיל האוויר, מתגורר בבאר שבע, השתלב בעבודה כאחראי אחזקת מכשור וציוד ביה"ס להנדסת חשמל ומחשבים באוניברסיטת בן גוריון. □ **דמיטרי טבק**, רנ"ג, יוצא חיל האוויר, מתגורר בבאר שבע, השתלב בעבודה כטכנאי בצוות IT בתחום בקרה ומיפוי תקלות מחשוב בחברת TSG. □ **יגאל עמר**, רנ"ג, יוצא חיל הקשר והתקשוב, מתגורר בבאר שבע, השתלב בעבודה כמנהל תיק לקוחות בעמידר באר שבע. □ **מספן תיהו**, רס"ב, יוצא חיל הטכנולוגיה והאחזקה, מתגורר בבאר שבע, השתלב בעבודה כעובד ייצור במדנט באר שבע. □ **דוד אסייג**, רנ"ג, יוצא חיל הלוגיסטיקה, מתגורר בבאר שבע, השתלב בעבודה בתפקיד מנהל מטבח באולמי תבל באר שבע. □ **חיים חנה**, רס"ן, יוצא חיל הקשר והתקשוב, מתגורר באור הנר, השתלב כמנהל תפעול ב-IT בחברת TSG. □ **חיים אבדורהם**, אל"מ, יוצא חיל הקשר והתקשוב, מתגורר באור הנר, השתלב כמנהל מחלקת תשתיות IT ושירותי אגף מחשוב ומערכות באוניברסיטת בן גוריון. □ **אלדד פנחס**, סא"ל, יוצא חיל הלוגיסטיקה, מתגורר בבאר שבע, השתלב בעבודה כמנהל מוסך דן בדרום.

□ **שלומי אקרמן**, רנ"ג, יוצא חיל הטכנולוגיה והאחזקה, מתגורר בחיפה, השתלב בעבודה כמנהל ענף שירותים טכניים בבית חולים הלל יפה בחדרה. □ **אלי יחיא**, רס"ב, יוצא חיל הים, מתגורר בחיפה, השתלב בעבודה כמנופאי ברב תעשיות מתכת בע"מ. □ **נסים נגרי**, רנ"ג, יוצא חיל האוויר, מתגורר ביקנעם עילית, השתלב בעבודה כמנהל מחסן ממוחשב בבית האבות הספרדי בחיפה. □ **אולג זסלבסקי**, רס"ן, יוצא חיל הים, מתגורר בקרית ים, השתלב בעבודה כמנהל פרויקטים בבית חולים רמב"ם. □ **יורם פרינטה**, רס"ב, יוצא חיל האוויר, מתגורר בנהריה, השתלב בעבודה כמנהל מטבח בעידית לוגיסטיקת הסעדה. □ **אבי בן חמו**, רס"ן, יוצא חיל הים, מתגורר ביקנעם עילית, השתלב בעבודה כמנהל אחזקה בקונסטנטין את אטש בע"מ. □ **אלי בן יגיל**, רס"ב, יוצא חיל השריון, מתגורר בקריית אתא, השתלב בעבודה כטכנאי מעבדה בגולד ליין.

מחוז מרכז

□ **גיל חלץ**, רס"ן, יוצא חיל המודיעין, מתגורר ברעננה, השתלב בעבודה כמנהל נהיגה נכונה ברשת עמל. □ **ליאור דסקל**, רס"ן, יוצא חיל משאבי אנוש, מתגורר ברעננה, השתלב כמנהל מגדל יוקרתי מידטאון ת"א, חברת נכסי אריאל. □ **שגיא יחזקאל**, רס"ן, יוצא חיל משאבי אנוש, מתגורר בכפר יונה, השתלב בעבודה כמנהל סניף נתניה בחברת עמל ומעבר. □ **קובי בר נחום**, רס"ב, יוצא חיל המודיעין, מתגורר בכפר יונה, השתלב בעבודה כאב בית במועצה לארץ ישראל יפה. □ **עופר קורן**, סא"ל, יוצא חיל הקשר והתקשוב, מתגורר בתל אביב, השתלב בעבודה כמנהל נהיגה נכונה ברשת עמל. □ **יוסי בן ישי**, רס"ן, יוצא חיל האוויר, מתגורר בראש העין, השתלב בעבודה כאב בית בבית ספר יצחק נבון במועצה אזורית דרום השרון. □ **חיים אוגד**, רס"ן, יוצא חיל המודיעין, מתגורר בחולון, השתלב בעבודה כמנהל איכות בתעשייה האווירית.

מחוז יהודה

□ **אבי אלימלך**, רס"ב, יוצא חיל הים, מתגורר באשדוד, השתלב בעבודה ב-newrest כבחונן רכב וקצין רכב. □ **חזי רביבו**, סא"ל,

* הרשימה מונה שמות חלק מהחברים שנמצא עבורם מקום עבודה באמצעות יחידת התעסוקה של "צוות".

תחום התעסוקה באתר האינטרנט של "צוות"

בפרק התעסוקה באתר "צוות" ניתן להתעדכן באשר לפעילויות שעורכת יחידת התעסוקה: ימי עיון, קורסים, הכשרות מקצועיות, סדנאות, הכוונה תעסוקתית ועוד. כמו כן, קיים באתר מנגנון חיפוש שבאמצעותו ניתן לאתר משרות המוצעות לדורשי העבודה. אנו מקווים כי תמצאו את האתר יעיל, ידידותי ונוח לגלישה.

כניסה לאתר:

www.tzevet.org.il

בקרו בדף הפייסבוק הרשמי של הארגון:

"צוות" - הבית של גמלאי צה"ל

www.facebook.com/tzevet.org

"הטובים בחינוך": מתגייסים למאמץ החינוך, התמיכה וההוראה מרחוק

בוגרי תוכנית "הטובים בחינוך" המשתלבים בתפקידי הוראה בבתי הספר, מצאו עצמם בעת האחרונה נדרשים לפיתוח ויישום מיומנויות חדשות בעידן של למידה מרחוק. הם מספרים על הבחירה במסלול ההסבה להוראה ועל המציאות החינוכית החדשה בה הם פועלים

דודי יוסף, אל"ם: לבחור לעשות משהו שאתה באמת אוהב

"מה שהביא אותי לחינוך זה לא סיפור רומנטי על ייעוד, שליחות וערכים. גם לא על מה נכון ואפילו לא מה כדאי... זו בחירה במה שיהיה לי הכי כיף, במה שאני באמת אוהב". כך אומר **דודי יוסף**, אל"ם, בן 48, בוגר מסלול אנגלית ומתמטיקה במכללת אורנים, מורה ומחנך כיתה בבית הספר עירוני ג' בחיפה.

"לפני השחרור ישבתי עם עצמי וחשבתי - מה הכי אהבתי בצבא? הגעתי למסקנה שזה היה הפרק שבו הייתי מדריך בבית הספר לחובלים. הדבר שהסב לי הנאה ושמחה היה ללמד, להיות בחברת צעירים, להדריך. המחשבה להיות מורה חלפה בראשי כבר בגיל 24. יצאתי לחל"ת של חצי שנה מהחיל כדי לבדוק עם עצמי לאן אני ממשיך. בסופו של דבר המשכתי במסלול הצבאי אבל זכרתי מה רציתי לעשות כקריירה שנייה - וניגשתי לממש את העניין בלי היסוס".

דודי, יליד חיפה, תושב יקנעם, מהנדס בהשכלתו, היה בתפקידו האחרון ראש מחלקת תכנון, ארגון ולוגיסטיקה בחיל הים. לאחר שחרורו בינואר 2020, נרשם ללימודים במכללת אורנים במסלול "הטובים בחינוך" להסבה להוראת מתמטיקה. בנוסף, רכש הכשרה להוראת אנגלית במסלול רגיל של המכללה.

לדבריו, לא זו בלבד שנהנה גם מהאפשרות ללמוד בכיתה הטרוגנית, עם אנשים שהגיעו לחינוך מכל מיני עולמות וכיוונים, אלא שהוא לא מהסס להקים עליו את חבריו לספסל הלימודים פורשי צה"ל.

למה הכוונה?

"כמי שחווה את ההוראה מקרוב בשנה החולפת, אני יכול לומר בוודאות: לקח לי שלוש ננו שניות בתוך כיתה של תלמידים, כדי להבין שאני חייב לשכוח את כל מה שידעתי, למדתי וחשבתי על חינוך והוראה, את כל מה שסיגלתי לעצמי מהצבא. פורשי צה"ל אמנם מגיעים עם התנסות מוקדמת - בהדרכה, בהוראה של תכנים - אבל אסור לשכוח שאתה עומד מול כיתה של חיילים, במדים, עם דרגות

דודי: "זכיתי להיות עוגן לתלמידים. אם שיעור הנוכחות בלימודים הפרונטליים עומד אצלנו בממוצע על פחות מ-70%, הרי שבקורונה הנוכחות הייתה סביב 88%. התלמידים היו צריכים אותנו, חיפשו את הקשר, את המענה, את דמות המבוגר האחראי"

על הכתפיים, במסגרת קורס או הכשרה כזו או אחרת - ומכאן יש לך סמכות ותוקף. כל הדברים האלה לא מתקיימים בכיתה בבית ספר. את התלמידים ממש לא מעניין מאיפה באתי, מה עשיתי לפני שהייתי מורה, מה הדרגה שלי בצבא ואיזה ניסיון פיקודי יש לי. מעניין אותם מה שקורה כאן ועכשיו בכיתה, וזו האחריות שלי לקבל מהם תשומת לב, הקשבה, עניין".

- אז איך עושים את זה?

"עושים את זה קודם כל מתוך ענווה והבנה שאתה לא יודע הכל, מתוך דבקות במשימה, מתוך מקצוענות וסבלנות אין קץ - והפנמה שחינוך זה מקצוע שאתה צריך ללמוד מאפס. יותר מכך: לפעמים, מה שאתה יודע מהצבא, מהתנסות קודמת, עלול אפילו לקלקל לך, כי תגיע לא מוכן ותהיה מופתע, לאו דווקא לטובה..."

- אז כל הדיבורים על ייעוד, שליחות, ערכים, המשך טבעי למה שעשינו בצבא, הם לא נכונים?

"מי שמגיע רק מתוך תחושת שליחות - זה כנראה לא יספיק. צריך באמת לאהוב את זה, ליהנות, להיות מאושר מכך שהצלחת להעלות תלמיד מציון 40 לציון 80. כשזה קורה, לדעתי, הדלת נפתחת לעוד דברים רבים אחרים - כי זו דרך נפלאה להעצים תלמיד ולמחוק לו את תחושת הכישלון".

- אתה מלמד מתמטיקה - מקצוע שהוא במקרים רבים אימת התלמידים. איך מגיעים איתם לחווית ההצלחה שאתה מדבר עליה?

"גם בנושא הזה דעתי שונה ממה שמקובל. מקצוע המתמטיקה הוא כלי מובהק שיכול לתת לתלמיד תחושת ערך. תלמיד שהצלח לפתור משוואה נמצא מאותו הרגע במקום אחר מבחינת הדימוי העצמי וגם החברתי. אני משוכנע שבהוראה נכונה אפשר להגיע להצלחה. זה מה שאני נחוש לעשות בבית הספר שלנו, שמתאפיין ברב-גוניות רבה מבחינת פרופיל התלמידים, ויש בו כאלה הזקוקים לקידום וסיוע".

דודי מלמד בכיתות ח' ו-ט' וכן מחנך כיתה. בכובע הזה הוא מתמקד בעידוד התלמידים להפיכת מידע - לידע. "הרי ברור שהמידע כיום מאוד זמין, נגיש, אם כי לעיתים עודף ולא אמין. אנחנו צריכים ללמד את הצעירים איך להפוך אותו לידע, כלומר להעביר אותו את המיון והעיבוד הנדרשים כדי שיוכל לשמש אותנו".

- איך אתה מסכם את החוויה שעברת כסטודנט באורנים?

"חוויה מצוינת, גישה מקצוענית ומעמיקה לחינוך, העברת ידע בצורה אפקטיבית ורלוונטית - והכל בסטנדרטים גבוהים מאוד. בתוך כך, אני מאוד מעריך את המאמץ האמיתי של יחידת התעסוקה בארגון 'צוות' ליצור מסגרת ייעודית לפורשי הצבא ולעודד אותם להגיע למערכת החינוך. התוכנית מכשירה היטב את הפורשים וההתנסות המעשית מאזנת ומעדכנת".

- נכנסת לעולם החינוך וההוראה בתקופה שכללה גם את התפרצות הקורונה ומיקדה את תשומת הלב הלאומית במורים שנדרשו "להיכנס מתחת לאלונקה"...

זו הייתה תקופה נהדרת, בה זכיתי להיות עוגן לתלמידים. אם שיעור הנוכחות בלימודים הפרונטליים עומד אצלנו בממוצע על פחות מ-70%, הרי שבקורונה הנוכחות הייתה סביב 88%. התלמידים היו צריכים אותנו, חיפשו את הקשר, את המענה, את דמות המבוגר האחראי, את זה שיסביר להם בפרטנות ובדיוק: מה זה בכלל קורונה? איך זה קשור לסביבה שלנו? מה אנחנו יכולים לעשות בקשר לכך? השיחות עם התלמידים והשיעורים שהועברו בזום היו מלאי תוכן וערך, תקופה שלא אשכח. במקביל, נמשכו גם הלימודים במכללה - במקצועות, ביעילות, מבלי לפגוע ברצף."

לסיכום מה תאמר למי שמתלבט אם לפנות לתחום?

"אבקש ממנו לחשוב עם עצמו מה הוא אוהב, מה יהיה לו כיף, מה לא יימאס עליו. אם הולכים בדרך הזו - אין כבר מקום למושג 'מורה שחוק' או 'מקצוע שחוק'. אני מאמין שמורים ומחנכים צריכים לעשות את עבודתם מתוך בחירה, הנאה, שמחה. לא כי זה חשוב - אלא כי זה מה שהלב שלך רוצה."

סא"ל במיל' תמיר: חינוך הוא המקום ללמוד, להתפתח ולהשפיע

"היה לי ברור במשך שנים שמסלול החיים השני שלי יכלול עיסוק בחינוך, בהוראה, בניהול", אומר תמיר, סא"ל במיל', נווט קרב ומדריך טיסה, יליד רמת גן, מתגורר במושב מישור. "ואמנם, עברתי הסבה לחינוך והוראה במכללת קיי, הגשתי השנה מועמדות לתוכנית 'אבני ראשה' להכשרת מנהלי בתי ספר והתקבלתי. היו לי אמנם שיחות עם חברים שפרשו במקביל אליי, שמעתי על אפשרויות ותפקידים שונים שנפתחו בפניהם - אבל לרגע לא חשבתי שאני צריך לשנות את הכוונה המקורית שלי."

תמיר השתחרר ב-2015 מחיל האוויר לאחר 26 שנות שירות, וכיום הוא מורה בבית הספר התיכון גינסבורג ביבנה. בחיפוש אחר שורש המשיכה לתחום, הוא נזכר בחוויות חיוביות שהיו לו מבית הספר, דמויות מחנכות שהותירו בו את חותמן, והתפעמות לנוכח הלהט שהיה בהן למעשה החינוך ולמקצוע ההוראה.

"כתלמיד זכיתי לחוות אכפתיות, אהבה למקצוע ומעל לכל - אהבת אדם. סמוך לשחרור הלכתי לפגוש את המחנכת שלי מתיכון בליך בו למדתי, דמות חמורת סבר שאהבתי והערכתי מאוד. המפגש איתה חיזק אותי באשר לתוכניותיי. אני מניח שגם להתנסות בצבא בתפקידי הדרכה, חניכה וליווי הייתה השפעה על כך. פיקוד וחינוך הולכים יחד. גם המפקד שלי מבית הספר לטיסה - הלך להיות מורה ומנהל. עבורי זה הדבר הטבעי ביותר."

חשוב להבין כבר בשלב הראשוני, שאתה לא בוחר מקצוע ואפילו לא קריירה - אלא דרך חיים תובענית הכרוכה בהשקעה רבה ובהתמסרות טוטאלית. נכנסתי לדבר בעיניים פקוחות, בלי רומנטיקה. ידעתי שזו הולכת להיות עבודה קשה, הכרוכה מבחינות רבות גם ב'הליכה לאחור'."

למה אתה מתכוון?

"כשאתה בצבא, רס"ן, סא"ל, יש מדרג שלם מתחתך שמטפל בדברים רבים - ואליך מגיעים רק העניינים והמקרים שלא נפתרו ברמות שמתחת. ואז, אתה יכול להיות יותר נינוח, סבלני, לשים יד על הכתף, לשקול מילים. כל ה'באפר' הזה לא קיים בבית הספר. כמורה אתה נמצא בממשק הדוק מול התלמידים בכיתה, וכשאחד מהם אומר לך משהו או עושה משהו - אתה חייב להגיב מיד ובדרך הנכונה. זה לא קל לשמוע את הדברים בלי מסננים, ממש בפנים - נדרש ממך להתאפק, לחשוב, לטפל."

שיעור ב"זום" (תמונת אילוסטרציה)

לאחר שחרורו הצטרף תמיר כאמור לתוכנית "הטובים בחינוך" במכללת קיי. "הרעיון של מסגרת עבור פורשי צה"ל המייצגת אותם לחינוך והוראה הוא נפלא. התוכנית עושה עבודה מצוינת, בעיקר בזכות היכולת שלה לפשט את המעבר מהצבא למערכת החינוך. אני מתכוון לענייני בירוקרטיים - אבל לא רק. העובדה שיש מישהו שהולך איתך את הדרך הזו היא משמעותית ביותר."

הודות לאנשי יחידת התעסוקה ב"צוות" והודות למוטי שגיט שמלווה את התוכנית מתחילתה, המעבר מהצבא לחינוך מותאם יותר ולכן יש לו סיכויי הצלחה גבוהים יותר."

תמיר השתלב בבית הספר כמורה לפיסיקה ומתמטיקה והוא מלמד בכיתות ו'. בשנים קודמות אף היה מחנך בכיתה "אומץ" - כיתה קטנה יותר המתמקדת בתלמידים הזקוקים לסיוע רב במגוון תחומים. "נכנסתי לתפקיד כמחליף ובסופו של דבר נשארתי שנתיים כמחנך. זו הייתה התנסות מאתגרת, אבל זה בדיוק סוג הדברים שרציתי לעשות במערכת החינוך."

איך עברת את תקופת הקורונה כמורה בזום?

"בהסתכלות הצבאית אפשר לראות במשבר הזדמנות. כך התייחסתי גם לאילוצי הקורונה, שחייבו אותנו כמורים להתקדם לשיטות הוראה מתוקשבות, לחפש דרכים יצירתיות להגיע אל התלמידים שבבתים, להמשיך לקיים רצף של למידה, אך בעיקר לשמור על קשר רציף ויציב עם התלמידים. מעבר לכך, לאור העובדה שאני מאמין כי המקצוע שאתה מלמד הוא הפלטפורמה שלך להפוך לדמות מחנכת ומשפיעה, גם ההיבטים האלה לא נפקדו. הקשר עם התלמידים היה חשוב במיוחד בתקופה הזו, ולא אחת עלו נושאים נוספים שקיבלו מענה, תמיכה, עידוד."

מה תאמר למי שמתלבט באם לבחור בדרך הזו?

"שזו לא עבודה רגילה, זו שליחות - והיא מיועדת לכל מי שמאמין שהכול מתחיל בחינוך. היא מתאימה לאנשים שאוהבים ללמד אבל גם מוכנים ללמוד. אני מרגיש שאני נמצא בלמידה מתמדת, מתפתח, מצליח להשפיע וזו תחושה נהדרת. מה שחשוב זה להגיע בעיניים פקוחות, מתוך נכונות לעבוד קשה."

כאנשי צבא לשעבר, אנחנו מגיעים לתחום עם הרבה כלים שימושיים. כמי שבא מחיל האוויר, אני מרגיש שיש תרבות שלמה של בחינת אירועים, תחקירים, מתן משוב אפקטיבי, שהייתי רוצה להנחיל במערכת. כשאני מדבר על חניכה וליווי, אני מתכוון לא רק לתלמידים אלא גם למורים ואנשי צוות, שיכולים לצאת נשכרים מכך. אני מתכוון להמשיך להתפתח בתחום ולהשפיע ככל שאני יכול."

תמיר: "לאור העובדה שאני מאמין כי המקצוע שאתה מלמד הוא פלטפורמה להפוך לדמות מחנכת ומשפיעה, ההיבטים האלה לא נפקדו בתקופת הקורונה. הקשר עם התלמידים היה חשוב במיוחד, ולא אחת עלו נושאים נוספים שקיבלו מענה, תמיכה, עידוד"

תשתית הקשר הנייח בסיני (1967-1982)

מאת דניאל רוזן, הוצאת העמותה להנצחת חיל הקשר והתקשוב, יהוד-מונוסון, 2020

תשתית הקשר הנייח בסיני היא פרק חשוב ומיוחד בתולדות משרד התקשורת וחיל הקשר והתקשוב. לאחר מלחמת ששת הימים נדרש החיל לספק קשר באזורי פריסה ולחימה שונים מאלה שהיו ערב המלחמה. חצי האי סיני היה אתגר מיוחד, מפאת השטח הגדול, פי שלושה ממדינת ישראל, והמרחק הרב, מאות קילומטרים, מתשתיות התקשורת בישראל.

בסיום הלחימה נדרש להקים תשתיות תקשורת נייחות בהיקף מהותי כדי לאפשר קשר באיכות ובהיקף בקווי ההגנה החדשים. משרד התקשורת נחלץ לביצוע המשימה והקים את התשתיות בשיתוף פעולה מלא עם אנשי החיל. מיד בתום הלחימה שוקמו כבלים מצריים; הותנע תהליך הנחת כבל קואקסיאלי מבאר שבע לרפידיים; הוקם מערך עורקי רדיו טלפון בין ישראל לסיני ובתוך סיני; נפרסה מערכת כבלים תת־קרקעיים ענפה בסיני; בהמשך הושקעו מאמצים רבים לקשר קווי למעוזי קו התעלה.

במלחמת יום הכיפורים הונח כבל תת־קרקעי שחצה את תעלת סואץ, חיבר בין רפידיים לבסיס נחשון, שדה התעופה פאיד - וסיפק תקשורת פיזית לכוחות צה"ל בגדה המערבית של התעלה.

לקשר האיכותי והאמין בין כוחות צה"ל בסיני ובין סיני למרכז הארץ הייתה חשיבות מבצעית ולוגיסטית מיוחדת, והשפעה חיובית על מורל הכוחות בסיני. לאחר הסכם השלום עם מצרים פורק הצידוד שניתן היה לפרקו. את המשימה לתעד את הפעולה החשובה הזו בתולדות חיל הקשר והתקשוב, נטל על עצמו, לפי מיטב המסורת, אל"ם דני רוזן, שהיה בכיר בחיל ומנכ"ל משרד התקשורת. הספר מיועד לדור הצעיר של המשרתים בחיל ומטרתו לספר כיצד התמודד החיל עם האתגר של מתן שירותי קשר איכותיים במרחב הגדול של סיני, לתאר את המערכות שהופעלו, לכבד ולהעריך את האנשים שעשו במלאכה ולהעלות על נס את תרומתם החשובה של עובדי משרד התקשורת, בלעדיהם לא היו עומדים במשימה. הספר הוא תוצאה של מאמץ ממושך לאיסוף מידע בארכיונים וראיונות עם אנשים רבים.

עמותת יוצאי חיל הקשר והתקשוב מטפחת במסירות ובמקצועיות את מורשת החיל ומהווה מופת לעמותות אחרות בתחום זה.

מסעות חיי

מאת: ירמי אולמרט, הוצאת קונסטנטו נאוו, 2020

למדף הספרים של גמלאי צה"ל נוסף ספרו החדש של תא"ל בדימוס ירמי אולמרט על פרקי חייו. ירמי פורס בפני הקוראים בספרו האוטוביוגרפי את מסע חייו שהחל לפני קום המדינה וממשיך בתנועת בית"ר ובקריירה הצבאית, אשר למענה ויתר על אהבתו הראשונה: החקלאות. ירמי נפצע קשה בלבנון במהלך מלחמת לבנון הראשונה בהיותו מפקד חטיבת מילואים. הפציעה הקשה חייבה אשפוז ממושך ושיקום ארוך.

הוא משתף את הקורא בשלבי השיקום - מסר לעידוד לנכים. בולט בכל סיפור בספר כי ירמי הוא איש של אנשים, ציוני נלהב ומסור, איש של פרטים, קפדן וממושם. הניסוח בספר רווי פרטים ("קבלתי טלפון... הכנסתי למעטפה חתומה... הבאתי לראש הלשכה...") אך נטול

הרגשת חשיבות מוגזמת. בולטת הצטננות. סיפוק רב במיוחד חש ירמי בתפקידו כראש מינהל הסגל. בתפקיד זה שמח על האפשרות לטפל בקידום של קצינים ולשפר את עבודת המטה בתחום המינוריים. הפרק, כמו כל הספר, עמוס בשמות של קצינים רבים מאוד. הקשר המשפחתי המכובד ("אח של ראש ממשלה לשעבר") מוזכר בספר בתמצית, לא כיעד להתהדרות שחצנית.

ירמי כואב את לבו בטרם עת של ידידו הקרוב אלוף דורון רובין. דורון מופיע בספר בתחנות שונות בחייו של ירמי. הוא מעריך את דורון. קשר אחר מוזכר בהרחבה ראוי הוא עם אל"ם נביה מרעי, סגן מפקד אוגדת עזה, שנפל ב-1996. ירמי וחברים יזמו הנצחתו של נביה במצפה ובמטווח ליד קיבוץ נירים, בכפר חורפיש ובעמותה ("לאורו נלך").

תפקידו האחרון של ירמי בצה"ל היה מזכירו הצבאי של שר הביטחון משה ארנס (הוא מילא אז 24 בלוקים של רישומים ורישומות, כדבריו). תפקיד אחרון ראשון של ירמי היה בעקבות הבחירות לרשויות המקומיות ב-1992. במועד זה נבחרו האחים אהוד לראש עיריית ירושלים וירמי לראש המועצה המקומית גבעת שמואל.

פעילותו של ירמי במועצה היה מלאת הישגים, אך החיים לא היו קלים, והוא העדיף לסיים אחרי ארבע שנים ולא להשלים את השנה החמישית לכהונה.

תפקידו ההתנדבות הבאים במספר עמותות, ובהן איגוד הכדורסל וארגון "צוות" (חמש שנים כמנכ"ל בשכר ואחר כך בהתנדבות בוועדת קשרי חוץ וטקסים), זוכים אף הם לאזכור נרחב. אין ספק ירמי הוא איש של התנדבות ונתינה.

בסוף מעגל

מאת: זהבה צויקל, הוצאת נב, 2020

בספר, שהוא אוסף של 13 סיפורים השזורים במעגלי החיים והמוות ובאנשים הנקלעים ביניהם, משתפת אותנו זהבה צויקל בתובנות של ספר פרוזה ראשון שלה. כמה קל להמריא איתה ברגע אחד אל פסגות האהבה והאושר ובמשנהו לצלול לתהומות הקנאה והשנאה. גומעים את גביע החיים עד תומו, ורקדים את ריקוד החיים עד שנסגר המעגל ואחר נפתח במקומו - מפתיע ומסעיר מקדמו.

בסיפוריה מהלכת זהבה על הגבול הדק המפריד בין שפיות לאי-שפיות, בין דתיים לחילוניים, כפי שחוויה בשירותה הצבאי כקצינה בחיל האוויר כאישה דתיה.

בעיקר מנסה זהבה לטוות חוטי-קסם, לגשר בין קטבים ולקרב ביניהם. בסוף מעגל כאמור הוא ספרה הראשון בפרוזה, לאחר 12 ספרים מחורזים, בהם ספרי ברכות לכל אירוע, ספרי ילדים חמודים ומחנכים, ספר על שמירת אורח חיים בריא, וקובץ "רגעי קסם", ארבעה ספרים המכילים שירי אהבה מקבילים לעונות השנה, המלטפים את הנשמה. זהבה היא משוררת וסופרת, מנחת-טקסים וקריינית, ובהכשרה אחת מוסמכת. מהרקע הרחב שלה ומשירותה הצבאי הארוך שאבה זהבה השראה לסיפוריה המרתקים - סיפורים שנועדו להפיח תקווה בלב אנשים, לשפר את חייהם ולהעלות חיוך.

פשיטה לילית, פעולות התגמול מהגנה ליוזמה

מאת: עוזי עילם, הוצאת ידיעות ספרים, 2020

עוזי עילם נשא בעברו כובעים משמעותיים רבים: לוחם ומח"ט, מנכ"ל הוועדה לאנרגיה אטומית וראש מפא"ת ומדען ראשי של מערכת הביטחון. מקריאת ספרו האחרון על פעולות התגמול נראה כי תקופה זו נחרתה בעיניו וחשובה לו יותר מכול.

הספר כולל (בעמ' 44) רשימה מלאה של פעולות התגמול בשנים 1953-1956. הישובים אידנא, רנטיס, בית סירא, תרקומיה, נחלין בגדה המערבית של ירדן, עזה וחאן יונס ברצועה ויעדים בגולן הסורי - כל אלה מוכרים היטב מהעשורים האחרונים למפקדים בצה"ל, אך בקריאת מהלך המבצעים הם יוכלו להפנים עד כמה מורכבת הייתה ההתמודדות הצבאית בתקופה ההיא.

ספר זה אינו מקור יחיד על פעולות התגמול.

אתר עמותת הצנחנים היטיב במשך השנים להעלות את פירוט המבצעים. ובכל זאת, הוא כולל תוספות ייחודיות המבוססות על מסמכי ארכיון צה"ל ועדויות מפקדים וחיללים בגוף ראשון.

עילם בוחר לפתוח את ניתוח שיטת הלחימה של פעולות התגמול בסקירה נרחבת על "פלגות הלילה" של וינגייט (פלגות - לא פלוגות, כפי שכתוב בספר - S.N.S - Special Night Squads). החשיבות של פלגות הלילה היתה במתן לגיטימציה להתנגדות המזוינת של היישוב היהודי. בפעילות המבצעית אז היה שימוש בהטעיה, הסוואה וסיוור יום מוקדמים לקראת פעילות לילה.

התפנית החשובה בחשיבה הצבאית שהביא עמו אורד וינגייט ("הידיד"), המשיכה להשפיע על הדורות הבאים של כוח המגן בארץ ישראל. אריאל שרון, מאיר הר ציון ביחידה 101, לוחמי גדוד 890 בהמשך ובעקבותיהם תורתו של וינגייט הייתה לנחלת כלל צה"ל עד היום.

לאחר מלחמת העצמאות לא הייתה לצה"ל יכולת אפקטיבית להתמודד עם איום ההסתננות ועם פיגועי הטרור. רוח הלחימה שאפיינה את צה"ל במלחמה היא התפוגגה. כשירותן של היחידות הייתה נמוכה, כי מפקדים מנוסים עזבו את הצבא ועולים חדשים רבים שגויסו התקשו להסתגל. התשובה, "מחוז לקופסה" במושגים של אז, הייתה יוזמה של אל"ם מישאל שחם, מפקד חטיבת ירושלים, לקרוא לאריק שרון להקים את יחידה 101, והשאר היסטוריה.

בספר ניכרת ההערכה הרבה (עד הערצה) למנהיגותם של שני מפקדים-לוחמים אלה. עילם רואה חשיבות בהנחלת הניסיון המבצעי המיוחד שנרכש אז והפיכתו לנכס צאן ברזל בצה"ל לאורך שנים.

לאחר סקירה שיטתית של כעשרים מבצעים, נדרש עילם ללקחים ותפניות בגיבוש עוצמתו של צה"ל (הגדרה יומרנית, תוכן לא מחדש), ופרק סיכום של השוואה בין האיומים אז והיום. מסקנות עיקריות - להעביר את המלחמה לשטח האויב ולטפח מרכיב קרקעי בלחימה בנוסף לחיל האוויר.

צבא של איש אחד - צבי שור פרקי חיים

תא"ל צבי שור מצא לנכון להעלות על הכתב את פרקי חייו המעניינים. בשמונים וחמש שנות חייו מלא צבי תפקידים רבים מאוד. רשימת התפקידים כשלעצמה משתרעת על שני עמודים, בתוכם שירות צבאי מגוון בחיל הים והשיא - בתפקיד היועץ הכספי לרמטכ"ל.

הפרק בקורות חייו של שור אשר משך את תשומת לבי בספר נקרא "צבא של איש אחד". לא תאמינו - פרק זה מתייחס לתקופת היותו של צבי מנכ"ל התאחדות היהלומנים. הוא מביא סיפור מרתק על ענף פעילות מרכזי במשק הישראלי ובעולם, הכולל היבטים נסתרים רבים של תעשייה המבוססת על סגירת עסקאות בלחיצת יד ("מזל וברכה") ומגיעה מדי פעם גם למשטרה ולבתי המשפט.

פרק מיוחד "צוות אחים גם יחד" מוקדש לשבע השנים של שור כיו"ר ארגון גמלאי צה"ל. הוא נכנס לתפקיד זה אחרי אלוף משה נתיב, שנחשב ליו"ר דומיננטי בתולדות הארגון. בספר מתאר שור את קשת הנושאים החשובים שטיפל בהם. החשוב ביותר בהישגיו אז - הקמת שכונת גבעת טל והגנה על זכויות הגמלאים.

כיום עומד צבי שור בהתנדבות בראש ארגון שראל - מתנדבים מחו"ל לסיוע

בבסיסי צה"ל - שליחות חשובה לחיזוק הקשר של העולם עם מדינתנו. בעיסוק נוסף הוא מוביל קבוצה שנועדה להשפיע על הצטיידות בלייזר רב עוצמה ליירוט טילים ורקטות במקום המערכות הקיימות.

הספר מעניין גמלאים בעיקר על רקע הלקחים שמשתרף צבי מהפרקים האזרחיים בחייו. אין ספק, שהוא סמכות מובהקת להיכרות עם מקומו של תקציב הביטחון בחיי המדינה ואיש מנוסה בחיים הציבוריים.

נדב החגב

מאת יאיר בן שלום, הוצאה עצמית, 2020

נדב הוא דמות שובבה והרפתקנית, חגב חביב הקם מדי בוקר לעוד יום של חוויות ומפגשים עם בעלי חיים אותם הוא פוגש לאורך היום... במפגשים הללו הוא מאפשר לעצמו לחוש ולדבר על תחושות ורגשות כמו: בלבול, תסכול, אכזבה וכמובן, אהבה...

הספר כתוב בחריזה נאה, מדויקת

וקולחת, וגורם לילדים ולהוריהם להתאהב בחגב השובב, ובעיקר, לדבר עם הילדים על רגשות ולאפשר לאנשי החינוך ולמבוגרים לקיים עם הילדים את השיח החשוב הזה. הספר מסתיים בסוף שמח ואופטימי. הספר אויר באיורים שמחים ומשובבי לב בידי יעל כפיר ועוצב על-ידי אסף רביץ רוטר.

הספר יוצא לאור באמצעות הדסטארט - מימון ושיתוף המונים ויופץ לרוכשי הספר לפי בחירתם.

המחבר, אל"ם מיל' יאיר בן שלום, חבר "צוות", בתפקידו האחרון בצה"ל ראש מחלקת הנפגעים ובאזרחות מנהל בית ספר יסודי בזיכרון יעקב, מנהל כיום את היכל הזיכרון הממלכתי לחללי מערכות ישראל בהר הרצל. נדב החגב הוא ספרו הראשון היוצא לאור. שני שירים שלו ראו אור והולחנו.

מן הגורן ומשדה הקרב - אוסף סיפורים

מאת: חגי כהן, הוצאת מנדלי מוכר ספרים ברשת, 2020

ספרו של חגי כהן הוא דוגמה מעודדת לסוג כתיבה המאפיין אנשים רבים, שהחליטו בגיל מתקדם להעלות את הכתב סיפורים מחייהם. זו אינה ביוגרפיה מתודית כרונולוגית מילדות עד הלום, אלא אוסף של אירועים בעלי עניין, אשר כמעט לכל אחד מהם לקח בציוד לקרוא של ימינו. הסיפורים אינם בהכרח אמיתיים, בוודאי לקוחים מחוויות שונות מהסביבה המגוונת של המחבר. לפנינו אוסף של מחשבות על אהבה והתמודדות עם משברים.

כמה סמלי לספר של שרינור ותיק לפתוח בסיפור שכותרתו "עמק הבכא". הקורא התמים חושב מיד על תיאור נוסף של הקרב הקשה והמהולל ההוא מיום כיפור. ממש לא. כך נפתח ספר של מפקד אוגדה משורינית, המתנדב לסייע לנפגעי הלם קרב ומשתף בחוויות שלהם-שלו.

בעיניו של חגי הספר הוא ניסיון לגשר על הפער הרחב שבין הדמיון למציאות, בין האמונה לאשליה, בהווה היום יומית של חייו. שמו של הספר מחבר את שתי הרגליים עליהן עומד חגי. האחת, הגורן - הבית בו נולד וחי כל נעוריו בחולדה, עם פסלה של בתיה לישנסקי על העטיפה לזכרו של אפרים צ'זיק (המפקד שנפל בקרב על הגנת המקום). כאן מקומם של סיפורי חוויות הנעורים באוסף הזה, כולל משקעים של זוועות השואה שנשאו חברי הקבוצה בסתר ליבם. הרגל השנייה - שדה הקרב - מקשרת אותנו לשירותו הצבאי הארוך של חגי.

ישראל ערבים זה לזה

מאת: הרב חניאל פרבר

מעולם

לא חוותה האנושות את התחושה של גורל משותף, או סכנה משותפת, באופן כה גלוי וברור. אמנם, אין זו הפעם הראשונה שהאנושות כולה נמצאת בסכנה בשל אסון טבע, מחלה או אלימות חברתית, אולם המאבק של הימים האלו מצליח לחצות את כל הגבולות והחומות. אויבים וידידים, שכנים ורחוקים, מתמודדים יחד כנגד גניף הקורונה המאיים בשלל השלכותיו. וכך, המלחמה בנגיף המסתורי, מחברת ציבורים שונים מכל חלקי עולם לעשייה משותפת כנגדו.

רעיון הערבות ההדדית מופיע לראשונה מאז תקופת המקרא בסיפורו של יהודה בן יעקב, הנפגש עם אחיו יוסף, המשנה למלך מצרים, כדי להציל את אחיו בנימין. בדו-שיח המתקיים בין שני האחים, מטיח יהודה ביוסף דברים קשים. בתוך דבריו מסביר יהודה מדוע הוא מתמסר לעניין זה יותר מכל אחיו: "כי עבדך ערב את הנער" (בראשית מ"ד, ל"ב). לשון זו של ערבות, מזכרת קודם לכן כאשר יהודה בן יעקב משכנע את אביו לשלוח עמו את בנימין: "אנוכי אערבנו..." (בראשית מ"ג, ט').

על-פי דעה בתלמוד (בבא בתרא קע"ג, ע"ב) לומדים את דין הערבות מיהודה - ערבות שבה הערב עומד במקומו של הלווה כאילו הוא עצמו קיבל מהמלווה את הכסף. כך יהודה שיעבד את עצמו באורח מוחלט לבנימין, כאילו הוא עומד ממש במקומו, ומתמסר להצלתו כשם שאדם נלחם להצלת עצמו.

על ערבות הדדית כערך אוניברסלי אנו קוראים גם בכתובים: "הלא פרוס לרעב לחמך ועניים מרודים תביא בית כי ראית עירום וכיסיתו ומבשרך לא תתעלם" (ישעיהו נ"ח, ז'). הדת היהודית הרואה בערך חשוב זה - ולא רק היא אלא גם דתות אחרות - היבט חשוב באחריות שלנו על הזולת, שהיא חלק יסודי בהיותנו בני אדם.

המציאות האנושית בנויה על התלות בערבות הדדית. האדם אינו יכול למלא את צרכי מחייתו הבסיסיים ללא ערבות הדדית עם אנשים חיים בסביבתו. אמפתיה וחמלה כלפי חלקים שונים ומגוונים בחברה הישראלית, יוצרים סולידריות וערבות הדדית המוצאות את ביטוינן בעתות משבר והדבר מוכח בכל שעת מבחן. אחת האמרות החשובות בפרקי אבות היא: "ובמקום שאין אנשים השתדל להיות איש" (פרק ב', ה'). העוצמה המוסרית האדירה של אמרה זו, מגולמת בווייתור על כל הדדיות. האחריות לזולת ושותפות הגורל הם חלק יסודי בהווייתנו. כבני אדם אנו מצויים להתנהג בצורה אנושית ולגלות אכפתיות ודאגה לאלה שסביבנו מכוח הצייון המוסרי הפנימי מבלי לצפות לתמורה. המשפט הידוע "כל ישראל ערבים זה לזה" (מסכת שבועות ל"ט, ע"א), הוא ביטוי שטבעו חכמים כדי לציין את הסולידריות בין יהודים ואת אחריותו של כל יהודי לשלומו ולרווחתו של חברו.

משפט זה מתבסס על כך, שכל אחד מאתנו אחראי על עצמו, על הסובבים אותו ועל החברה - ולא מצפה שמישהו אחר יהיה אחראי עליו או יחזיר לו מידה כנגד מידה בתמורה להשקעתו ולדאגתו.

ראוי לציין שמשמעותו המקורית של המשפט: "כל ישראל ערבים זה לזה" היא שכל יהודי נושא באחריות לקיום המצוות של חברו. אולם, עתה רווח הביטוי במשמעות שונה, לפיה כל יהודי אחראי על שלומו ורווחתו של חברו. ערבות הדדית היא אחריות של הקהילה כלפי כל אחד מחבריה - ושל כל אחד מחברי הקהילה כלפי הכלל. ערך זה קיים בתרבויות שונות, וגם בימינו ניתן לראות בו שורשים הקשורים לכך שבני אדם הם יצורים חברתיים מאז ומתמיד ושיתוף הפעולה מאפשר את הקיום של כל אחד מהפרטים. הערבות מבוססת על ציפייה של כל אחד מחברי הקהילה, לכך שאם בבוא היום יזדקק לעזרה, יהיה לו על מי להישען. הערבות ההדדית היא בחירה של בני האדם לקיים חיים המתבססים על מחויבות בין אחד לשני, תוך נתינה ואף הקרבה של האחד למען האחר.

על ערכה ומהותה של הערבות ההדדית שוחחנו עם ארבעה חברי "צוות": אל"ם יוסי הורוביץ, לשעבר מפקד מרכז הל"א של כוחות היבשה, סא"ל הרב מנשה מנחם, לשעבר רע"ן כשרות ברב"צ, רס"ן שמשון ממליה, לשעבר קצין שלישות גדנ"ע ורס"ן נפתלי צוריאלי, לשעבר רמ"ד אחזקה מרכז בינוי.

מדוע חשוב לקיים בחברה ערבות הדדית?

אל"ם יוסי הורוביץ: חברה שהפרט בה חי בשלווה וכמעט ללא דאגות הינה חברה בריאה, חברה שהשמחה שורה בה. עזרה הדדית הינה אחד מהכלים הבולטים היכולים להביא חברה למצב זה.

ללא עזרה הדדית, הפרט בחברה מתכנס עם צרותיו בתוך עצמו, תאים משפחתיים מאבדים את יציבותם וילדי משפחות עם בעיות מוצאים את עצמם בנחיתות מסוימת מול ילדי המשפחות הבריות. בכדי להתמודד עם חברה הסובלת מקשיים, חובה על פרטים וקהילות להירתם ולטפל בנקודות המביאות את החברה לחולשה. טיפול כזה הינו תוצאה של מימוש הערבות ההדדית.

סא"ל הרב מנשה מנחם: אם נחפש את "סיסמת החיים" או את סוד קיום העולם בשתי מילים, נמצא אותם בצמד המילים "ערבות הדדית".

ה"ערבות" מתפרשת לשני כיוונים ושניהם מחויבי המציאות. האחד, כפשוטו, ערב, כדוגמת ערב להלוואה העומד ונותן תוקף וכוח לאותו אדם הזקוק לכך, לקבל את ההלוואה או התמורה הנדרשת, כאשר הוא יודע שיש מי ש"עומד מאחוריו". זה נותן לו את הכוח לעמוד ולקום על רגליו ותקופת השנה הזו, בראותו ישראלים רבים הנמצאים בחל"ם, ללא פרנסה והכנסה, ברור עד כמה זקוק כל אחד ל"גב" חזק מחברו.

הפירוש המעשי השני, הינו להיות מעורב או מעורב בנעשה בחברה, וזאת כדי להביא לפיתוחה וקידומה של החברה בעולם, בו אדם אחד לבדו אינו מסוגל להגיע לכלל שלמות. "לא טוב היות האדם לבדו" נאמר על אדם הראשון ומתאים בכל זמן, לכל אחד מאתנו, כך שללא "ערבות" אין קיום והתקדמות בחיי העולם. הדבר בא לביטוי בדברי חכמים בכל דרך אפשרית - במשנה, בתלמוד ובהלכה עצמה, בכלל המצוות שבין אדם לחברו, שהינן חלק נכבד מכלל חיוב המצוות. אחת הברכות השימושיות ביותר הינה ברכת "בורא נפשות רבות" הנאמרת לאחר כל שתיה או אכילה קלה, ובה נאמר: "חסרונך על כל מה שבראת". החיסרון של כל אחד מאתנו נמצא אצל הנברא השני, והוא זה שיכול להשלים לי את הנצרך; אני, משלים בכלים שלי את חסרון האחרים. ברכה זו, חוזרת על עצמה לעיתים עשרות פעמים ביום, ללמדנו דרך חיים. כך, הערבות הדדית אינה תרופה לשעת חירום - אלא דרך חיים יומיומית ההופכת מהרגל לטבע שני.

רס"ן שמשון ממליה: עם ישראל בהיותו בגולה במשך כמעט 2000 שנה, פיתח וקידם את נושא הערבות ההדדית לרמת פעילות גדולה בקהילה, וזאת בהסתמך על תורת ישראל הכוללת מצוות רבות שבין אדם לחברו.

במקרא אנו עדים לתופעות של ערבות הדדית. בכניסה לארץ ישראל שבטי עבר הירדן המזרחי, ראובן, גד וחצי שבט המנשה, מתנדבים לצאת ולסייע ללחימה על כיבוש הארץ יחד עם שאר השבטים. מדובר בארבעים אלף איש ועוד מקרים רבים. ערבות הדדית הינו ערך יסודי בעם ישראל, שנבע בעיקר מחיים משותפים בתוך קהילה מודרת, שצריכה לדאוג לצרכי הפרט והכלל ולתת מענה בכל מצב בתחום הכלכלי, החברתי והדתי. זאת למרות שעם ישראל היה ללא עצמאות מדינית. לדוגמא, בוועד ארבע הארצות שסייע רבות לציבור במאה התשעה עשרה, במקביל לתנועה הציונית ששאפה להקים בית לאומי לעם היהודי בארץ ישראל, התנדבו אנשים מובילים בתחום הכלכלי והמדיני לסייע לעם ישראל. הלורד רוטשילד עסק בפיתוח המושבות ופרנסת החלוצים, משה מוונטיפיורי בבניית שכונות בירושלים וסיוע לקהילות שונות. לדוגמא עלילות דמשק, בשנת 1840 וכן הקמת מוסדות חינוך של חברת כל ישראל חברים וארגונים נוספים כגון "הג'וינט", "היהודה" ועוד. כך גם בהמשך - עם קום המדינה קמו גופים ממשלתיים לסייע לקלוט עולים רבים מארצות ערב וממחנות הפליטים באירופה, דבר שהביא להתעצמותו של עם ישראל בארצו.

כולו, כולל הטף, שהם התינוקות שהיו נאספים בבית המקדש. מנהיגי העם היו קוראים בפני העם בתורה, פרשיות אחדות, מתוך מטרה לשמוע ולשמור את דברי התורה. מצווה זו, ממחישה את גודלה ותפארתה של הערבות ההדדית.

מתי הערבות ההדדית חשובה יותר ברגעי משבר או בשגרה?

אל"ם יוסי הורוביץ: מהותה של הערבות ההדדית, הינה הענקת רשת ביטחון לשלומם ולרווחתו של האחר הנזקק. הערבות ההדדית באה לידי ביטוי בצורות שונות כגון עזרה כספית, תמיכה נפשית, שיקום תנאי המגורים שנפגעו וכו'. לכן אפשר לומר שבשעת משבר הצרכים עמוקים יותר והעזרה והערבות ההדדית נחוצות יותר.

סא"ל הרב מנשה מנחם: משפט מפורסם אומר: "מי שאין לו זמן בשבילך בשגרה, לא ימצא את הזמן בשעות משבר". זו אינה "קלישאה" אלא תנאי הכרחי להתנהלות משותפת. לראות צוותים טכניים רבים העומלים סביב מטוס אחד, כל אחד בתחומו - טכני, קשר, חימוש ועוד - ולבסוף עולה למטוס טייס אחד לבדו, שעל כתפיו המשימה כולה, זוהי תמונה הממחישה את הכלל ההכרחי לחיים: "כולם בשביל אחד, ואחד בשביל כולם". זו דוגמא לערבות הדדית.

רס"ן שמשון ממליה: "בימינו הערבות ההדדית קיבלה תנופה גדולה, בעיקר גופים פרטיים - גמ"חים למיניהם עבור נצרכים בכל תחום אפשרי, עמותות המסייעות בהעברת מזון למשפחות נזקקות ועוד. אין ספק שהעם מתלכד בעת משבר כדי לסייע, יותר מאשר בעת שגרה. דוגמא מרגשת ניתנה במבצע "צוק איתן" - לאחר נפילתו של חייל בודד, פנו לציבור שייטול חלק בלוויה. אלפים רבים הגיעו וליוו אותו למנוחת עולמים. זו גם דוגמא לערבות הדדית. בימים אלו, בהם אנו עוברים את תהליך ההתמודדות עם המגפה, כל אחד מאיתנו שומר על כללי משרד הבריאות, כדי לא להדביק אנשים אחרים. אמנם זו ערבות הדדית על-ידי הסתגרות ובדידות - אבל זו ערבות הדדית בגדולתה. לסיכום, עם ישראל התברך מאוד במידת הערבות ההדדית לפרט ולכלל, וטוב שעמנו ממשיך לעסוק בכך. תכונה זו הינה ייחודית לעם ישראל בין כל אומות העולם. מכל האמור עולה, שערבות הדדית מקבלת משמעות גדולה יותר בעת משבר. זאת, למרות שבשגרה קיימת פעילות ענפה, שאין כל ספק שאנו צריכים להמשיך ולקיימה, לשמר את הערבות ההדדית על כל ביטוייה.

רס"ן נפתלי צוריאלי: לעניות דעתי, הערבות ההדדית חשובה ביותר דווקא בשגרה. בזמן משבר, כולם עוסקים בעזרה ובנתינה לכלל האוכלוסיות - החלשות ולא דווקא. מה שאין כן בזמן של שגרה. מסגרות ההתנדבות הנותנות שירותים בקהילה, עושות את עבודתן כרגיל והן צריכות לשמור ולשמר את רצף העשייה, גם אם אינו תמיד מתפקד. לדוגמא, בעמותות העוסקות בחלוקת מזון לקשישים לא תמיד נמצאים מתנדבים ברגע הנכון, לא תמיד מגיע המזון לעמותות בזמן ועוד כהנה וכהנה. לכן, בשגרה הערבות ההדדית חשובה ביותר.

לסיכום: סוד כוחה וקסמה של החברה הישראלית טמון בערבותה ההדדית. זהו גם אחד האתגרים הגדולים עמם היא מתמודדת. אנחנו לוקחים כמובן מאליו את התפיסה שישיראלים לא רק יימנעו מפגיעה זה בזה, אלא גם יושיטו יד אחד לשני. תפיסה זו מעצבת את רוח צה"ל, סביב הצו לא מפקירים פצועים בשטח. יש ערך נוסף שגם הוא מעצב את דמותה של מדינת ישראל - החובה לקחת אחריות בעיצוב גורלנו וביטחוננו. שורשי ערך זה יונקים מהעבר היהודי, שבו נמנע מאתנו למלא חובה זו, מזיכרון השואה, ומהמציאות שלנו כאומה קטנה השוכנת בסביבה מסוכנת לצד שכנים המעוניינים "לזרוק אותנו לים". צה"ל הוא העומד בחזית מערכה זו, מתוך הכרה שרק מי שמתאים עצמו לסביבה מסוגל לשרוד. כל שידור חולשה, אשר עלול להחליש אותנו בעתיד, הוא חטא קיומי לייעודנו כישראלים ויהודים. סוד כוחנו, סוד היופי שלנו כחברה, מצוי ביכולתנו לראות האחד את השני כבן משפחה. נכון שבשנים האחרונות מתרחבים הפערים הכלכליים ומעמיקים השסעים האידאולוגיים ששוחקים את הערבות ההדדית שלנו.

נזכור כי בזכות מאמצינו, הגענו לעוצמה ולמיומנות צבאית שיהודים במשך הדורות לא יכלו לדמיין, ובזכות כוחנו ועוצמתנו אנו יכולים לקחת סיכונים מחושבים כדי להיות אנו עצמנו ערבים לעתידנו. ♦

סא"ל הרב מנשה מנחם: "בברכת 'בורא נפשות רבות', לאחר כל שתיה או אכילה קלה, נאמר: 'חסרון על כל מה שבראת'. החיסרון של כל אחד נמצא אצל השני ואני משלים את חסרון האחרים. ברכה זו, חוזרת על עצמה לעיתים עשרות פעמים ביום, ללמדנו דרך חיים"

רס"ן שמשון ממליה: "בימים אלו, בהם אנו עוברים את תהליך ההתמודדות עם המגפה, כל אחד מאיתנו שומר על הנחיות וכללי משרד הבריאות, כדי לא להדביק אנשים אחרים. אמנם זו ערבות הדדית הבאה לידי ביטוי באמצעות הסתגרות ובדידות - אבל זו ערבות הדדית בגדולתה"

רס"ן נפתלי צוריאלי: "אמר הלל הזקן: 'אל תפרוש מן הציבור ואל תאמין בעצמך עד יום מותך'. הרישא והסיפא עוסקות לכאורה בנושאים שאין ביניהם קשר. אולם, הן מהוות יחידה אחת, משום שהפורשים מן הציבור הם בדרך כלל בעלי ביטחון עצמי רב וסבורים כי לא יזדקקו לעזרת הציבור"

אל"ם יוסי הורוביץ: עזרה הדדית הינה כלי בולט היכול להביא חברה למצב של בריאות ושמחה. בלעדיו, הפרט מתכנס עם צרותיו. בכדי להתמודד עם חברה הסובלת מקשיים, חובה על פרטים וקהילות להירתם ולטפל בנקודות המחלשות את החברה. טיפול כזה הינו תוצאה של מימוש הערבות ההדדית"

רס"ן נפתלי צוריאלי: ידועה אמרתו המפורסמת של הלל הזקן בפרקי אבות: "אל תפרוש מן הציבור ואל תאמין בעצמך עד יום מותך" (פ' ב', ד'). אמרה זו, מדגישה את ההתחייבות והאחריות האישית של כל אדם כיחיד עצמאי, תוך השתלבות בכלל כולו. הרישא של דברי הלל - אל תפרוש מן הציבור והסיפא של דבריו - ואל תאמין בעצמך עד יום מותך, נראות כעוסקות בשני נושאים שאין ביניהם קשר. אולם, הן מהוות למעשה יחידה אחת מגובשת, משום שהפורשים מן הציבור הם בדרך כלל בעלי ביטחון עצמי גבוה ולכן הם סבורים כי לעולם לא יזדקקו לציבור - לסייע ולשירותיו.

קיימת מצווה מיוחדת שבאה לידי ביטוי בערבות ההדדית והיא מצוות "הקהל" שאנו מקיימים ברוב עם בכותל המערבי מדי שבע שנים, בחג הסוכות, מיד לאחר תום שנת השמיטה. הייחוד במצווה זו, הוא החיוב לכנס את כל העם

ברחבי הארץ

צוות

פעילויות במחוזות ובסניפים: טיולים > הרצאות > התנדבות > טיפול בפרט > סיורים > תרבות > פנאי > חוגים > אירועים > מסיבות > טקסים > הוקרה > ביקורים > סדנאות > נופש > הנצחה

שחור, שם צפו לעבר רצועת עזה והגדר הנבנית. לסיום ביקרו באחוזת הקבר של אריק שרון ז"ל. הסיור היה מעשיר ומהנה והמשתתפים הביעו הערכתם ותודתם ליו"ר הסניף מנחם עצמון.

סניף מעלה אדומים

יו"ר הסניף: דוד עלפי
טל: 050-5853769

בתאריך 15.7.20 נחנך קרוואן במעלה אדומים המיועד לחלוקת מזון לחיילים/ות ואנשי ביטחון, על-ידי חברות וחברי הסניף. הקרוואן נתרם על-ידי ליסה סילבר מארה"ב, באמצעות ארגון "ישר לחייל" ובשיתוף עיריית מעלה אדומים וארגון "צוות". בטקס השתתפו תושבי מעלה אדומים ובראשם גיא יפרח סגן ראש העיר, בכירי תחנת המשטרה המקומית, חיילים וחיילות ונציגי הארגונים השותפים בהקמת המיזם. עקב מגבלות הקורונה השתתפו בטקס מספר מצומצם של חברי סניף ובהם יצחק צרפתי, מנשה בצלאל, ניסן לביא וכן יו"ר המחוז הרב יוסף וסרמן ומנהל המחוז שמעון מלכה.

פתח את הטקס יו"ר הסניף דוד עלפי, שהודה לכל הנוכחים והשותפים לפרויקט זה, ובמיוחד לכל המתנדבות והמתנדבים. עלפי סיפר לנוכחים כיצד החל

מחוז ירושלים

ביום א' י"ב אדר תש"פ 8.3.20 חגגו 250 חברי המחוז ובני/בנות זוגם במסיבת פורים במלון רמאדה ירושלים. החברים הגיעו לאירוע בשלל תחפושות פרי יצירתם ובמצב רוח מרומם. הם התקבלו, כל אחד באופן אישי ולבבי, על-ידי יו"ר המחוז ומנהל המחוז.

לאחר מפגש רעים משובב נפש, נכנסו המשתתפים לאולם וסביב שולחנות ערוכים נהנו מסעודה כיד המלך. ברקע הנעימו מוסיקה פורמית ושירי ארץ ישראל, שמילותיהם הוקרנו על מסכים וסחפו את החברים לשירה וריקודים. יו"ר המחוז הרב יוסף וסרמן, נשא דברי ברכה חמים והתמקד ברוח הרעות, התקווה והאמונה הרוחנית והגשמית. "כל העולם כולו גשר צר מאוד והעיקר לא לפחד כלל", אמר הרב וסרמן בסיום דבריו. האמן המרכזי בתוכנית הערב היה הזמר והמלחין אבי טולדנו מלווה בלהקתו, אשר הגיש ממיטב להיטיו לאורך השנים. הרב וסרמן הפתיע את הנוכחים כאשר הצטרף בדואט לזמר. כמו כן הופיעו הקומיקאי משה שחר ואמן המולטימדיה יוסי קמעו מלווה באנשי צוותו. מנהל המחוז שמעון מלכה, ניהל ברוח פורימית את תחרות התחפושות במסיבה, בה נטלו חלק 30 חברות וחברים, שהתחפשו באופן מרשים ויצירתי. ארבעה מהם זכו בפרסים.

סניף ירושלים

יו"ר הסניף: מנחם עצמון
במשרד המחוז: שאלתיאל 1, בית החייל ירושלים 9455522
טל: 050-9104004, 03-6173558

ב-3.3.20 יצאו חברי סניף ירושלים לסיור בצפון הנגב - דרום אדום. הם ערכו טיול רגלי בין מרבדי הכלניות בעיר רוחמה וצפו בשטחים עצומים של פריחה סביב. בהמשך ביקרו בבית קמה והתרשמו מגידולי פרי הדר שהיו טעימים במיוחד. עוד ביקרו במשק 77 בו מגדלים בין היתר אגנס, תות שדה ועוד, השתתפו בקטיוף, וכל משתתף קיבל סלסלה של תותים. בהמשך ביקרו באתר היסטורי בו נחשפה ריצפת בית כנסת מן המאה השישית. משם המשיכו לאגדרת חץ

יו"ר המחוז הרב יוסף וסרמן, בירך בשם ארגון "צוות" את כל הנוכחים ועמד בדבריו על זכותה של התורמת, שמעבר לתרומה הכספית הגדולה לקניית הקרואן, העלתה תרומה גדולה לאהבת חינוך ולחזקת הקשר בין יהדות הגולה לבין תושבי מעלה אדומים. בני משפחת ביבי מנציחים במקום את בנם חגי ביבי ז"ל, ומוקירים את חיילי צבא הגנה לישראל. חברנו יעקב מאוטנר, תיעד את האירוע בצילום בו יכולים החברים לצפות במסגרת הטל"ק. בסיום דבריו, הביע הרב וסרמן את תקוותו, שהמקום ישמש לא רק בית חם עבור החיילים, אלא גם כמקום מפגש למתנדבי וגמלאי "צוות" מעלה אדומים.

הפרויקט לפני מספר שנים, באמצעות "עגלה נגרת" שנתרמה על-ידי משפחת ביבי. כיום זוכה הפעילות למקום ראוי ומכובד שישרת את החיילים ואת אנשי הביטחון במעלה אדומים.

סניף בית שמש

יו"ר הסניף: אורי אורלב • טל': 050-9750145

דוא"ל: orlevuri@gmail.com

ביום הזיכרון לשואה והגבורה ערכנו מפגש זום בנושא "לא הכול שחור לבן" - שיח נטול דעות קדומות בין חרדים וחילוניים. בערב יום הזיכרון לחללי צה"ל, הצטרפנו בזום לאירוע "מתחברים וחזרים" במסגרתו סיפר חבר הנהלת הסניף אורן תמם, אח שכול, את סיפור נפילתו של אחיו ושיחף בחיים בצל השכול. בטקסי יום הזיכרון בבתי העלמין הצבאיים, שהתקיימו ללא קהל, התנדבו יו"ר הסניף הרב עקיבא יצחקי ומתנדבים נוספים לומר קדיש עם מוניין על קבריהם של קרובי משפחה של חברי הסניף שביקשו זאת.

לקראת חג העצמאות ה-72 למדינת ישראל שלחנו ברכה לחג ופזל דיגיטלי של דגל המדינה להרכבה עצמית. ערכנו סיור וירטואלי בספארי ברמת גן יחד עם הילדים והנכדים, וחגגנו את הילולת בושאיף מהבית. כמו כן, הועברו לבתי החברים סיורים מאורגנים בנתניה - גרפיטי בעיר, סיפורה של עיר, מסע ניווט משפחתי, נתניה בימי המחתרות לציון 100 שנים להגנה ועוד.

■ בתחילת חודש מאי נפתח מועדון הסניף לחברים תוך קבלת התו הסגול והקפדה על כללי משרד הבריאות. נערכו הרצאות רבות בשיתוף יד לבנים ובנוכחות של חברים רבים, בין היתר: חקירות משטרתיות, איכות החיים, יהודים בקצה העולם, רפואה ומניעת מחלות לב, מסע בקצה צפון סקנדינביה, תאילנד בתמונות ועוד.

מחוז שרון

בצל הקורונה יצרנו קשר טלפוני עם החברים בסניפים. בשל מגוון הקשיים שהתעוררו, סייענו בהיקפים גדולים יותר. ישיבות ההנהלה התקיימו מהבית בזום, כמתבקש בתקופה זו, והזמן נוצל גם לעשיית סדר במשרדים ולחדשם. בנוסף, קיימנו בעזרת ההנהלה הראשית השתלמויות לחברים הפעילים בתחומים שונים.

סניף נתניה

יו"ר הסניף: עקיבא יצחקי

רזיאל 7 נתניה 4247008 • טל': 09-8334008, 03-6173553

דוא"ל: nt-snif@tzevet.org.il

סניף נתניה פעל רבות כדי לסייע לחברים הרבים גם בתקופה מורכבת זו. עם פרוץ המגפה יצרו חברי הנהלת הסניף קשר עם חברים בני 80 ומעלה וסייעו אם באופן ישיר ואם בחיבור לגורמים נותני השירותים.

במסגרת הסיוע הובאו תרופות לחולים שאין באפשרותם לקבל באופן עצמאי, חולקו מסכות למי שידו אינה משגת, הוענקו מארזי מזון לחברים נזקקים ונוצר קשר תומך עם חברים שביקשו סיוע בהפגת הבדידות. חברים רבים ביקשו לקבל הלוואות כדי לצלוח את התקופה המורכבת הזאת ואנו סייענו להם בקבלתה באמצעות "צוות", "חבר" או הפנייה להלוואות בנקאיות בתנאים נוחים.

לקראת חג הפסח סייענו לחברים נזקקים בקבלת תווי שי לחג וכך גם לכל אורך תקופת הקורונה. ממחצית חודש מרץ, עקב הנחיות משרד הבריאות וסגירתם של כל מוסדות התרבות, שיתפנו אין סוף פעילויות מקוונות ובכללן הצגות בצפייה ישירה, מופעי סטנדאפ, מופעי זמר וכן תכנים מיוחדים לילדים, נכדים ונינים. כמו כן, העברנו שפע של הרצאות מקוונות בנושאים שונים ובכלל זאת מלחמת לבנון הראשונה והשנייה, חלל ועוד. הצענו קורסים מקוונים ופעילויות העשרה בתחום האמנות, אימוני כושר גופני, סיורים וירטואליים ועוד.

לקראת חג הפסח שלחנו לחברינו ברכה מיוחדת לחג בצירוף הגדה דיגיטלית, הכוללת את שירי החג.

סניף הוד השרון

יו"ר הסניף: נתנאל ימיני
ז'בוטינסקי 7 הוד השרון 4535020 • טל': 09-7450773
hsh@tzevet.org.il • דוא"ל: 050-7922080

אירועים

הנהלת הסניף ערכה ערב הוקרה מכובד לחברי הסניף שהתנדבו במשך תקופה ארוכה בחמ"ל המתנדבים שנפתח בימי הקורונה, בין היתר בשינוע מזון ותרופות לתושבי העיר שהיו בהסגר ובסיוע למשפחות רווחה. במהלך הערב הוענקו למתנדבים המסורים תעודות הוקרה אישיות.

מועדון הנשים של הסניף נפגש לבוקר של סדנת שזירת פרחי קיץ וטיפים לסידורי שולחן, בהנחיית ליאת רדליך שהכניסה לסניף יופי, חן וצבעוניות.

טיולים

בראשית חודש יולי נערך טיול מפלים בצפון בכפוף להנחיות משרד הבריאות. מצוידים במסכות, הצהרות בריאות והרבה מצב רוח טוב, טיילו חברי הסניף ברמת הגולן ובאצבע הגליל שם חזו בזרימת מים שוצפת וגועשת במפלי הצפון.

התנדבות

בתקופת הקורונה התנדבו חברי הסניף במסגרות הבאות: חמ"ל המתנדבים העירוני: חברי הסניף נרתמו למשימות ניהול לוגיסטי, ניהול כוח אדם ושינוע מזון ותרופות. מועדון הנשים של הסניף: חברות המועדון אפו עוגות נפלאות בטעם של בית שנמסרו לדירת בוגרים עם צרכים מיוחדים והתקבלו בחיובים של תודה. חברי הנהלת הסניף יזמו שיחות אישיות שנועדו לדרוש בשלומם של כל חברי הסניף מעל גיל 65.

סניף רעננה

יו"ר הסניף: יצחק גושן
רחוב הרצל 2 רעננה 4335401
snif-raanana@tzevet.org.il • דוא"ל: 09-7462653

בסניף נערכו הרצאות באמצעות אפליקציית זום מדי יום. לצד זאת בוצעו פניות טלפוניות לחברים המבוגרים כדי לברר האם הם נזקקים לסיוע לאור המצב.

סניף כפר סבא

יו"ר הסניף: אלי הקר • המייסדים 31 (בניין תהילה) כפר סבא 4420539
טל': 09-7659867, 03-6173554
tzevetkf@bezeqint.net • דוא"ל:

במחצית מרץ, משהוחלט על הפסקת פעילויות הארגון, ביטלנו את כל הטיולים, ההרצאות והאירועים שתוכננו. בהודעתנו לחברי הסניף פרסמנו את מספרי טלפון של חברי הנהלה הזמינים לצורך מתן מענה לפניות אישיות.

חברי ההנהלה ומתנדבים נוספים מקרב חברי הסניף, יצרו קשר טלפוני עם כל אחד מחברינו. התחלנו עם בני ה-80 ומעלה, לצורך בירור מצבם ואיתור צרכים, ובכלל זאת אספקת תרופות וסלי מזון. בהמשך הרחבנו את השיחות גם לחברים בגילאי 65 ומעלה. פעמים רבות היו המטלפנים אחזק קשבת, ורבים מהחברים הודו במילים חמות על ההתעניינות. במהלך השיחות אותרו אלו שזקקו לסיוע או למענק חג. חבר ההנהלה דני ויינברגר, ריכז את הנתונים והעבירם לטיפול של החמ"ל העירוני. כן הוכן קובץ נתונים המזהה חברים הגרים בסמיכות, למקרה בו יהיה צורך בביקור בית לצרכי סיוע.

במהלך ימי הקורונה ובעקבות הסגר שנכפה עלינו, קיימו חברי ההנהלה מפגשי זום, בהם הועבר מידע רלוונטי ותואמו מהלכים לטווח המיידי והרחוק. משהוקלו מגבלות הקורונה קיימו מפגש בבית משפחת אופיר, בו קיבלנו החלטות והתחלנו בתכנון מהלכי החזרה לשגרה.

התנדבות

פנינו ל-255 חברי הסניף שאינם נכללים בקבוצת הסיכון (צעירים מגיל 65), בקריאה להתנדב בחמ"ל העירוני. חברים רבים התגייסו למשימה וסייעו בעריכת קניות ובאספקת מזון ותרופות לאזרחים בבידוד. הם זכו להכרת תודה ממנהל מרכז המתנדבים בחמ"ל העירוני, ניר גרנות. חברי יחידת למד"א (מודיעין אוכלוסייה), השייכת לארגוני החירום העירוניים, ואשר מרבית חבריה הם חברי "צוות", נענו לקריאתו של מפקד היחידה ד"ר צביקה ימי ושל מנהל מרכז המתנדבים בחמ"ל העירוני, להתנדב לסיוע במיפוי הצרכים של תושבים שביקשו סיוע. במשך שלושה ימים פעלו בנושא עשרה מחברי היחידה: התקשרו לעשרות תושבים, זיהו את הנזקקים ואת הצורך הספציפי שלהם, והעבירו את המידע להמשך פעילות החמ"ל. תרומתם של החברים בהקשר של הערבות ההדדית בשעת משבר הייתה חיונית ומבורכת. פנינו לכל חברי הסניף להרים תרומה לטובת "קרן הסיוע לנזקקי כפר סבא", שהיו"ר שלה הוא אבי יבין, ובין חברי הנהלה רבים הם חברי "צוות" (עזרא שמיע, מוטי גובר אפרים אריאלי ועוד). רבים מחברי הסניף תרמו ביד רחבה.

טיולים

בחדש מרץ טיילו חברי הסניף בעמק הירדן, להכרת מיזמי אנרגיה מתחדשת באזור. במסגרת הטיול ביקרנו באתר ההטמנה במושבה מנחמיה, שם שמענו על הפיכת האשפה למקור אנרגיה זמין, המשכנו לאתר ההנצחה לזכרו של נציב המים, חבר קיבוץ כנרת, נח כנרתי ז"ל, צפינו על עמק הירדן ושמענו על ההתיישבות ועל מקורות המים באזור. בקיבוץ גשר צפינו בפרויקט העברת מי מאגר לכוכב הירדן בשעות הלילה (כשהחשמל זול יותר), וביקרנו באתר ממנו מועברים המים לירדן. בקיבוץ עין גב ראינו כיצד מנוצל גג הרפת לייצור חשמל. סיומו של הטיול - שייט מרענן לאורך חופי הכנרת המלאה, משובבת הלב.

סניף הרצליה

יו"ר הסניף: שלמה גריידי

• הנדיב 2 הרצליה 4648502 • טל: 09-9563838, 054-5555137
• דוא"ל: snif-herzliya@tzevet.org.il

- חברי הנהלת הסניף יצרו קשר טלפוני עם חברים מגיל 65 ומעלה, התעניינו בשלומם והציעו את עזרתם ברכישת מזון, תרופות ועוד. בהזדמנות זו, עודכנו אמצעי הקשר של החברים כגון דוא"ל, טלפונים וכד'.
- דאגנו שכל מי שנזקק לסיוע יקבל אותו. חולקו שוברים כספיים כתמיכה למשפחות נזקקות.
- התקיימו הרצאות בזום על דרום אפריקה וכן נערך סיור וירטואלי מלווה בהסברים במרכז רבין.
- אנו מזמינים את החברים להצטרף לחוג רכיבה על אופניים.
- חברים הציגו שאלות בנושא תיקון 190 וקיבלו תשובות.
- נבחרו בעלי תפקידים חדשים בהנהלה והוכנו תוכניות מגירה לפעילות הסניף עם היציאה מהסגר.

סניף רמת השרון

יו"ר הסניף: אורי ילזו • ת"ד 1350 רמת השרון 4711202

• טל: 03-5475330, פרטי: 050-8898931
• דוא"ל: uriyal@netvision.net.il

- הסניף חוזר לפעילות בהתאם להנחיות הקורונה. בחודשים שעברו פעלו לשמירת הקשר עם חברים, כדי לסייע בנושאים הקשורים בפרט ובבריאות - העברנו תרופות למי שנזקק, סייענו במידע לגבי תקנה 190 לאחר שמופת הוריד סכומים מהגמלה לחלק מהחברים, דאגנו בשיתוף המחוז למתן ייעוץ באמצעות רוחמה פור בנושאים הקשורים למופת, ושלחנו הודעות לגבי האפשרות לקבלת סיוע מטעם "צוות".

- **לזכרו של זאב פלג ז"ל** - זאביק פלג, סגן יו"ר הסניף שלנו בשנים האחרונות, הלך לעולמו והותיר אותנו המומים וכואבים. זאביק היה עמוד התווך והמגדלור שלנו בכל הנוגע לתכנים ולערכים. הוא תכן וביצע עשרות אירועים בעלי גוון ותוכן ייחודיים, בשלל נושאים בתחומי התרבות ומורשת הקרב והעם. זאביק היה איש נעים הליכות, איש משפחה למופת, מלח הארץ במלוא מובן המילה. אנו תקווה שנמצא את הדרך הנכונה להמשיך את פועלו כי כך קיווה וייחל. יהי זכרו ברוך.

"צוות" מתנדב עם כל הלב

נכתב בהשראת שירו הידוע של ח. נ. ביאליק "למתנדבים בעם"

לעזרת העם! לעזרת העם!

במה? אל תישאלו - באשר נמצאה!

במי? אל תבדוקו - כל ליבו ידבנו!

מי צרת האומה בלבבו נגעה -

המחנה יאסף, אל נא נבדילנו!

כל קרבן - ירצה, כל מתת - נאמנה;

אין בודקים בשעת הסכנה!

כל פליטת הטוב, שריד העוז והאורה,

שהותיר עוד אל בלבבו פנימה,

הבה נלקט, לאחרים נאגורה,

ועל נס ביום חילינו נרימה;

וילוקטו אלינו מקדם עד ים

חיל גדול לעזרת העם!

כך כתב ביאליק בשירו לפני 120 שנה, באודסה, בגולה, שנים רבות לפני המדינה, הצבא, "צוות" והממשלה. הייתה תקופה אחרת, העם היהודי את השואה טרם עבר, וקול הציונות להקמת המדינה הלך וגבר. עד שאכן היא קמה, במעשי התנדבות מיוחדים, אנשי העליות הנועזים, אידיאולוגיה של קבוצות ובודדים. לכולם חלום, חזון, משאת נפש - מדינה ליהודים, ארץ מוקפת אויבים, מלחמות ומחירי דמים כבדים. לאורך השנים רוח ההתנדבות גברה, התרחבה, רוח התנדבות באנשים להגנה ולצבא. רוח שלא פסקה לפעום גם לאחר תום שירותם, ונמשכה התנדבותם - לתת בכל לבם כיכולתם. להגשמת המטרות ש"צוות" על דגלו חרט, בעשייה, במסירות, בדבקות, אחת ועוד אחת. למען משפחות וחברים, תחומי תרבות חברתיים, עזרה הדדית, תעסוקה וצרכים בריאותיים. ארגון גדול, ארגון חזק, שומר זכויות מעמד, דבק בחוקיו, "להתנדב למען העם, המדינה, החברה והאדם".

"צוות" במעשיו דואג לחבריו ולגמלאיו, למען הקהילה, למען חוזקה בכל מחוזותיו. לחלשים, לקשישים, למשפחות נזקקות, לנוער טעון טיפוח, רצון לתת, לעזור, להעניק מהמסירות ומהרוח. באוכלוסייה המקומית בכל חלקי הארץ, פוגשים את מתנדביו עם הרצון הטוב, במלוא המרץ. פועלים מתוך רצון, כמיהה לתת את הנשמה ואת הלב, כצו פנימי, תחושת שליחות של "קום והתנדב".

מצאנו כבר מזמן את ההבדל שבין לתת ולקבל, כך נעלה על נס את ערך ההתנדבות, שזאת הוא מסמל. את המלה "נתן" ואת "ונתנו", נקרא בשני הכוונים, ללמדך - לכל הנותן, מוחזרים תמיד עשרות מונים. ההתנדבות מעניקה לנו עניין ומשמעות, וגם סיפוק של נתינה, זכות ואחריות. אנחנו "הצוותאים" בהנהלה, במחוזות ובסניפים, דוגמא אישית, מופת תמיד למעשים טובים. בתחושה של גאווה עם ערך ההתנדבות שלא הועם, היו ברוכים כולכם בדרככם, המתנדבים בעם.

כתב: סא"ל (מיל') ברוך גזית, חבר הנהלת סניף "צוות" כפר סבא

סניף מכבים-רעות-מודיעין

יו"ר הסניף: יעקב (יענקל'ה) לבקוביץ'
 • שד' האורנים ת"ד 1718 רעות 7179904 • טל': 03-6173509
 • טל': 08-9261373 • morag@netmedia.net.il

לאור התפשטות מגפת הקורונה בישראל, נערכנו כמיטב יכולתנו כדי לשמור על בריאות חברינו. חברים שנדרשו להימצא בבידוד והיו זקוקים לעזרה, הוזמנו לפנות אלינו בכל עת בטלפון, באימייל או בוואטסאפ האישי של יו"ר הסניף. במהלך אותה תקופה סייענו לחברים שהיו ספונים בבתיהם בנושאים רבים ובכלל זאת: העברת תרופות מבתי המרקחת לבית החבר, קשר קבוע עם כל החברים באמצעות מייל, פייסבוק וואטסאפ, קשר טלפוני קבוע עם בני 80 ומעלה וסיוע ככל הנדרש, מעקב צמוד אחר חברי סניף הדרים בדור מוגן, חלוקת חבילות מזון לפני פסח לחברים שלא יכלו להגיע למרכולים, טיפול בהעברת טופסי הלוואות הדדיות ובנקאיות, אחזקת קשבת לכל בעיה ועוד.

טיולים

■ ב-9.6.20 נערך טיול בעקבות אלי כהן, במסגרתו עברנו בתחנות בחייו: חמת גדר, בית המכס הצרפתי, מועדון הקצינים במחנה פיק, מושב אליעד, האנדרטה של נדיה כהן החובקת את ילדיה ומביטה לכיוון דמשק ועוד.

■ ב-30.6.20 נערך טיול "בינות מים וגיבורי מולדת", באזור הצפון. בין היתר כלל הטיול ביקור בנחל עיון - מפלי התחנה והתנור, סיור בכפר גלעדי, האזנה לסיפורי ארגון "השומר" ותל חי, ביקור באנדרטת האריה השואג, תצפית לעבר עמק החולה, ביקור במיצד עתרת ועוד.

הרצאות

לאור המגבלות יזמנו שגרת הרצאות בזום, אותן העבירו חברי הסניף, בהן נטלו חלק כ-30 עד 40 חברים.

- שכונת רחביה בירושלים - הרצאתו של נועם תמיר.
- ההיסטוריה של הנבטים - הרצאתו של נועם תמיר.
- 100 שנים לוועידת סן רמו - הרצאתו של זוהר דביר.
- סיור מקוון במרכז רבין בתל אביב.
- יום ירושלים - סיור מקוון במוזיאון מלחמת ששת הימים במרכז רבין.
- הרצאות נוספות הועברו בזום על-ידי גורמים שונים, בעיקר הרצאות בנושאים היסטוריים ואקטואליים. כמו כן, השתתפו חברי הסניף כצופים/מאזינים להרצאות "צוות אקטואלי".
- הרצאות במועדון הסניף, במגבלות משרד הבריאות (עד 20 איש):

■ החיים החד-פעמיים של לאונרד כהן - הרצאתו של גיל פז, מבקר מוסיקה, גל"צ.

■ קוסטה ריקה: גן העדן של הטבע - הרצאתו של שימי ברס, בליווי תמונות וסרטונים.

■ דינוי פרלמנט הסניף: היקף תחלואת הקורונה בשטחי הרשות הפלשתינאית; פקודות בלתי חוקיות ובלתי חוקיות בעליל.

הכשרות, ייעוץ וסדנאות

- נמשכת פעילות ימי כשירות לממוני בטיחות.
- ב-30.6.20 נערכה סדנת סטיילינג עם אורית ארז במסגרת פעילות ייעודית לחברות הסניף / בנות זוג.
- ייעוץ מס - מפגשים אישיים עם יועץ המס חברנו עזרא כהן, מדי שבועיים בימי א' בין השעות 12:00-16:00.

חוגים וקורסים (השתתפות עד 20 איש)

- חוג יידיש - בהדרכת חברתנו גיטה גרודזינסקי.
- חוג צרפתי - בהדרכת חברנו דוד אלימלך.
- קורס ערבית למתחילים ולמתקדמים - בהדרכת יפתח בן נון.
- קורס אנגלית - בהדרכת בוורלי ארליך.
- חוג מרוקאית - בהדרכת שלומית מבה.
- פעילות במועדון הסניף: ימי א' בבוקר - מועדון פתוח, דיון הפרלמנט; אחה"צ - יוגה לגברים; בערב - יוגה לנשים. ימי ב' בבוקר - הרצאה שבועית; צהריים - קורס ערבית מתחילים / מתקדמים; אחה"צ - פלדנקרייז; ערב - הרצאות ייחודיות / ערבי נשים. ימי ג' בוקר - טיולים; חוג ברידג' למתחילים; ערב - קורס אנגלית מדוברת. ימי ד' בוקר - יוגה לנשים; בוקר/צהריים - חוג יידיש מדוברת; בערב - הרצאה או מופע שבועי. ימי ה' בוקר - קורס צרפתי מדוברת; אחה"צ - קורס מרוקאית מדוברת; ערב - מפגש סיפורי התנ"ך.

סניף רחובות

יו"ר הסניף: אלי עזריאל • גאולה 4 רחובות 7627211
 • טל': 03-6173508, 050-6867767 (אלי)
 • דוא"ל: rehovot-snif@tzevet.org.il

עם הכרזת הסגר בעקבות הקורונה, התקיימה ישיבה בבית יו"ר הסניף בהשתתפות מספר חברי הנהלה בה התקבלו מספר החלטות: לאתר את החברות והחברים אשר זקוקים לסיוע, במיוחד הבודדים. לרכז רשימת חברות וחברים מעל גיל 80 וליצור עימם קשר. במידת הצורך, לפנות לגורמים ברשויות מקומיות כדי לקבל סיוע עבור הפונים מקרב חברי "צוות".

ברוח זו בוצעו הפעולות הבאות: פנינו טלפונית לכל חברי וחברות הסניף בגילאי 80 ומעלה וביקשנו לקבל פרטים על מצב בריאותם הכללי והאם הם זקוקים לעזרה; סייענו לחברות וחברים במידע בנושא הלוואות בתיאום עם המחוז; סייענו לפונים בבקשות למענקים במסגרת ועדות פרט מיוחדות שנערכו במחוז; ביקרנו חברות וחברים חולים ומאושפזים; השתתפנו בהלוויות חברות וחברים אשר לצערנו הלכו בעת הזו לעולמם.

■ כאשר התאפשר הדבר, יצאו חברי הסניף לטיול לאילת - סופ"ש מהנה במלון לאונרדו פלזה, תוך שמירה על הנחיות משרד הבריאות.
■ הסניף חזר לפעילות במתכונת מותאמת להוראות השעה - החברים מתעדכנים באמצעות מסרונים לגבי כל פעילות והמגבלות הקיימות.

סניף נס ציונה, לוד, רמלה, באר יעקב

יו"ר הסניף: דורון נגי יוספאן • דוד אלעזר, נס ציונה
(בית המתנדב) • טל': 052-9465511, 08-9467062
דוא"ל: doronyos@gmail.com

תעודות הוקרה הוענקו לחברי וחברות הסניף שצינו את יום הולדתם ה-80 וה-90. התרגשות החברים הייתה רבה וכך גם השמחה על שמוקרים אותם גם בתקופה קשה זו, ובהתאם למגבלות הקורונה.

סניף אשקלון

יו"ר הסניף: עמרם מלול • הנשיא 2 מרכז אפריר אשקלון 7840401
טל': 08-6744677, 03-6173521
דוא"ל: tzevetashkelon@walla.com

■ בתקופת הקורונה עקב השלכותיה והוראות משרד הבריאות לא התקיימו פעילויות בסניף, אך המשכנו לפעול מדי יום במגוון נושאים ובהם מענקי חג לנזקקים, המלצות להלוואות בנקאיות וגם הלוואות "צוות" ו"חבר".
■ ערכנו שיחות טלפוניות עם חברי הסניף כדי לדרוש בשלומם ולאתר חברים הנזקקים לסיוע.
■ חילקנו מסכות לחברים שטרם הספיקו לקנות אותן בתחילת הסגר, הודות לתרומה שארגן חבר הסניף אבי פרץ, מנהל סניף יד שרה.

סניף יבנה

יו"ר הסניף: עו"ד שמואל פז
האלון 25 יבנה 8154903 • טל': 03-6173550, 050-5285807, 08-9328203

טיולים

■ ב-5.3.20 נערך סיור אל ראש ההר - הצלחות וכישלונות ההתיישבות בהרי ירושלים - קריית ענבים, מעלה חמישה, הר איתן, מעוז ציון וברוכיה.

■ בין התאריכים 24-25.6.20 נערך נופשון סיורים בירושלים, במסגרתו ביקרו המשתתפים ביער ובמערות בני ברית, באנדרטת אנה פרנק, בבית הקוקיה ובשוק מחנה יהודה. בערב צפו במופע במגדל דוד.

סניף ראשון לציון

יו"ר הסניף: יעקב סלע • קק"ל 18 ראשון לציון 7528642
052-3668578, 03-9502873, 03-6173552 •
דוא"ל: selaj@bezeqint.net

■ התקופה האחרונה עמדה בסימן מגפת הקורונה המעיבה על כולנו. לצד זאת, התחלנו לבנות לעצמנו כלים שיאפשרו לנו להתחיל להתניע פעילות. פנינו למשרד הבריאות וגייבשנו נהלים וכללי התנהגות לתקופה זו. את העבודה הוביל חבר ההנהלה צבי מילשטיין. הסניף נפתח מחדש לפעילות ב-21.6.20.

■ בתאריכים 29-30.6.20 יצאו חברי הסניף בשני מחזורים לטיול באזור הצפון - סיור בגוש חלב, קטיף דובדבנים וביקור במתחם קברי שמעיה ואבטליון.

סניף אשדוד

יו"ר הסניף: יוסי לוי • רח' האצ"ל 6
טל': 052-2515320, 03-6173581 (יוסי)
דוא"ל: snif-ashdod@tzevet.org.il

■ בתקופה זו של קורונה, עיקר הפעילות הייתה התנדבות של חברי הסניף למען העיר ותושביה ולמען חברינו המבוגרים. חברי הנהלת הסניף יצרו קשר עם בני השמונים ומעלה, דרשו בשלומם וביררו האם הם זקוקים לסיוע. כנערכו ביקורי בית מצומצמים אצל חברים שהגיעו לגיל גבורות, כדי להעניק להם שי צנוע מהסניף ותעודת הוקרה.

סניף אופקים

יו"ר הסניף: יעקב דרעי • היוגב 37 מקלט 5 אופקים 8761337
 • טל': 03-6173578, 077-9256070, פקס: 08-6414338
 • דוא"ל: snifofaqim@gmail.com

לקראת יום הזיכרון לחללי צה"ל אשר צוין השנה בהתאם להוראות משרד הבריאות ללא טקסים, נערכנו להנחת זר מטעם הסניף לפני יום הזיכרון עצמו. כמדי שנה, גם הפעם תרם חבר הסניף שוקי מתוק את הזר.

סניף ערד

יו"ר הסניף: אריה שיף • רחוב בשור 2
 ת"ד 444 ערד 8910302
 • טל': 03-6173557, 052-5554523

מספר ימים לפני יום הזיכרון הונח זר הסניף בבית העלמין בערד. זאת, לאור מגפת הקורונה שמנעה עריכת טקס מטעם העירייה. במעמד זה נטלו חלק ראש העירייה ניסן בן חמו, מנהלת ועדת תרבות בעיר מרינה גלזר, יו"ר הסניף אריה שיף, סגניתו ריטה נחמיה וחברי ההנהלה ניסים קריספל ורפי חיון.

סניף דימונה

יו"ר הסניף: אבי אבוחצירה
 • רח' עבדת 1, דימונה 8604801
 • טל': 052-2704148

סניף אילת

יו"ר הסניף: אליהו דהן • בית החייל, השיטה 4,
 אילת 8806435 • טל': 08-6317552, 057-5818182
 • דוא"ל: eli34656@walla.com

סניף נתיבות-שדרות

יו"ר הסניף: אילן פרץ
 • ת"ד 110 אופקים 8751002 • טל': 050-5282815
 • דוא"ל: ilanperez01@gmail.com

הרצאות

- פועלו של אברהם דר, איש הפלמ"ח והפל"ם, להבאת יהודי ארצות ערב לארץ ישראל - הרצאתו של מודי שניר.
- בגידות בעולם הריגול - הרצאתו של סער קדמון.
- סמינר להיסטוריה צבאית.
- מסע במנהרת הזמן המוסיקלית אל היצירות החשובות בין בתי מלחמות: אריק איינשטיין, כוורת, שלום חנוך, שמוליק קראוס ועוד - הרצאתו של המוסיקולוג נועם רפפורט.

מחוז דרום

- במהלך החודשים מרץ-אפריל-מאי 2020, כשברקע מגפת הקורונה, המשיכה מזכירות המחוז לעבוד מהמשרדים - למעט קבלת קהל שלא התאפשרה על-פי הנחיות משרד הבריאות והנהלת בית החייל. בתוך כך, המשכנו לתת שירות לחברים, בעיקר באמצעות הטלפון, המייל והפקס.

- בין התאריכים 3.4.2020-4.3.2020 יצאו החברים הבדואים לטיול בן יומיים בצפון הארץ. הם ביקרו בכפר הדרוזי עוספיא, ערכו סיור ברובע העתיק בלוויית מדריך מקומי, התארחו בבית משפחה דרוזית וסעדו את ליבם ממטעמי העדה. כמו כן צפו במופע דרבוקות, נפגשו עם ראש מועצת בית זרזיר אמיר מזריף ועם יו"ר סניף העמקים אחמד סאלח שהתלווה לסיור. לאחר לינה בטבריה יצאו לטיול בעקבות אלי כהן, העפילו לאתר החרמון וסיירו בנחל סער.

סניף קרית גת

יו"ר הסניף: חיים אסולין • ציקלג 48, קרית גת
 • טל': 052-2712422, 08-6878350
 • haimasulin5@gmail.com

סניף מצפה רמון

יו"ר הסניף: אליהו בדש
 • נחל ניצנה 15 מצפה רמון 8060000
 • טל': 054-4883718

סניף באר שבע

יו"ר הסניף: יעקב לחיאני • בית החייל, רחוב בית
 לחם 2, ת"ד 521, באר-שבע 8410401 • טל': 08-6431874,
 מענה קולי: 03-6173529, פקס: 08-6417188

סניף חדרה והשומרון

יו"ר הסניף: ורדה ולדמן • הרצל 69,
ת"ד 2191 חדרה 3812101 • טל': 03-6173561/2
דוא"ל: shadera@tzevet.org.il

ברבעון השני של 2020 נחשפנו לקורונה, ולמדנו להכיר טוב יותר את האוכלוסייה הבוגרת - בני 80 ומעלה - כאשר יצרנו עימם קשר קבוע כדי לבדוק באם הם זקוקים לעזרה. חילקנו מזון לאלה שזקקו לכך. בעזרתם של חברי הסניף - אל"ם יצחק ספיר יצחק מנח"ל עמותת לב חם, ומשה עטיה סגן יו"ר הסניף - טיפלנו בסוגיות שונות והצענו תמיכה לחברים.

סניף העמקים

יו"ר הסניף: אחמד פלאח • רח' יהושע 47 (ברחבת העירייה),
ת"ד 2450, עפולה • טל': 04-6425715, 03-6173597
פקס: 03-6173598 • דוא"ל: amakim-snif@tzevet.org.il

בסניף נרתמו לחלוקת מוצרי מזון לחברים נזקקים - תרומה שהתקבלה משתי רשויות מהמגזר הבדואי: מועצה אזורית אל-בטוף בראשות עאד רחאל, ומועצת בית דזיר בראשות אמיר מזאריב.

כן נערכה חלוקת תווי קניה בסך 250 שקל לכל חבר נזקק, הודות לסיוע שקיבלנו ממחוז הצפון.

סניף הקריות

יו"ר הסניף: אריאל כרמון • בית התרבות שד' קק' 25
ת"ד 3068 קרית מוצקין 2613001
טל': 04-8732214

התפרצות הקורונה עצרה את כל פעילות התרבות הענפה שתוכננה להתקיים בסניף בהתאם לתוכנית העבודה השנתית. נפסקו המפגשים החברתיים, נפסקו הציאות לטיולים - נשארו עם הזיכרונות, התמונות והחוויית. עתה, אנחנו ספונים בביתנו ונדרשים לשמור על הבריאות יותר מכל. בשיחות עם חברי הסניף עולים הגעגועים והציפייה למפגשי התרבות, ואנו מצפים שבמהרה אכן יתאפשר לנו לחדש ימינו כקדם: להיפגש,

לטייל ולראות את נופי ארצנו היפה.

גם בנושא ההתנדבות אנו מנועים מלפעול וכמעט כל העשייה ההתנדבותית הוקפאה.

מאידך נרתמנו לשני תחומי עשייה:

■ הקמנו קבוצת מתנדבים מקרב חברי הסניף, שהצטרפו לחברי הנהלת הסניף ויחד פתחנו מוקד טלפוני. המוקד פעל במשך כשלושה שבועות, במהלכם יצרנו קשר עם חברי הסניף. מעבר לשמירת הקשר עם החברים והתעניינות בשלומם, ניצלנו את השיחות לשם אימות כתובות ומספרי טלפון. ניתן לציין שלא מעט חברים מסרו תודתם על המיזם, והביעו הערכה על ההתעניינות. ניתן לציין שבחלק מהשיחות הועלו בעיות/שאלות ולחלקן ניתן מענה לשמחת הכול. ■ מיזם צוות ל"צוות" המשיך לפעול ואף הכפיל את עשייתו. שלחנו דוא"לים לחברי הסניף על מנת לגייס מתנדבים למיזם זה, ואכן הייתה היענות וחברים נוספים הצטרפו לחוג המתנדבים - ובכך התאפשר לנו לתת מענה לפניות נוספות.

■ בתחילת חודש יוני, תחת מגבלת הקורונה, קיימנו מפגש מרגש עם קבוצה של 19 מתנדבי המיזם (לא לכל המתנדבים התאפשרה הגעה). מרגש מאוד היה לשמוע מהמתנדבים חוויות על תרומתם ועל הנתינה. לשם דוגמה, אחת מרבות: אחד המתנדבים שיתף אותנו בשיחת טלפון מרגשת שקיבל מארה"ב. את השיחה יזם בן, שאביו חבר בסניף, והוא מצא לנכון להתקשר, לפרגן למתנדב ולהודות לו על העזרה והתמיכה באביו, מעשה שנבצר ממנו בשל מגוריו הרחוקים. אין דרך להמחשה נכונה יותר מהי הערכה ההדדית ב"צוות".

סניף כרמיאל

יו"ר הסניף: שלומי קליין
שדרות נשיאי ישראל 33, כרמיאל
טל': 03-6173572 • דוא"ל: slomek1@walla.com

טיולים

■ בין התאריכים 2-6.2.20 יצאו חברי הסניף לנופש במלון דן פנורמה באילת. החברים נהנו מחופשה שכללה טיולים באזור אילת והערבה וביקור במוזיאון העיר אילת. במשך החופשה נהנו מתוכניות הבידור וממתקני המלון.

אירועים

■ ב-11.2.20 יצאו חברות הסניף ליום כיף במלון ליאונרדו פלזה שארגן "חבר" לציון יום האישה. החברות נהנו מפעילויות שונות ומתוכניות בידור.

■ מסיבת פורים השנתית של הסניף נערכה ב-11.3.20 באולמי "גני לוי" בנהריה. כיבדו אותנו בנוכחותם יו"ר המחוז יוסי משען, סגן יו"ר המחוז יוסי לוי ומנהל המחוז דודו קוסובר. החברות והחברים נהנו מתוכנית אמנותית שכללה זמר, בדרן, תקליטן ומוסיקה לריקודים ומארוחת ערב עשירה.

סניף הגליל התחתון

יו"ר הסניף: מוטי אלגרבל
 • הגלבע, ת"ד 491 טבריה 1410401 • טל: 04-6720656
moti680@walla.com • דוא"ל: 054-7685224

בסניף נערכה הרצאתו של עזרא כהן, בנושא מיסוי ותקנה 190, בהתנדבות מלאה.

ישיבת הנהלת מחוז צפון. כיבדו אותנו בנוכחותם יו"ר "צוות" מוטי בר דגן ומנכ"ל "צוות" זן נדיב.

סניף חיפה

יו"ר הסניף: ניצן רזיאל • בית ההגנה, רח' פבזנר,
 ת"ד 7610 חיפה 3107601 • טל: 04-8666762, 054-4212059
razielnitzan@gmail.com • דוא"ל:

■ בתחילת חודש מרץ 2020 היו חברי וחברות הסניף "על מזוודות", לקראת טיול בן יומיים לדרום הר חברון, באר שבע וחבל שלום. הקורונה התחילה "לגלות סימנים" ואת מלון לאונרדו בבאר שבע, שבו היינו אמורים להתאסוף, עזבה קבוצת תיירים שהתגלו כחיוביים לקורונה. ביטלנו את הטיול. בהמשך, לאכזבת כולנו, ביטלנו את כל האירועים המתוכננים עד חודש אוגוסט - כולם טיולים ברחבי ארצנו.

■ נכנסנו לכוננות קורונה. לפני הסגר דאגנו להעברת מענקי החג לחברים, ועברנו לפעילות מהבית - בעיקר שמירת הקשר עם החברים. במסגרת זו התקשרנו בטלפון לחברי הסניף, בעיקר למבוגרים שבינינו ונשלחו ברכות למציניים ימי הולדת. התקבלו עשרות פניות שהגיעו במייל ובטלפון במגוון תחומים: טיפולים רפואיים, פניות לחברות הביטוח, חברים מאושפדים, הלוואות, בקשות לעזרה כספית עקב הקורונה, חברים שנשלחו לחל"ת ועוד. כולן הופנו לגורם המטפל. פניות ושאלות בנושא 190 והורדה חריגה למס

סניף מרכז הגליל יו"ר הסניף: ריאד אברהים
 • מועדון מפ"ת מוג'אר, ת"ד 2795 מוג'אר 2012800
Fared_s@walla.co.il • דוא"ל: 04-6781466 • טל:

סניף הגליל העליון יו"ר הסניף: יעל דקל
 • טל: 050-4130801, 04-6935756
dekelya@gmail.com • דוא"ל:

סניף הגליל המערבי יו"ר הסניף: חווה רייכמן
 • ביאליק 7 נהריה 2232411 • טל: 04-9510702
hava3000@bezeqint.net • דוא"ל:

חברי "צוות" - הוו דוגמה לציבור השמעו להנחיות משרד הבריאות

משמעת עצמית תסייע לעבור את משבר הקורונה בהצלחה
 איחולי בריאות טובה לכולנו

סניף בקעת אנו

יו"ר הסניף: שלום פאריגה
 רח' יחזקאל פינת ירמיהו (מרכז מד"א), קריית אנו
 טל: 03-5345540 • דוא"ל: bo-snif@tzevet.org.il

בחודש מרץ, עם תחילת הסגר עקב התפשטות נגיף הקורונה, יצרנו קשר טלפוני עם כל חברי הסניף - כ-1,100, וביררנו אם הם זקוקים לסיוע. שמות החברים שאותו הועברו גם לנציגי מחלקות הרווחה של העיריות לצורך המשך טיפול. אנו בסניף המשכנו במעקב אחרי החברים שהתמודדו עם בעיות מיוחדות.

טיולים

לאחר השבתת הפעילות למשך שלושה חודשים, חודשו טיולי הסניף בחודש יוני, תחת מגבלות.

■ בתאריכים 2-3.6.20 יצאנו לטיול מזמר לדרום, בעקבות דור תש"ח. הטיול התבצע בשני מחזורים כדי לעמוד במגבלות מספר החברים באוטובוס על-פי הנחיות משרד הבריאות.

■ בתאריכים 22.6.20, 25.6.20 ו-29.6.20, נערך טיול בשלושה מחזורים לרמת הגולן וקטיף דובדבנים.

סניף בני-ברק | סניף דתי כלל ארצי

יו"ר הסניף: יוסי פלג • הירדן 31 בני ברק, 5132515
 טל: 054-4772939 (יוסי), טל: 03-6481233
 פקס: 03-15336481233 • דוא"ל: tebb2016@gmail.com

■ חברי הסניף צפו בהצגה "סוסים על כביש גהה" בתיאטרון בית צבי יחד עם חברי סניף רמת גן.

■ עם פרוץ מגפת הקורונה התקיימו פעילויות וירטואליות:
 - סיור ללבנון בשנת 1982 - מלחמת לבנון הראשונה, פוליטיקה של לבנון

ודמוקרטיה על בסיס עדתי/דתי בהדרכתו של חברנו שמואל מור.
 - טקס לציון יום הזיכרון לשואה ולגבורה, התייחדות עם זכר הנספים - על-ידי יו"ר הסניף יוסי פלג, קריאת פרק תהילים ותפילת אל מלא רחמים מפי החזן דוד וינבר.

- טקס לציון יום הזיכרון לחללי מערכות ישראל, במסגרתו האזנו להרצאתה של "אם הבנים", מרים פרץ. תפילת אל מלא רחמים נישאה מפי החזן הצבאי שי אברמסון.

- הרצאה מפי הרב חניאל פרבר בנושא "ל"ג בעומר - יום מתן תורה מחדש.

- הרצאה מפי אלעזר לוינו בנושא כלכלה בעקבות הקורונה.

- לחברים נשלחו שירים של הזמר החסידי אברהם פריד והחזן הצבאי שי אברמסון.

■ הסניף הדתי הארצי שמושב בבני ברק פתוח בפני כל חבר "צוות" דתי, מסורתי וחרדי, החפץ בפעילות ברוח המסורת.

נשמח להעביר למעוניינים עדכונים באשר לתוכניות עתידיות. הנכם מוזמנים להיכנס לאתר "צוות" ולהתרשם מהמידעון האחרון שהופץ לחברים.
 ■ חברי הסניף ערכו סיור במערת הנטיפים ובבית גוברין.

סניף ראש העין

יו"ר הסניף: דוד אביטל • שילה 62 ראש העין 4806117
 טל: 054-2014015, 03-9022114
 דוא"ל: Rosh.h-snif@tzevet.org.il

תוך כדי הכנות לקראת רבעון אפריל-יוני 20, התקבלה הודעה מטעם משרד הבריאות על הפסקת הפעילות עקב החשש מהתפשטות מגפת הקורונה. ב-15.3.20 אכן יצאנו בהודעה לציבור חברי הסניף על הפסקת הפעילות. מאז אותו רגע לא חדלנו לשמור על קשר רציף עם החברים - לרבות הוותיקים שבהם, בדגש על החולים. שאלנו אם יש ביכולתם לרכוש מצרכים בסיסיים או תרופות והצענו להגיש כל סיוע שנדרש להם. חברי ההנהלה חלקו ביניהם את משימות יצירת הקשר עם החברים, כך שאף אחד לא יותר לבד. בעזרת מנכ"ל העירייה, מוקד 106 ומנהלת גבעת טל, הופנו חברים נזקקים לקבלת סיוע. כמו כן, חולקו תווי קנייה לנזקקים לקראת חג פסח. וכך, תקופת הקורונה שעדיין נמשכת, העמיקה את הקשר בין חברי ההנהלה לבין חברי הסניף.

הזמן נוצל גם לעריכת סדר ברשומות החברים ועדכון פרטים במערכת ה-CRM - בעיקר הוספת ועדכון כתובות דוא"ל. יצרנו גם קבוצת וואטסאפ באמצעותה מועברות הודעות לחברים.

ההפסקה הכפויה נוצלה גם לארגון מחדש של מועדון הסניף, ובכלל זאת צביעה, החלפת וילונות ועוד.

לצד פעילות זו, קיימנו מפגש היכרות של חברי ההנהלה עם יו"ר המחוז סיגל טל לוי ועם מנהל המחוז אלי ינאי. באותה הפגישה כיבד אותנו בנוכחותו ראש העיר שלום בן משה.

שגרת ישיבות ההנהלה נשמרה כמתוכנן, ובהתאם להוראות.

טיולים

■ בחודש פברואר, טרם החלת מגבלות הקורונה, התקיים טיול לגליל העליון ולאגמון החולה בו נטלו חלק יותר מ-50 חברי הסניף.

■ פרויקט שביל ישראל - הסניף מוביל מיום, במסגרתו התארגנה קבוצת

בהתאם למגבלות ותוך תיאום עם העירייה.
ההרצאות שנערכו:

- מצרים על פרשת דרכים - הרצאתו של ד"ר אסף רגב.
- ביקור בוונציה - הרצאתה של גילה באומן, במסגרת פעילות "חמישי נשי".
- ידעתי את ארצי - הרצאתו של אלוף מתן וילנאי.
- מרוקו באורות, צללים וצלילים - הרצאתו של יואל שטרוג.

סניף פתח תקווה

יו"ר הסניף: בני פרידמן • ז'בוטינסקי 4 פתח תקווה 4941425
טל: 03-9224167, 03-9242899, 03-6173555

דוא"ל: ptsnif@tzevet.org.il

בעקבות משבר הקורונה הופסקו הפעילויות החברתיות והסניף התמקד במתן פתרונות והגשת עזרה לחברים במגוון רחב של נושאים ובעיות עימם התמודדו.

טיולים

בסוף חודש יוני ערכנו טיול לגליל התחתון, במהלכו ביקרנו במערת רבי יהודה בן בבא, בבית הכנסת העתיק בשפרעם, בשמורת הר שכניה ובמפעל השוקולד "ג'ונקולד". עוד ביקרנו בגן הפסלים במושב מנוף ובקיבוץ יודפת.

בהמשך ערכנו ארוחת צהריים בדואית ביישוב סלמה, בו שמענו על אורחות חיי הבדואים באזור, והאזנו לנגינת חלילן שהסביר כיצד הוא מייצר חלילים.

סניף חולון

יו"ר הסניף: שלמה קימל • בית יד לבנים - תיאטרון חולון,
שד' קוגל 11, חולון 5826233 • טל: 03-5012420,
03-7781019 • דוא"ל: holon-snif@tzevet.org.il

בשל התפרצות נגיף הקורונה לא נערכו האירועים שתוכננו לרבעון השני של 2020. בתקופה זו, נשמר הקשר עם רוב חברי הסניף, כאשר חברי ההנהלה והמתנדבים הפעילים יצרו קשר טלפוני עם חברים כדי לדרוש בשלומם ולברר במה אפשר לעזור. כמו כן נמשך הנוהג בכל התקופה לברך טלפונית את חוגגי ימי ההולדת, ובאותה הזדמנות לעדכן פרטים שונים במערכת ה-CRM.

התנדבות

באמצע חודש מאי, עם חזרת התלמידים לבתי הספר, חזרו חברי הסניף המתנדבים בפעילות בטיחות בדרכים, לאייש את מעברי החצייה הסמוכים

חברים ובני/ות זוגם לצעידה משותפת ומודרכת לאורך שביל ישראל - מקיבוץ דפנה בצפון ועד אילת בדרום.

במהלך החודשים פברואר ועד יוני 2020, התקיימו שלושה ימי צעידה, בהם השתתפו כ-65 חברים. במהלך הצעידה האזינו החברים להסברים על הנוף, הגיאולוגיה, ההיסטוריה, החי והצומח, לאורך מקטע השביל העובר באזור הרי נפתלי. הם גם טבלו את רגליהם במי נחל שניר הצוננים.

המסלול בו צעדו החברים שיין לחלקו הצפוני של השביל - מבית אוסישקין ועד מצודת כ"ח/נבי יושע. החל מחודש אוקטובר 2020 מתוכננת עונה חדשה ובה תשעה ימי צעידה, אחד בכל חודש, בהמשך השביל ממצודת כ"ח ודרומה. מיזם הצעידה אמור להימשך כחמש שנים בסופן צפויים הצועדים להשלים את ההליכה בשביל ולהגיע לנקודה הדרומית ביותר ליד אילת.

סניף גבעתיים

יו"ר הסניף: צבי אורבך • בית "שקל", רח' בן גוריון 182,
ת"ד 351 גבעתיים 5310202 • טל: 03-6700998
דוא"ל: tzevet@barak.net.il

התפרצות נגיף הקורונה הביאה לביטול אירועים רבים שתוכננו בסניף ובכללם הרמת כוסית לפסח ומסיבת חג העצמאות. עם פרוץ המגפה, נערכנו לביצוע שיחות טלפון עם חברות וחברי הסניף, תוך מתן דגש ועדיפות לאוכלוסייה המבוגרת יותר, לאלמנות ולבודדים. כמו כן הקפדנו לשמור על קשר עם חברים שחלו / אושפזו. במהלך השיחות היוזמות, זכינו לתגובות חיוביות ומחממות לב ולחיזוקים על "הקשר החי" שאנו משמרים עם החברים גם בזמנים מורכבים אלה.

הרצאות

■ בסוף חודש מאי קיימנו ישיבת הנהלה, בה החלטנו על חידוש ההרצאות

לבית הספר. זאת, כדי לסייע לתלמידים לחצות בביטחה את הכביש. פעילות זו נמשכה עד סוף חודש יוני עת יצאו התלמידים לחופשה.

סניף תל אביב

יו"ר הסניף: דן תל ניר • בית השרון, רח' לוחמי גליפולי 51, ת"א
טל: 03-5616020 • פקס: 03-5616050
דוא"ל: ta-snif@tzevet.org.il

■ פעילות הסניף בעת האחרונה התמקדה בעיקר בקשר עם חברים: יצרנו קשר טלפוני עם חברים שאינם בעלי טלפון נייד וכתובת דואר אלקטרוני, אשר אינם יכולים לקבל הודעות באמצעים אלו. שוחחנו עימם, עדכנו אותם, התעניינו בשלומם והצענו להם את עזרתנו. באותה הזדמנות עדכנו פרטים אישיים של החברים.

סייענו לחברים נזקקים על-ידי קשר עם עמותת "אחרי" לחברינו בדרום תל אביב, וצופי "אפק" (אזור רמת אביב) כדי להעביר תרופות לחברים קשישים שלא יכלו לצאת מהבית, יצרנו קשר עם חברים בני 90 ומעלה וכן עם חברים חולים שידענו עליהם.

הסניף המשיך לעבוד מהבית עד חודש מאי. מערכת ה-CRM הותקנה בבית היו"ר והמזכירה ושיחות הטלפון הועברו לסגן היו"ר.

המשכנו ללוות גם אלמנות בתקופה קשה זו, ולסייע להן במילוי בקשות ובמענה לשאלות.

■ בתאריך 16.6.20 יצאו 30 חברי הסניף לטיול לקיסריה ולזיכרון יעקב. הם סיירו בעתיקות קיסריה, במבנה הקשתות שנפתח לאחרונה ובו מוצגת ההיסטוריה של קיסריה מהעת הרומית והביזנטית - כולל מפות וממצאים. כן חזו החברים בפסיפס הציפורים המרשים שהתגלה במקום. הם המשיכו לסיור במוזיאון ראלי של רפאל רקנאטי הכולל חלק היסטורי וחלק אמנותי ומשם לאקוודוקט - מפעל המים המרשים של הורדוס. לאחר נסיעה לזכרון יעקב ביקרו בבית אהרונסון והאזינו לסיפור של מחתרת ניל"י. לאחר ארוחת צהריים המשיכו לביקור באחוזת לנגה שם התוודעו לסיפור המדהים.

סניף בת-ים • יו"ר הסניף: מרדכי קארו • שד' העצמאות 33 כניסה ב'
ת"ד 7067 בת-ים 5917001 • טל: 03-5077169
דוא"ל: karako1@netvision.net.il

סניף רמת גן

יו"ר הסניף: יעקב פרץ • הרא"ה 21 רמת גן 5242231
טל: 03-6702485, 03-6723663, 050-7921919
דוא"ל: tzevetrg@zahav.net.il

■ בסניף נכנס לתפקידו יו"ר חדש, סא"ל יענקלה פרץ. אף שהכריז כי "יפעל להמריץ את הפעילות בסניף", מחלת הקורונה השביתה את הפעילות המתוכננת, וההנהלה בראשותו החליטה לקיים מבצע קשר טלפוני לחברות ולחברים, כדי לעודד אותם, להתעניין במצבם ולזהות צרכים - חברתיים, רפואיים, כלכליים וכדומה. הוגש סיוע לנצרכים ולמשפחות. בתוך כך עודכנו דרכי קשר - טלפון ודואר אלקטרוני - במיוחד מול חברות וחברים עיריית. פעילויות אלה זכו לתגובות אוהדות ומחזקות.

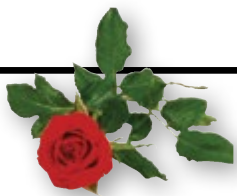
יענקלה פרץ, היו"ר החדש של סניף רמת גן (בראש השולחן, בעומק התמונה), עורך את ישיבת הנהלת הסניף, בהשתתפות יו"ר מחוז דן, סיגל טל לוי

■ בימי הסגר התקיים שיתוף פעולה עם עיריית רמת גן. חברים מהסניף נטלו חלק בהכנת ובמשלוח חמגשיות לתושבים נצרכים.
■ שיתוף פעולה התקיים גם עם סניף "צוות" בחולון, עת הוגשה עזרה לחבר נכה מסניף רמת גן ש"נתקע" בימי הסגר בבית אמו בחולון. העזרה מסניף

חברי "צוות" מוזמנים לצפות במגזין "וידאו צוות" ביוטיוב:

www.youtube.com/user/tlktzevet

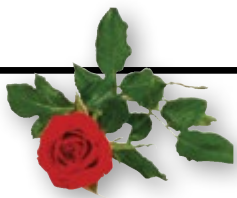

הצדעה אחרונה לאלמנות חברי "צוות" שהלכו לעולמן

אדר-אב תש"ף, 18.8.20-18.3.2020

מרים אוליאל	רמלה	אלמנתו של מאיר אוליאל	חסידה משה	מזכרת בתיה	אלמנתו של משה משה
צינה אושרוב	גבעתיים	אלמנתו של פנחס אשרוב	דורה נויגרולש	נווה אפעל	אלמנתו של ישראל נויגרולש
יפה אייל	רמת השרון	אלמנתו של צבי אייל	רחל נסיהו	רמת השרון	אלמנתו של יצחק נסיהו
בת שבע אל על	ירושלים	אלמנתו של שלמה אל על	תמר סיטרוק	באר שבע	אלמנתו של עמרם ארביב
דורית אמיר	הוד השרון	אלמנתו של דני אמיר	חנה סמך	קריית ים	אלמנתו של חיים סמך
בת שבע אמנו	באר שבע	אלמנתו של אלפרד אמנו	דבורה ספיר	רעננה	אלמנתו של יעקב ספיר
טובה אפרתי	קריית מוצקין	אלמנתו של יוסף אפרתי	רחל עציון	חיפה	אלמנתו של יהושע עציון
מרים ארמון	תל אביב-יפו	אלמנתו של שלמה ארמון	ורה פוקס	נתניה	אלמנתו של משה פוקס
רחל בארלי	תל אביב-יפו	אלמנתו של זאב בארלי	חווה פוקס	ראשון לציון	אלמנתו של יוסף פוקס
רחל בהרי	חולון	אלמנתו של שלמה בהרי	צפורה פלמון	גבעתיים	אלמנתו של שאול פלמון
מרים בן חור	אשקלון	אלמנתו של דוד בן חור	סוזי פנחס	תל אביב-יפו	אלמנתו של משה פנחס
זמירה בראון	פתח תקווה	אלמנתו של אריה בראון	לאה פרימו	תל אביב-יפו	אלמנתו של סבת פרימו
יפה ברקאי	ביתן אהרן	אלמנתו של משה ברקאי	פולינה פרלמוטר	בת ים	אלמנתו של משה פרלמוטר
יעל גור	אור יהודה	אלמנתו של משה גור	רחל צור	תל אביב-יפו	אלמנתו של צבי צור
מרים גור	ראשון לציון	אלמנתו של חיים גור	עליזה צורי	רמת השרון	אלמנתו של חיים צורי
מרגלית גיטלין	אור יהודה	אלמנתו של אברהם גיטלין	מתי צימרמן	תל אביב-יפו	אלמנתו של חיים צימרמן
נלי גיצה	חולון	אלמנתו של נח גיצה	חיה צמח	קריית מוצקין	אלמנתו של חיים צמח
יעל גת	קריית אונו	אלמנתו של משה גת	שרה קגן	תל אביב-יפו	אלמנתו של בנימין קגן
רינה דאול	תל אביב-יפו	אלמנתו של אריה דאול	לאורה קורדובה	תל אביב-יפו	אלמנתו של משה קורדובה
אלגרה דבדה	ירושלים	אלמנתו של ארמנד דבדה	נעמי קליגמן	תל אביב-יפו	אלמנתו של אברהם קליגמן
חנה דויטש	קריית מוצקין	אלמנתו של יעקב דויטש	פרידה קליין	חיפה	אלמנתו של יצחק קליין
רחל דנין	בני ע"ש	אלמנתו של פנחס דנין	בתיה קליין	לוד	אלמנתו של יוסף קליין
יעל הלוי	רמת גן	אלמנתו של ישעיה הלוי	לונה רודריג	יהוד-מונוסון	אלמנתו של חיים רודריג
רות הלר	חדרה	אלמנתו של עמוס הלר	שושנה רוט	קריית ים	אלמנתו של אברהם רוט
אורה וולף	ראש העין	אלמנתו של שמחה וולף	הרצלה רון	תל אביב-יפו	אלמנתו של רם רון
מרים ויסמן	רמת גן	אלמנתו של אריה ויסמן	שולמית רון	קריית אונו	אלמנתו של אגון רון
שושנה זיו	שקד	אלמנתו של שמעון זיו	מרים רונן	מוצא עילית	אלמנתו של מאיר רונן
נירה זערור	רעננה	אלמנתו של אהרן זערור	מרים ריבלין	תל אביב-יפו	אלמנתו של דב ריבלין
רבקה תמרה יעקב	אלפי מנשה	אלמנתו של שלמה יעקב	דינה רצון	גן יבנה	אלמנתו של דוד רצון
זאבה כהן	ירושלים	אלמנתו של יוסף כהן	דבורה שוקן	כפר שמריהו	אלמנתו של גדעון שוקן
רות כץ	גן יבנה	אלמנתו של שבתאי כץ	קלרם שליט	הרצליה	אלמנתו של זאב שליט
אנה לביא	הרצליה	אלמנתו של אמתי לביא	מרים שמאי	תל אביב-יפו	אלמנתו של משה שמאי
רשל מגן	ראש העין	אלמנתו של ישראל מגן	אביבה שני	רמת גן	אלמנתו של דוד שני
כרמלה מולכו	רחובות	אלמנתו של משה מולכו	אולי שריג	נורדיה	אלמנתו של גבריאל שריג
נאורה מילמן	חיפה	אלמנתו של משה מילמן	צופיה ששון	בת ים	אלמנתו של ויקטור ששון
מיה ממי	נתניה	אלמנתו של יגאל ממי	גליה תדהר	קריית אונו	אלמנתו של שלמה תדהר
ציפורה מנצ'קובסקי	קריית מוצקין	אלמנתו של שרגא מנצ'קובסקי			

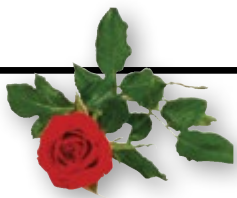
יהי זכרן ברוך

הצדעה אחרונה לחברי "צוות" שהלכו לעולמם

אדר-אב תש"ף, 18.8.20-18.3.2020

אלפי מנשה	שריון	ברקן	אל"מ מיכאל	ח'פה	פטר	אבני	משה	סא"ל
ירוחם	אוויר	ברשישת	רס"ב אברהם	כפר סבא	לוגיסטיקה	אגמי	צבי	רס"ן
תל אביב-יפו	כללי	גבאי	סא"ל שמשון	בית שמש	רפואה	אדיר	יצחק	רס"ן
ראש העין	חימוש	גבאי	סא"ל יעקב	מודיעין-מכבים-רעות	כללי	אוזובני	שמואל	סא"ל
נתניה	רגלים	גבריאל	סמ"ר יעקב	יד חנה	ים	אורון	משה	אל"מ
בני ברק	מודיעין	גוטליב	רס"ר לייב	בת ים	אוויר	אורין	אשר	רס"ר
פתח תקווה	שלישות	גונן אשרי	סא"ל אילה	נס ציונה	אוויר	אורלי	אלכסנדר	אל"מ
בורגתא	כללי	גור אריה	סא"ל יוסף	בת ים	פטר	אילון	איתן	רס"ר
רעננה	כללי	גזית	סא"ל יונה	קריית אתא	חימוש	איפרגן	יוסף	רנ"ג
שדי חמד	פטר	גלזברג	רס"ב אלחנן	עילבון	רגלים	אל פאוז	עטאף	רס"ב
פתח תקווה	לוגיסטיקה	גרינברג	רס"מ נתן	כפר סבא	אוויר	אלון	יקותיאל	רס"ן
תל אביב-יפו	פטר	גרינברג	סא"ל פנחס	נהרייה	חימוש	אלוק	אברהם	סא"ל
שוהם	לוגיסטיקה	גרנות	אל"מ שלום	נהרייה	לוגיסטיקה	אלוש	מרק	סא"ל
כוכב יאיר	פטר	דגן	סא"ל דניאל	שדות מיכה	אוויר	אלחרר	גבריאל	רס"ר
קריית מלאכי	לוגיסטיקה	דוד	רס"מ נחום	פתח תקווה	לוגיסטיקה	אליאב	אליהו	סא"ל
תל אביב-יפו	רגלים	דוד	סרן גרשון ז	הוד השרון	כללי	אלנתן	צבי	סא"ל
קריית עקרון	כללי	דוד פור	רס"ב סלים	יבנה	מודיעין	אלקלעי	משה	סא"ל
נהרייה	לוגיסטיקה	דורון	רס"מ דן	רעננה	שריון	אלרם	סמי	סא"ל
רמת גן	כללי	דניאלי	רס"ר משה	גבעתיים	שריון	אריאלי	אהרן	סא"ל
גני תקווה	רפואה	הורוביץ	רס"ן יצחק	יסעור	שלישות	בהיר רוט	שרה	סא"ל
קריית אתא	הנדסה	הלשטוק	סא"ל תמיר	מזכרת בתיה	אוויר	בכר	אמנון	רס"ן
נהרייה	חימוש	הנדל	רס"מ משה	פתח תקווה	ים	בלוטרייך	יוסף	רס"ן
רמת השרון	ספ"כ	הראל	אל"מ יעקוב	גבעתיים	כללי	בלומנפלד	קרול	סא"ל
אילת	לוגיסטיקה	הראל	רס"ר משה	רחובות	רבנות צבאית	בליקשטיין	יונה	סא"ל
ביצרון	לוגיסטיקה	וין	סרן אריה	ירושלים	מודיעין	בן דב	יואל	סא"ל
רחובות	רפואה	וינר	רס"ן הנרי	קריית גת	לוגיסטיקה	בן הרוש	אפרים	סא"ל
אשקלון	שריון	וקנין	רסל אלי	יבנה	פטר	בן יוסף	חנן	סא"ל
נתניה	אוויר	זהביאן	רס"ב רוני	מעגן	רגלים	בן יעקב	בלפור	סא"ל
חולון	תקשוב	זהר	סא"ל אליעזר	חדרה	פטר	בן ישראל	אריה	סא"ל
ירושלים	כללי	זיו	סא"ל יהודה	חיפה	לוגיסטיקה	בן סימון	אבנר	סא"ל
באר שבע	לוגיסטיקה	זקרי	רס"מ יוסף	קריית מוצקין	רפואה	בן שימול	שם טוב	רס"ן
חדרה	אוויר	חביב	רס"ב פנחס	גן שמואל	אוויר	בנדק	אברהם	סא"ל
נתניה	ים	חדד	רס"ר דוד	רמת השרון	מודיעין	בצלאל	אפרים	רס"ן
פתח תקווה	שלישות	חיים	רס"ן כרמי	גבעתיים	חימוש	בר	משה	סא"ל
חיפה	ים	חלפון	סא"ל יצחק	חולון	חימוש	בר און	דב	רס"ן
רחובות	אוויר	חלפון	רס"מ אביחי	ראשון לציון	פטר	בר יוסף	צבי	רס"ן
רעננה	ים	טבק	אל"מ משה	הוד השרון	ים	בר נר	משה	סא"ל
נהרייה	לוגיסטיקה	יוסף	רס"ן משה	טבריה	שלישות	ברגמן	אליעזר	רס"ב
רעננה	לוגיסטיקה	ימין	רס"ב חיים	תל אביב-יפו	שריון	ברזלי	יעקב	סא"ל
חולון	אוויר	יצחקזון	רס"ב דוד דני	רמת גן	לוגיסטיקה	בריל	אלכסנדר	סא"ל
קריית ביאליק	אוויר	ירון	רס"ר רפאל	נתניה	לוגיסטיקה	ברלך	שמואל	רס"ן
חיפה	ים	כדורי	רס"מ אברהם	רמת גן	אוויר	ברמר	דוד	רנ"ג
הרצליה	אוויר	כהן	רס"מ ציון	כרמיאל	ים	ברנד	שלמה	רס"ן
מודיעין-מכבים-רעות	מודיעין	כהן	רס"ר מאיר	תל אביב-יפו	ספ"כ	ברק	איתן	תא"ל

הצדעה אחרונה לחברי "צוות" שהלכו לעולמם

אדר-אב תש"ף, 18.8.20-18.3.2020

רס"ן אליהו כהן	פטר	תל אביב-יפו	סא"ל ששון עוז	כללי	רעננה
רס"ר יאיר כהן	לוגיסטיקה	פתח תקווה	סא"ל צבי עופר	תותחנים	כפר סבא
רס"מ יפתח כוכבי	תקשוב	כרמיאל	רס"ב אברהם פדידה	הנדסה	טבריה
רס"ר דוד כוכבי	חימוש	גדרה	רס"ר לוחף פואז	רגלים	מג'אר
רס"ב אלימלך כץ	חימוש	ראשון לציון	רס"ן בינה פוזין גולדשטיין	שלישות	תל אביב-יפו
רס"ר משה כרמי	ים	חיפה	אל"מ פתחיה פייג	ספ"כ	תל אביב-יפו
סא"ל דוד כרמלי	לוגיסטיקה	קריית אתא	רס"ר שמואל פישלזון	פטר	ראשון לציון
רס"ר יעקב לוי	שלישות	ירושלים	סא"ל יוסף פישור	הנדסה	כפר סבא
סא"ל יצחק לויכטר	תקשוב	תל אביב-יפו	סא"ל זאב פלג	חינוך	רמת השרון
אל"מ יורם לונדון	חימוש	רמת גן	רס"ן רוברט פנקס	חימוש	גבעתיים
רס"ב דוד לזרוב	חימוש	ראשון לציון	רס"ן ישראל פרידמן	כללי	פתח תקווה
אל"מ צבי ליבנת	חימוש	כפר סבא	סא"ל ויקטור פרנקו	אוויר	חולון
סא"ל יצחק מאירי	מודיעין	רמת גן	סא"ל יעקב צביה	מודיעין	תל אביב-יפו
סא"ל רפי מדינה	לוגיסטיקה	רמת השרון	רס"מ יהודה ציתא	אוויר	בני ברק
סא"ל יצחק מדמון	שריון	יבנה	רס"ר חיים קירמאיר	אוויר	חיפה
רס"ן שמעון מויאל	אוויר	רחובות	סא"ל דוד רובין	ים	עתלית
רס"ב דניאל מוש	ים	חיפה	סא"ל משה רובינשטיין	מודיעין	תל אביב-יפו
רנ"ג אהרון מזרחי	מודיעין	ראשון לציון	רס"ב מנדל רוזן	חימוש	קריית מוצקין
רס"ב מאיר מזרחי	ים	כרמיאל	סא"ל איתמר רוזן	כללי	נשר
אל"מ זאב מילוא	ספ"כ	תל אביב-יפו	סא"ל זאב רותם	אוויר	תל אביב-יפו
רס"ן משה מילוא	אוויר	גת רימון	רס"ן יוסף רז	אוויר	ראש העין
רס"מ דוד מלכה	אוויר	אופקים	סא"ל דניאל רייזל	מודיעין	הרצליה
רס"ב חנניה מלכה	הנדסה	אחוזת ברק	אל"מ אברהם רייטן	ים	ניר צבי
רס"ן אבי ממן	אוויר	רמלה	רס"ר אליהו שוורץ	לוגיסטיקה	הוד השרון
רס"ר אריה מנדזלבסקי	תקשוב	מודיעין-מכבים-רעות	רס"ב יוסף שופן	שלישות	אילת
רס"ב מירב מסינה	שלישות	פתח תקווה	סא"ל צבי שחם	אוויר	הוד השרון
רנ"ג יוסף מעטוף	אוויר	ראש העין	סא"ל עמוס שחר	אוויר	יבנה
רס"ב יורם מצראווי	לוגיסטיקה	לוד	רס"ר בועז שחר	חימוש	רחובות
תא"ל טוביה מרגלית	חימוש	רמת גן	סא"ל שלמה שטרנל	חימוש	פתח תקווה
רס"ב אליהו מרדכי	אוויר	בת ים	סמ"ר ישראל שייך	חימוש	גבעתיים
רס"ב מנחם משה	חימוש	ראשון לציון	טור מנחם שינדלר	רגלים	חיפה
סא"ל נסים משיח	ים	כפר ורדים	רס"ב רפאל שינפלד	רבנות צבאית	בני ברק
רס"ר שרה נח	חימוש	אשקלון	רנ"ג אייל שלום	לוגיסטיקה	קריית אתא
רס"ב שלמה נעים	חימוש	אשקלון	רס"ר מרדכי שלום	ים	קריית ים
סא"ל פנחס נעמן	שריון	מרכז שפירא	רס"ר נורית שלעז	רפואה	תל אביב-יפו
רס"ב יצחק סידי	שלישות	נתניה	רס"מ עמוס שמואל	לוגיסטיקה	נתניה
רס"ב עמוס סיני	רגלים	אלפי מנשה	אל"מ נתן שני	ספ"כ	ראשון לציון
סא"ל שאול סרוסי	רגלים	באר שבע	רס"ן שלמה שני	ים	חיפה
רס"ן יהודה עבדה	חימוש	ראשון לציון	סא"ל ישראל שפירא	שלישות	בני ברק
רס"ן שלום עגיב	כללי	אור יהודה	רס"ן יהושע שרף	מודיעין	תל אביב-יפו
סא"ל כפיר עדה	אוויר	מיתר	סא"ל אהוד שרצר	רפואה	ירושלים
(מיכאל חי)			רס"ב שמואל תוינה	לוגיסטיקה	אשקלון
רס"ב נסים עדיני	כללי	רחובות			
אל"מ יעקב עובדיה	אוויר	שדה ורברג			

יהי זכרם ברוך